

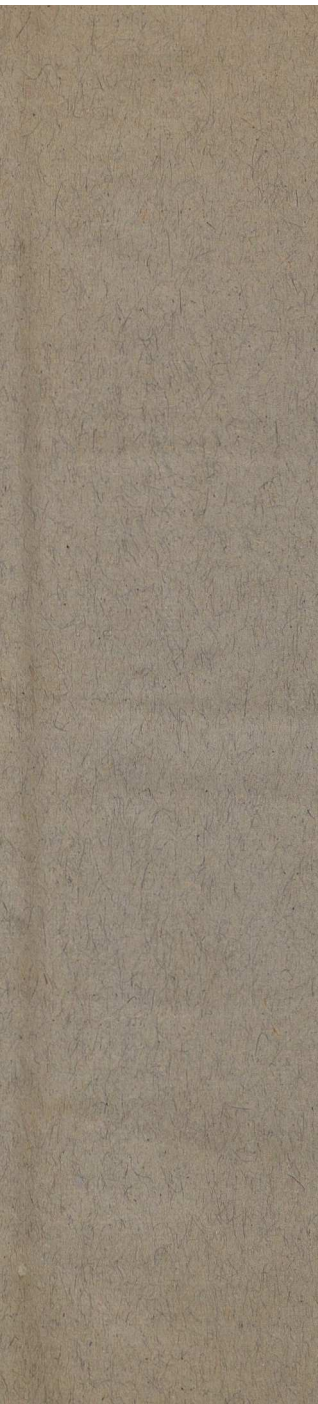
Κ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΣΥΜΜΙΣΣ

Ἰστορίας

ΣΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΠΟΛΛ

ΙΔΙΩΣ ΔΕ ΤΗΣ Α

ΠΡΟΔΡΟΜΟ

ΕΛΛΗΝΙΚ

Ἀρχεται δὲ ἡ Ἱστορία αὕτη τ

ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἱδρύεται ἡ Σ

ρακοσῶ ὀγδόῳ μ. Χ. ὅτ

Συ

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΙΕΡΟ

Ἐκδοθ

ΚΩΝΣΤΑΝ

Ἀπαραλλάκτως με

Δαπάνη

Α

ΤΥΠΟΙΣ Φ. ΚΑ

(Παρ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΤΟΙΣ ΑΝΤΙΟΧΕΥΣΙΝ

ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

III

ΠΑΡΑ

Τὰ

VI

ΚΑΙ

ΕΙΣ

ΧΙΟΥ

ΤΩ Κ

ΑΝΔΡΕΙ Ν

ΑΓΛΑΪΣΜΑ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗ

ΓΗΡΑΙΩ ΤΗΣ ΑΡ

ΤΟΝ Π

ΤΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΝΕΚ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΟ

HA

TOIA

IAI

PYFON

3

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἱστορικὴ περίληψις τῶν ἐπισημαιοτάτων αὐτῆς χρόνων ἀπαρθισθεῖσα συγγράμματα ἐκδομένων τε καὶ

ΣΥΜΗ ἡ νῆσος, ἡ πάλαι κληθεῖσα, διακοσίων σπεριφέρειαν μόλις ἔχουσα ῥάδας ὄρεινὴ καὶ πετρῶν παραλίω τῆς Καρικῆς παρα τὴν εἴσοδον τοῦ Σιδωνίου ἀκρωτηρίου τοῦ Δωρικῆς παραθαλασσίας, ἑβδομηκοντατρία στάδια

(1) ΣΥΜΗ, νῆσος Καρικῆ, ἡ ἡμῶνυμος. ὀνόμασται δὲ ἐκαλεῖτο Μεταποντίς, εἶτα Ἀρμαῖος, λέγεται δὲ καὶ Συμεύς.

(*) Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυγα

Σύμη δὲ νῆσος, φασί, Καρικῆς ἡμῶνυμος. Ἱστορεῖται δὲ καὶ λέγεται δὲ καὶ πέρδικας

(2) ΣΥΜΗ, νῆσος Καρικῆ, ἡ ἀκρωτηρίου, τοῦ παρα τὴν πόλιν τρεῖς πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα καὶ Δωτίδος, γυναικὸς Γλαύου

5.

Καὶ τὸ
τίδα καὶ
στραφει
θέλομεν
ἔχουσα
λοπρεπε
πολλοὺς
λουθοι,

ὑψος ἔχον
ἀνδρὶ αὐτ
λίας ἴδρυσ
ρίδος ἤγει
ἴδρυσεν.
σταδίου
Φόρβας ὁ
τοῦ Κεφαλ
τὴν βιβλιο

(1) Βλεπ

(2) ΛΙΓ

Στρατηγοῦ
σιν. ἔστι δ
καὶ πόλισμ

(3) ΜΕ

πόντου Κ
ἀπόλλωνος
τα πόντου
καὶ Λαόστ

(4) ΕΜΜ

μασται δὲ
τὸ πάλαι μ
ἐν ἧ κτίσας
Εὐπορίς ἐχ
ἔχει τὴν ἐπ
ψυχῶν μ
βροτος καὶ

μα

αὐτὸ
προσέειπε
ἐν τῇ
ἐπιπέδῳ
καὶ ἐν τῇ
ἐπιπέδῳ

(1) Νεόλιος, (2)

καὶ γαθοὶ ἄνδρες ἐς τὰ μάλα
Εὐλυρος, οἱ ἐν αὐτῷ μαθ

(1) ΝΕΟΛΙΟΣ, λιμνὴ
μοχάρους καὶ Σύμης, γυν
Ἔστι δὲ καὶ ὄρος ὁμώνυμον
ἵδρυσεν τῇ τῶν ἱερέων
φος.

(2) ΠΑΝΟΡΜΟΣ, λιμνὴ
ἀδιάλλακτος ἐχθρός· ἔστι
λαιὸς ὃν Τρόχιλος Περ
καὶ Λαόστεφος φασί.

(3) ΛΑΠΑΘΙΑΣ, λιμνὴ
χάρους καὶ Καλλικόμου
νάς Λαπαθίας ἐστίν, ὁ
ταῖος τε καὶ Λαόστεφος.

(4) ΠΕΡΙΚΛΕΙΟΝ,
Κνιδίου, Πολυκράτους κα
σκούρων Περικλείων ὁ
ὡς Φόρβας καὶ Λαόστεφος

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἕξ λ
παλαιὰς ὀνομασίας αὐτῶν
λ ὀ ς (βλ. σελ. 32 ἐν τ
(βλ. σελ. 18 ἐν τῇ Συμ.)
σαν αὐτάς μετονομασθ
π ο ρ γ ῆ ς, φυλάξας τὴν
λιος, Π έ δ ι, ἐκ τῆς ὀμο
35 ἐν τῇ Συμ.) καὶ ὁ Π
(βλ. σελ. 59 καὶ 127

Ἐν τῷ λιμένι τῆς νήσου
ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προ
ἐμεγαλύνθη ὑπὸ τοῦ αἰοῦ
τρόπου τῆς μονῆς, κατὰ
μειώσεις ἀναφέρεται. Εἰς
τούτου ἀνεκαλύφθησαν ἐ
ἐκάλυψαν αὐτὰ δι' ἀγν

(*) Ἴδε σημείωσιν σελί

ή.

κλειον ·
κος, ὁ ἐτ
θυγατρί
ἐκ τῆς
ὁ Γλαῦκ
δῶνι πό

τοιχοι γ'
αὐξήσεως κ
σκευασθὲν
λης, καὶ π
δεμένους ἔ
καὶ πορφυ
ἔδαφος ἐκ
φογραφημά
μαρμάρου,
τὴν τὴν θέσ
Τὴν δὲ ὕπ
χώρᾳ Αἴγι
Αἴγιαλεὺς δ
Κεφαλλὴν
γαλοπρεπὲς
αὐτὸς Λα
εὐκτήρι
μήδους. α
φνης κεκομ
ἱεράς τῶν ὁ
Κυρίου τ
οὶ ἐπικατάρ
Νεόκομος .
τὸν ἐν Λ
ἀνθρώπο
τες, κατ
κατέσφα
παλαιῶν θε
νοῦντος Καρ

ἰστορία

» Ἀνθηδῶν νύτις ἐσ

» Ἀντίον Εὐβοίας, σ

» Ἐνθεν ἐγὼ γένος ε

Ἄλλοι δὲ ἄλλως λέ

τρὸς τοῦ Γλαύκου καὶ

« Προμαθίδας ὁ Ἡρακλε

» μου καὶ Εὐβοίας, τῆσ

» Μναςέας δ' ἐν τρίτῳ

» κυόνης αὐτὸν γενεα

» ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκ

» Ναίδος νόμφης » (2).

Φόρβου καὶ Πανοπείας

εἶναι τοῦ Νωπέως καὶ τ

Συμαίων συγγραφέων.

Ὅτι ὁ Γλαῦκος πρὸ

καὶ Ἀθήναιος λέγων «

« δηλ. ὡς ἀνωτέρω φ

» νόμενον, Πόντιον καὶ

» Ἰαλύσου καὶ Δωτίδος σ

» καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Κ

» ἀπὸ γυναικὸς Σύμην

Λαόστεφος Ἀχιλλέως

Ἱστορία « Σύμη οὖν ἦ

» δ' αὐτὴν Γλαῦκος, ὅς

» ἦ γυνὴ αὐτῷ, θυγάτηρ

» νῆσος Σύμη προσηγόρ

Τοῦτο βεβαιοῖ ἔτι π

(1) Ἀθήναιος Βιβλ. Ζ. (200

ί.

χαία Πελασγ
Ποικίλην 'Ι
συντομίας· εἶν

ΝΕΙΡΟΣ
ΒΟΥΣ
ΑΥΔΕ
Α-ΔΕ Μ

ΓΛΑΟΥΚΟΣ Τ
ΠΡΕΟΙ ΑΝΤΙΑ

Γλαῦκος τ
πτορες Σύμη
Γλαῦκος λ
κήσας κατὰ
νιος ὁ Ποσειδ
θέλει. (1) Τ

(1) Τὴν νῆσον
τοὶ κατ' ἤκησαν ο
δῶνος καὶ Σύμης,
δὲ αὐτῆς ἐβασίλευ
ὅ καὶ ἐπὶ Τροία
στεύων καὶ τῆς
κατέσχον τὴν νῆσ
αὐχμῶν γενομένω
Οὐράνιον· ἡ δὲ Σύ
Ἄργείων παρέλαβ
δε τὸν τρόπον. Τ
Ναῦσος ἀναλαβὴ
τὴν Σύμην κατ' ἤ
Ξοῦθος ἡγεμῶν, μ

βαλιν

Συμαῖοι συγγραφεῖς κ
» δὲ Διοδώρῳ τῷ Σ
» θίδος, Χθόνιος πρῶ
» θές, διέλαθε γὰρ Δ
» ἀλλὰ δεύτερος, ὡ

Κατοικήσας λοιπὸν
Γλαυκίῳ Χαραγῆ

τίφησε· φασὶ δὲ τῆς ἀποικί
δίους.

(1) Ἡ ἑορτὴ τῶν Γλαυκίῳ
ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ Γλαυκίῳ
Συμαίων κατὰ τριάκοντα
τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς
εὐλογίας, τὴν ὁποίαν καλεῖται
τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ὅτι
αὐτὰ εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ θεῷ
ἦ ὁ τύραννος, παρακολουθεῖς
ἱερέων ἐν στολῇ, εἰσέρχεται
εἰς τὴν ἱερὰν στήλην, τὴν
καλυμμένην οὔσαν μὲ χρυσοῦ
ἔκυπτεν τὸν αὐχένα, ὡς καὶ
ἄλλοι βασιλεῖς, ὑψώνων τότε τὴν χ
λης μὲ τὴν μάχαιραν τὴν
διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων γ
μὲ χρυσὸν ῥαβδωτόν. Τὴν
αὕτη ἦτον ἡ πρώτη καὶ
διηρέθη καὶ αὕτη εἰς πολ

Καὶ ἡ μὲν Χαραγῆ εἰς
τούτων τῶν Ποσειδωνίων ἐ
δώνια εἰς Χθόνια δύο, ἐ
Χθόνια εἰς Σκύλλια δύο
δὲ Σκύλλια εἰς Γαμήλια
Τὰ δὲ Γαμήλια εἰς μυστή
καὶ ἑκάστη τῶν Ὠρῶν περιε

15'.

4112 ἀπὸ Κ
χίσας τὴν
δὲ καὶ πλοῖα,
ἐλεηλάτει τὰ
πόλεις, καὶ δι
δὲ, αὐξηθείσης
λῶν ἀνδρῶν
ρησε καὶ περιε

Οἱ δὲ Συρ
κου μετὰστα
αὐτὸν καὶ να
βασιλείας τὸ
λου πατρὸς, Θυ
κοντα δύο ὄμ
ναῶ αὐτοῦ τ
(1) Νεολίου ὁ
λοῦντο ὑπὸ τ
ρατώδη, ἐκ δε
σας τοὺς ἱερεῖς
τῆς θυσίας, ἀπ
κολουθούμενος
κεκαλυμμένα
λουθοῦντας.

Μέχρι θαλά
μεγάλῃ· ἀφοῦ
κος εἰσῆλθεν

ἔτος ὀλόκληρον
καὶ ἐτελοῦντο με
τῶν Συρραίων.

(2) Τὴν σήμερ

ρὸς, ἐρράντισε τὸ πλῆθος
 τιζόμενον ἔπεσε πρηνέ
 μου προσταγῇ τῶν ἱερε
 σείας εὐλογοῦν τὸν Θεόν
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀφα
 πλήθους.

Τὸ πλῆθος δὲ ὕστερ
 τοῦ Θεοῦ του ἐν ἀγα
 τὴν δὲ ἐπιούσαν προσκ
 τῆς πόλεως καὶ τὸν τύ
 ἐορτὴν τῷ Θεῷ δευτέρ
 μένην μεγαλοπρεπῶς κα
 τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θε
 ἀρχεται καὶ ἡ χρονολογ
 τοῦ Θεοῦ Γλαύκου ἐγένε
 κίων ἀπὸ οἰκίσεως τῆς
 φανίσεως τοῦ Θεοῦ, τῷ
 καὶ τῷ τρίτῳ τῆς τυραν
 τῆς Ἰλαρίας, τυράννου
 θανόντος αὐτοῦ πατρὸς
 (τῷ 1364 Π. Χ.).

Δέκα ἔτη ζήσας ὁ Βλ
 ἀπῆλθε τῷ 4153 ἀπὸ Κ.
 ὄφως καὶ κατέλιπε διάδο
 Ξένανδρον, τὸν ἐκ τῆς Οὐ
 καὶ οὗτος ἑπτὰ μόνα ἔτη
 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1355 Π.
 του Κλεαγόρας, ὁ ἐκ τῆς
 σας δὲ καὶ οὗτος δεκα
 ραννίαν εἰς τὸν υἱὸν αὐ

ιδ'.

ριτος τῷ 41
Οὗτος δὲ λαβὴ
ῶτου Ἀρίσταρ
των κατοίκω
τὴν οἰκίαν τ
τοὺς δορυφόρο
του, φονευθέν
Πειράσιος τὸ
4181 ἀπὸ Κ.

Μετὰ τὸν θ
ἀρχὴν ὁ θανατ
καὶ οὗτος μιμο
νὴ δυστυχέστε
καὶ Πανόπης,
θάων ὁ Δευκαλ
νήσου, λαβόντε
ἐπολέμησαν αὐ
νεκρούς, καὶ τὸ
κίαν του· ἀλλὰ
κῆθησαν οἱ πρ
τῆς νήσου καὶ
μενον καιρὸν ἐ
ἀνέμενον κατὰ
ἔχοντες συμμά
παραταχθέντες
λαβόντες ἐκρέ
τυραννίας αὐτ
Π. Χ.). Ἡ δὲ ὁ
καὶ οὗτοι διαφ
τοὺς καὶ μετὰ

λία μεγάλη άνευ τῆς
 ιδίων συμμάχων, διότι
 ὅσα ὑπεσχέθησαν πρὶν
 διωχθέντων δὲ καὶ τῶν
 νίου υἱοῦ τοῦ πρώτου τῆς
 του Ἀριστάρχου, ἐκδικεῖται
 φίλων του· ἀλλὰ μόλις ἀπὸ
 τοῦ Πausανίου, καὶ ἰδοὺ
 ἔχοντες συμμάχους τοὺς
 τίζουσι, καὶ διαμελίζουσιν
 ἀρχὴν τῷ 4194 ἀπὸ Κ
 τὴν πόλιν.

Ἡσυχασάσης δὲ μικρὸν
 ὑπὸ ἐσωτερικῶν ταραχῶν
 λιος πόλεμος τὸ δέκατον
 Πausανίου ἦτοι τῷ 420
 περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ κατε
 πισε τοὺς κατοίκους.

Εἷς δὲ τῶν διακεκριμ
 πόντιος τοῦνομα, ἀρχηγ
 νων, καὶ ἀνὴρ σοφός, ἦλθε
 εἰς ἄλλο μέρος τῆς νήσου τ
 οὔτω ἀπὸ βωμόν τινα
 ἔκτισε πόλιν, ἣν καὶ Μετα
 ὀνόματος αὐτοῦ, διὲν αἰτί

---

(1) ΟΥΡΑΝΙΟΝ, ἀκρωτήριον
 τὸ πάλαι οὔτω καλουμένην ὠν
 Μούσης, ὃν ἱδρυσεν Ἀρίσταρχος ὁ
 κτίσας ὁ Μεταπόντιος πόλιν, ὡ
 σεν. Ἡ αὐτὴ καὶ Εὐπορίς ἐκλήθη
 Μεταπόντου, νῦν δὲ Ἐμπόριον τὴν

ἰς.

ποντίς μετ
κόσμου δημ.

Ταύτην κ

ζωῆς αὐτοῦ

δέχθη δὲ

σμου (τῷ

υἱός του, ὁ

παρίδα· ἀλ

ὁ τοῦ Εὐλάλ

λήνου και

και τῆς Ἀρί

πεσόντες κα

δος, ἐφόνευσ

τὸ ἐννάτον

Κ. Κ. (τῷ

εἰς Κνίδον.

ταστροφῆς τ

γίας (τῷ 12

δῶνος και

τοῦ Τρίοπος

κίαν ἐκ Θεο

μον οὔσαν,

βουλῆν τοῦ

ἔτη ἦτοι τῷ

νομοθέτης, ὁ

τοῦ Ἀρκάδο

πτων συν ὀκ

κῆσε τὴν χῶ

---

(1) Αἴγλη,

ἀπὸ ἐωμοῦ τῆς

Οικήσας δὲ καὶ τειχίσας
μετωνόμασε διὰ τὴν πρὸς
θυγατέρα Ἀρχιδάου καὶ
αὐτοῦ, ἰδρύσας ἐν αὐτῇ καὶ
τῆς γυναικός.

Ξοῦθος ὁ Πελασγοῦ καὶ Ἰναχίας, καὶ
γυναικὸς αὐτοῦ Αἴγλης θέμενος τῇ
Αἴγλης τῆς νύμφης, ὁ Ξοῦθος ἰδρ
Ἱστορίας, ὡς Φόρβας, Λαόστεφος
Εὐλυρός φασιν.

(α) Ἴδου καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ
δὲ λαιπὰς, ὡς τοῦ Προσιδῶνος καὶ
ἡ δημοτίευσις ὅλης τῆς συγγραφῆς
Λαοστέφου, ἐν ᾗ καὶ περιέχονται
. . . . Παρὰ δὲ τῷ τῆς Αἴγλης
πρὸς βορρᾶν ὑψάντυξ ναὸς καὶ
ἐργασίαν Ἰωνος ἔχων. Τέκτων
κλέως, δαιδαλόχειρ ὁ Κνίδιος.
ἔχει ὁ ναὸς, τὸ δ' ὕψος ἡμίπλεθ
δὶς οὖν Χαραγῆ τῶν Γλα
ἑκατὸν καὶ ἐν τῆς τοῦ κόσμου
Ἄρεως (β) οἰκοῦντες, Γλαύκου πρ
πεποικιλμένα χάριτος φέρει, καὶ
ἀετὸν δαιδάλιον πάνυ. Τὸν δὲ σ
Χαρίτων περιφράττουσι, συνεχό
θυγατράσι Διὸς καὶ Εὐρυνόμης κα
καὶ Βάκχου, αἶ καὶ στεφάνην γ
φυτὸν νάρδου ἐμπεποιημένον ἐπ'
πίδα δὲ ταῶς ἐξογκωμένους Αἴγ
τῶν κεφαλῶν τῶν Χαρίτων ἐπίκει
ποδῶν τὴν περίμετρον ἔχων, καὶ
καὶ ἀνθῶν παντοδαπῶν τῇ γρα
ὑφούται ἄρδην χαλκοῦς ὄλος καὶ
κίς καὶ ἐνὸς ποδῶν, οὐ χεῖρες ἄ

(β) Τὴν σήμερον Νημοράκι ὑπὸ
φυτὸς ἀπὸ ἀμπελῶνος.

ιή.

Διὰ τῆς νέας
ὀλίγου ὀνομασ
τωκημένας, ἐ
πόλις Σύμη εἶ

νω πόλειω. Κα
οὔ ἢ κεφαλῆ ἐσ
κόμηκν ἀνάσιλλον
ἐπὶ τῶν γώτων
τωπον σύγνου,
τουξώδεις· ἐν χερσ
ράγδω λίθω καὶ
σοθέμου Ἀνθηθῶν
ἴσταται, ποδήρη
γέμοντα τῆ γραφ
θεοῦ κεφαλῆ χια
νῆσον πατρίδα τ
στέφανόν χρυσοῦ
ἀξίας, καὶ Γλαύκ
ρίου ἀνδρὸς Παν
τῆ χλόη ἐπαναπ
καὶ σοφὸν ἐμφαίνο
τῶν γραμμαάτων
Ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ
ἀστέρα διαλάμπο
φαλῆ πλέγμα στ
ρυγες ὀρθοῦνται
πτέρυγας προσψο
κτύλους δὲ τῶ, χ
τρεις καὶ τρις δὺ
πρεσβύτου Μαλέφ
ὁ Μαλέφας πατῆ

Τὸ δ' ὑποπόδιο
λέγει, Ἐμμανίων
πρώτη τῶ χρυτῶ
γέννησεν Μαλέφα
θαυμάσιων ἡμέρα,

Ξουῦθον, τὸν τοῦ Πελ
σαντες δὲ οὗτοι ἐνδ
πρῶτος τῷ 4283,
π. Χ.) καταλιπὼν

δεκάκις ἐπτὰ καὶ δύο ἐ
ἢ τετράκις δέκα καὶ τρία
δὲ δημιουργίας δις δις χί
αὶ Μοῦσαι γογυπετοῦσαι,
πασαι κατειργασμένα, Δ
μα. Εἰργάσατο δ' Οὐρην
νου δράκοντες ἐξέρχοντα
λοι τῇ τέχνῃ καὶ διαφαν
χρόα ἐπιτερπεῖς ἐξ ὑάλλο
οὶ κορμοὶ σκολιῶς τὰ κά
καὶ ἔξω τοῦ σηκοῦ ποδὸς
ροῦντες. Φέρουσι δέ γε κ
μήκεις, καὶ τὴν γλῶσσαν
φλόγας, μηδὲν διαφερούσο
φλόγες ἐκ λίθων παντοίο
ὡς κάτοπτρα ἴστανται
καθωραϊσμένα, ὄντως θα
τὸ ἐπιχώριον ἔθος τῶν ἐν
τῇ τῶν ἐφόρων προτροπῇ
κοντες Ξανθολίου Μεταπο
Καλλέφρου Θεάρχου ἐπιχ
δύω καὶ ἐνὸς ποδῶν ἀπέ
φῶν κεκοσμημένων λευκῶ
ρας δις τετράκις δύο, ἅς
ἐκάστην θύραν, καὶ κλίμα
φαίνεται ἄγνωστον ἔχουσα
ὑποκρύπτουσι τῇ τέχνῃ κα
νης τοῖς πᾶσι. Πολλοὶ γὰ
δίσκου τοῦ ἄνω καὶ τὸ ἄ
τὸ ἔδαφος τὴν ἐπιφάνειαν
πυρὸς ὁμοιότητι ἢ τοῦ ἐρ
λίου ἐπιχωρίου ἀνάθημα,

κ'.

τὸν υἱὸν αὐτοῦ
αὐτοῦ, βασιλεύοντα
κοντα καὶ τριάντα
(τῷ) 1242 π.

Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ
δὲ τοῦ σηκοῦ δῖς
Σειρήνας κείται, λ
ρυγας ἀποσπᾶσι κ
κουσαι ἐκ τῶν πε
φρονται ἀλλήλαις,
σκουσι εἶναι αὐτῶν
φαίνοντος, τανυομέ
Πρυτάνεως Συμαί
ἀγῶνι δὲ τούτῳ ἴσ
δῶν ἀπεχόντων το
ὁ δ' Ἀπόλλων κηρύ
παρὰ δὲ τοῖς ποσὶν
ἐκ κροκωτοῦ λίθου
κοῦ ἀνάθημα Ἰλλο
τος, υἱοῦ Φανέως
τερος, ὁ πρὸς Πιέρ
Θεοὶ ἐξεστηκότες
Ἐλικῶνα τύπτοντο
ρεστηκότων, ἱερά
χομένη ἐξ σύραγκο
χέουσα τοῦ στόματι
μένα κείνται καὶ
τὰ μὲν λευκῶ λίθ
ἐξειργασμένα. Τὰ
ἀνάθημα δὲ Κρηθέω
δὲ τούτῳ Ἀπόλλω
δῶν, φέρε δ' Ἀπό
φνης ἀπερείδων ἀν
ἱερά τῷ θεῷ. Θάμ
Δίος θυγατέρες ἐγγέ
βιτον συγελθῶσι τῷ

*C

σκηπτρον τῷ υἱῷ αὐτοῦ
ἐν πρίν τελευτήσῃ.
τοῦ Εὐθύθου τελευτῆς
Εὐμέδοντος καὶ Κρ

καὶ δὲ πέντε ποδῶν ὕψος
στρατηγῶν Συμαίων, ἐργασ-
χορὸς ἔπεται καλλιστεφά-
φθαλμος κρούει λύραν, βί-
ανάθημα Χαράδρου Κνιδίου
δάλεια Θεάνδρου, ἐπιγυ-
μένου δὲ καὶ τοῦ κύκλου
τρὶς δύο τοῦ κύκλου τῶν
χενες, εἷς τὸν ἄλλον κύκ-
τομάς τρεῖς ἔχων ἕκαστος
γραφῆ καθωραϊσμένα κα-
ῶν αἱ κεφαλαὶ τῶν ἐσχάτων
χρῆσαι, καὶ κράνα πεποικί-

Τούτων δὲ βρέται Θεῶν
δὲ δύο ποδῶν ἀπεχουσῶν
σαι· καὶ πρώτη ἡ τοῦ Ἀμ-
τῆ τοῦ Ἀμβουλίου Ποτνίου
τῆς Φαίβου, ἱέρακα τὸ
θάθρον· τῆ τοῦ Ἑρμοῦ Ὀ-
Ὀνησιδώρας Ἐλαφιβολίου,
λέοντα τὸ θάθρον. Κυκλῶν
Ἐλικοβλεφάρου τῆ τοῦ Κ-
στράτου, δράκων καὶ ἄλ-
ἔχεται Πελασγῶν Θεῶν,
Ὀλυμπίων, ὧν ἡγεῖται
πεντάκις ἄνδρας μαχίμοι
χειρας ἕτερον πελώριον, ο-
τρικάρηνος παρά τοῖς πο-
ται ὑπήνας δασεῖς ἔχουσα
ταύτη ὁ Τηλεβόλας ὀδυρ-
μειράκιον πρὸ ποδῶν ἄπ-
ἐξαιμον. Τούτῳ ἡ Κερα

κβ'.

γλέων στρατηγ
νοηθέντες ἀμφό
ἀποκτείνουσι, κ
τῶν ὀπλῶν καὶ

στέφανον πλέγμα δ
χειρῶν, πτέρυγας φέρ
πτέρυγας δὲς ἐξάκ
ἦν καὶ παρθένου
τράκεις φοράδην φ
Κηφεῖς, Ἐλατῖς, Δ
βλέφαρχος, Ἐλισσα
αὐτῆς Ἡρεαίης κα
τῶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.
δαλέφρονος καὶ ἔργ
του ποδὸς ἀπέχοντο
τῶ ἀετῶ, ὄν καὶ περ
γραφῆ ἐξεργασμέν
ὑπερέχοντα, ἀμίμη
εἰχονίζει ἐν νεφέλαις
πέμποντα ἀκτίνης τ
χρῖς ἐδάφους φθάνον
παντοδαπῶν πεποικ
σμον ποιεῖ πολὺν τῆ
αὐτὰς προσπεφυγόν
πρόναον οὔσης ἦν δ
καὶ ἔργον Λευκωπία
κῶν ἐπιχωρίων. Τοῦ
δὲς δύο βρετῶν Πελ
πετάσματος οἱ πρῶτο
τος ὁ πρὸς βορρᾶν Ἀ
τόλυρον καὶ Καλλίρα
Εὐχραίας. Γεδόππια
Ἴππελίαν καὶ Μελισκ
δὲ πρῶτος ὁ πρὸς ν
Δυκλώχιρον καὶ Ῥω
Κλεθητῶν, Δεισιᾶς,

Γεγομένης δ' ἔριδος
 τυραννικῆς βασιλείας
 λεύτα, μεταξύ τῶν δ
 λονότι καὶ Αἴγλης, π

Διὸς Αἴγλου καὶ Ἑραιοππό
 μοι λυρόεσσαί πάνυ, καὶ ἰο
 χαλκᾶς διαράμεναι ἀνά δύω
 ληνικοῖς γράμμασιν ἐξ ἐνός
 φάλου βάθρον φέρει ἀπάσας
 πλάκας χαλκᾶς ἐπιχρύσους
 ἐξ ἐνός, καὶ Πελασγικοῖς ἐξ
 θρον φέρει τὴν δ' ἀνάθημα
 καὶ Εὐτελίχου τοῦ Λυκώρου,
 Πρόκλου, καὶ Τιθόριου τοῦ Π
 ρον εἴγματα Ὀλυμπίων θεῶν
 ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐξαρτώμενα
 κού Χαρβάλου. Καὶ ταῦτα
 γραφέντα. Πρὸ τῆς πύλης δὲ
 καὶ ἐνθεν τῆς εἰσοδοῦ, ἀ αἰ
 στερᾶ στέφανον μυρρίνης ἔχ
 κύκλω· καὶ τὰ μὲν ἔσω χρυσῶ
 τῶν δὲ δέκα ταλάντων. Κύκ
 ῶν ἔχον κωλύον τοὺς δουλομ
 θρόνον ἱερέως ἐβένω τὴν κατ
 παντοδαπῶν, οὗ ἢ κρηπίς λ
 ταῦροι μανιώδεις εἰς πρόναο
 γέθει ἀναβάδην ἀνεχόμενοι
 μέχρις ἐρόφου φθάνον δὲ π
 ἐν οἷς ἀνοδος ὑποκρύπτεται
 Εἰς δὲ τὰ ἄδυτα Διὸς Ὀλυμ
 πρὶς δεκάκις πρῶτων ὕψος ἔχο
 νουν, καὶ παρ' αὐτῷ κλίνη ἐ
 ἄξια. Φέρουσι δὲ τὴν κλίνην
 σικῶ μεγέθει, καὶ τῇ κλίνῃ κύ
 Ἑρμῆς κατέναντι Διὸς, τῆς τ
 ἐπίκειται δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης

κδ'.

θείσης αίματι
σιλέα Συμαί
τήν νήσον ὄλ
οί Αἴγλεις βα

τῇ τέχνῃ προσψ
χρυσῶν πεντάκις
ποδός· ἡ βίβλος
τὰ ἐξωθεν ἔχου
χρυσῇ βιβλιοθήκῃ
τῶν ἡμερῶν ἡμῶ
ἱερέων μεθερμηγευ
κἀγὼ γράψας τῶ
ἔχει δ' ἡ βίβλος
λίνας τε καὶ τελε
τὸ ἔθος τῶν ἱερέα
καταληπτὰ, νῦν
τως ἱερά, ὡς ἐμο
πορίας φέρων πο
ἀνέγγων, ὡς ὄραξ
ἦν τὰ πλεῖστα το
Ἐν δὲ τῷ ὀπισθο
ῶραϊσμῷ καὶ τῶ
ἐπὶ στήλης δις δε
θέτου Αἴγλης ἀπ
κατόκηπε, δωρηθ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
ἐπανακάμπτων τ
κίς ἑκατὸν συμπολ
καὶ Πυθίας, Ξούθου
καὶ προείρηται.
χειρὶ τῇ δεξιᾷ, κο
κασιν οἱ δις δεκάκ
καὶ τοὺς νόμους
γεγραμμένους ἀλλ
ἀνδριάς ὁ Ξούθου
Κλάνδεως Κλανδέ

τοῦ Ἄρδιφρου καὶ Ξούθου
 φονευθέντος Ἄρδιφρου,
 ὁ Συμπράκτορος καὶ
 ρατόμησε καὶ τὸν θρόνον
 Ἰναχος, τὸ μὲν σῶμα
 τὸν νοῦν δεινός.

μὲν ὀνόματα τῶν Ξούθου υἱῶν
 θυγατρὸς Ὀρφαλέως ἔτεκνόσασθαι
 Ἄρδιφρος, Ἄγλαξ, Ποδέφραμος,
 Ἐλπλάτιος, καὶ Ἐπίτριφος· τῆς
 καὶ Λιδάκης τεκνώσας, ταῦτα
 καὶ Ἐπάμφιος, (μετὰ Ἀνδόνης
 καὶ Παθραῶν (μετὰ Λιδάκης
 συμπολίτης εἰς τὴν Ἑλλάδα
 προθέμνος σὺν τοῖς Πελασγικοῖς
 ἀνδριάντος τοῦ Ξούθου ἀπώτερος
 τρεῖς κύκλω καὶ Χάμφαρον καὶ
 κορυφῇ μοναμαχοῦντας, εὖς Ἰ
 λίθω, καὶ ψάλλος Δάμιμονος ἀν
 κει Ξούθου θηλάζουσα ἐπὶ λευκῷ
 ὕψος ἔχουσα δις τετράκις πρὸς
 τάνεως Αἴγλης τῆς πόλεως,
 καὶ ταῦτα ὁ ὀπισθοδόμος
 θυλος λίαν τερπνός, δις δὺο πρὸς
 τείχη καὶ ὕψος δις δὺο ποδῶν
 καὶ στίλβων ὄλωσ, λευκῷ λίθω
 τάκις ἑκατὸν δισποδιαῖοι τὸν
 χροῦνται δὲ διὰ δρακόντων στ
 μέσῳ τοῦ περιβόλου κατὰ μέ
 φης ὑψοῦται μέγα, δις δεκάκις
 Πάλλενος Ἀμφλάου ἐπιχωρίου
 Πρὸς δὲ νότον τοῦ ναοῦ ἀνδρῶν
 καὶ πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ τὸ
 Ἑρμείας Χθόνου τῆς ἐπιχωρίας
 Πρὸς δεξιὰ δὲ καὶ κατὰ μέτρον
 λαντος Λιθέρου ἔργον, Αἴγυπτου

κς'.

Ἀναδειχθε
(τῷ 1216
ριος γενομέν
λειον αὐτοῦ
τῶν κατοίκ
βασιλεύσας
κτίσεως Κό
τὸν υἱὸν αὐτ
ἐκ τῆς Εὐδαί
τῶν δύο πρώ
τῆς μονομαχί
δυνος ἀναλαβ
βασιλεύει καὶ
νευθεὶς ὑπὸ τ
νυκτὸς, ἐνῶ ἐ
ἀγκάλαις αὐτ
τυπίας παρακ
στρατηγοῦ Ἐρ
λίδος υἱοῦ· το
νηθεὶς ἐκ τῆς

σιν, Ἀθηνᾶς Αἰ
θώρακα δὲ τῆ ἀ
χωρίας, ἔργον δὲ
ἀνδριάς· Συμφ
τοῦ Ὀμήρου ἐστ
φάνην ἐπὶ τῆ κ
Στέρου Χαρίου
ἔχειν πάντα πε
κατὰ κανόνα δις
Περὶ δὲ τὸν περι
καὶ ἄλλα παράδε
οὔτως ἔχει.

Ἐλθὼν δ' ὁ Ξένανδρος εἰς
αὐτοῦ κατὰ τῷ 4301 ἀπὸ
ἐτυράννει σκληρῶς καὶ ἀδ
Συμαίους, ἰδίως δὲ τοὺς Συ
διὰ τῶν ἀρχόντων τὴν ἐλευ
πόλεων. Προϊόντος δὲ τοῦ
ρου γενομένου διὰ τὰς πολ
μαίων μὴ δυναμένων νὰ ἀνθ
στείαν, ἦν ἐδοκίμαζον καὶ τ
Αἰγλέων, ὅπλασθησαν π
ἔτος τῆς βασιλείας αὐτο
Ξενάνδρου καὶ τῶν τυραννοῦ
πρᾶν, ἔσφαξαν τὸν βασιλ
σιλέα Νιρέα τὸν Χάροπ
εἰκοσιδύω ἑτῶν νεανίαν, κα
ῶραιότερος πάντων Ἑλλήνων
καλλίων (α) ἦν δὲ ὁ Χάρ
δὲ Ἀγλαΐα Ἀρίστονος καὶ
Ἄναδειχθεὶς δὲ ὁ Νιρέυς
ψηφεί, τῷ 4304 ἀπὸ κτ
ἐξέτεινε τὴν βασιλείαν αὐτο
τῆς φρονήσεως αὐτοῦ καὶ
των ἀγαπώμενός τε καὶ θα
ἦν ἐδείκνυεν εἰς ὅλους τοὺς
οὐδένα μὴ χαριζόμενος. Τῷ
Νιρέως, τῆς δὲ τοῦ κόσμου δ
Χ.), γενομένης τῆς ἐκστρατε
δος, ἐστράτευσε καὶ οὕτω

(1) Λουκιανὸς Διάλ. Νεκρ. Θ'

κ'ά.

τῶν μνηστῶν

στήρ διὰ μ

Ποιητῆς θα

» Νιρεύς

» Νιρεύς

» Νιρεύς

» Τῶν ἄ

» Ἄλλ'

Ἐλθὼν δ

τῶν ποδῶν

λέφου καὶ Ἄ

καὶ ἡ νῆσος

ποιεῖται ὁ

νήδος Συμαί

τὴν αἰτίαν,

τοῦτο εἰς ὅ

τοὺς κατοί

πάντες, φέρ

πένθους καὶ

αὐτῶν βασ

αὐτῶν τὸν

λιβλέφαρον

π. Χ.)· δίδ

φέρουσιν εἰ

εἰς χεῖρας τ

σιν, ἐνδύου

λαοῦ, καὶ

καὶ πέρδικ

(1) Ἰλ. β.

(2) Ἄν ἤθελέ

κενοτάφια, εἶτα καταθέτο
 κλάδους, οὓς ἔφερον εἰς χε
 τρυῶνας· βάλλουσι πῦρ ὑπ
 κόροι τοῦ ναοῦ διὰ μελα
 πάντα εἰς ὀλοκαύτωσιν ὑ
 καὶ εἶτα ἀπέρχονται εὐθ
 Δύω μόνα ἔτη μένει ἐπὶ
 λιθλέφαρος καὶ στερεῖται
 τὸν θάνατον τοῦ Νιρέως
 μαίων, ἀπέκτειναν πάντα
 φυλάσσοντας τὰς πόλεις ο
 καὶ κατ' αὐτῆς τῆς νήσου
 αἰχμαλωτίζουσι τὸν βασιλέ
 λον, ἄνδρα Κάρα, τὸν Εἰ
 Ἴππονέρης καὶ διςχιλίους
 λιθλέφαρον φέρουσιν εἰς
 ἀποκτείνουσι σὺν γυναιξὶ
 Κ. Κ. (τῷ 1189 π. Χ
 Καρῶν ἐπὶ τῆς νήσου πέ
 γον ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ φ
 ρίας ἀναγκαζόμενοι σὺν
 καὶ ἀφῆκαν τὴν νῆσον σχ
 τῷ 4324 τῆς τοῦ Κ. Δη
 δὲ μετὰ δύο ἔτη Ναῦσος
 λύδνης, λαβὼν Ἀργεῖους

συμφώνως μὲ τὸν Εὐστάθιον «
 χίμους φέρειν» (Εὐστάθιος
 τρέφουσι πολλὰς οἰκογενεῖας τῶν
 συνάζονται ὡς τὰ τῶν ὀρνίθων
 τερατολόγος καὶ καταδικασθῆ ὡς

λ'.

κίας Ἰππότου
καὶ τῆς Χά
Κ. Κ. (τῷ
τοῦ Κράμβου
νεᾶς ἀπόγονο
διπλασίους δ
αὐτοῦ, ἔφερεν
λαοὺς, οὓς ἔφ
τὴν πόλιν κα
βαθύτατον ἀ
μαῖτα τὸν ἐ
τὸν δευτερότ
ἀφ' οὗ καλῶ
ἐν εἰρήνῃ τῷ
σας τριάκοντ

Τοιοῦτοτρο
τῆς νήσου Σ
τὴν θάλασσαν
Καρίας τὰς
ὑπέταπτον μ
αὐτῶν ἐμφάν
εἰκοσιπενταετ
υῖος αὐτοῦ τῷ
Ἔρμαντα αὐτο
κὸς αὐτοῦ τῆ
διαδέχεται τ
θέντος δὲ καὶ
λέως τῆς Σύμ
πλήρη νίκην κ
Πάλλας. Δια

1089 π. Χ.) ἀφ' οὗ τῆς
 ἀξίως τῆς πατρικῆς ἀντι-
 πόλει, καταλιπὼν διά-
 δόξης αὐτοῦ.

Μόλις ὁ Πάλλας ἀ-
 στρατεύει κατὰ τῶν
 ἔχων δὲ βοηθοὺς καὶ τοῦ
 θου, Λωρύμων καὶ ἄλλων
 δραποδίζει τὸν λαὸν οὗ
 πατρὸς αὐτοῦ Κράμβου
 ρίας ὅλης καὶ ἐπαναφέ-
 αὐτῆς· κοιμηθέντος δὲ
 θύτατον, τὸν διαδέχεται
 Καλλιπάρου τῷ 445
 σιλεύσας τεσσαράκοντα

Τὸν δὲ Χάρικλον βα-
 θέντα αἰματηρᾷ (γενομέ-
 Κ. Κ. (τῷ 1048 π. Χ.)
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὁ
 αὐτοῦ Κέφαλος διαδέχεται
 Φορβίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ δὲ
 σιλείαν, ἦτοι τῷ 4475
 φονευθέντα δολίως ὑπὸ
 θενίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνό-
 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1003 π. Χ.)
 τοῦ Φορβίωνος· ἐφόνει-
 τηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς
 τους δὲ οὐδεὶς διαδέχθη
 κατὰ τὸ τριακοστὸν ἕκ-
 νος καὶ τὸ ἕκτον τῆς τοῦ

λβ'.

ἐφ' ὧν ἐβασίλευσαν
ἀναγκαζόμενοι),
κατήργησαν τὴν
πέντε ἐκάστη π
γὰ κρίνωσι τὸν
τῶν στρατηγῶν
καὶ Ἐρρώσι πάρ
ριτος· ἐγένετο
π. Χ.).

Καὶ οἱ μὲν
Παυσανίου καὶ
νης, Λάγυρον, Κ
δοχάρους καὶ Ι
Ἀσπασίας. Οἱ
κης, Πολέμαντα
λέαντος καὶ Ι
καὶ Οὐρανόμβρο
οἱ πρῶτοι ἄρχ
ὑπὸ τοῦ λαοῦ
σκέ τις ἐκ τῶν
ουσα μέχρι τῆς

Ἡ δὲ ἐκλογ
παραμονῆς τῶν
ἐκκαϊδεκατίαν,
ὀκτῶ ἐξ ἐκάστ
ψαλλόντων τὰ
ῶρας ἐκήρυττον
χὴν καὶ ἐν ταῖς
τὸν λαὸν αὐτῶ
τῶν Ποσειδωνία

ραμονῆς τοῦ λαοῦ προπ
 πόλεων, ὁ μὲν λαὸς τῆς
 δέχετο τὸν τῆς Αἴγλης
 ἐλαίας καὶ μυρσίνης κρ
 ἀλλήλους οἱ λαοί, ἐπαι
 περιεπτύσσοντο ἀλλήλο
 ἐν τῇ Σύμῃ πόλει πάντε
 μαῖοι, ἐν ταῖς οἰκίαις α
 μέσα τῆς ἡμέρας συναθρ
 ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος,
 Πεδιάδος (θέσεως οὔτ
 πρὸ τῆς πόλεως ὁ Σύμπ
 ἔθρον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ λα
 νήρχοντο ἐν τῇ πόλει Σ
 τες καὶ δειπνοποιοῦντες
 τὴν δὲ ἐπιοῦσαν, ἤτι
 θροίζοντο πάντες εἰς τ
 νον τοὺς νέους ἄρχοντας
 Διὸς ἔφερον ἐκ τῶν χειρῶ
 οἱ δὲ λαοὶ προσκυνοῦντ
 πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡ
 προπορευομένων τῶν π
 τοῦ ναοῦ· ἀφ' οὗ δὲ ἐπλ
 θος, τότε καὶ οἱ παλαι
 φυρᾶν· χλαμύδα ἔρριπτο
 Ἄρχόντων καὶ στέφοντες
 σίνης, ἠσπάζοντο καὶ πά
 πασμὸν ἔφεροντο ἔμπροσθ
 εἶτα παρεδίδοντο ὑπὸ τῶ
 τος τοῦ λαοῦ, εἰς χεῖρας

λδ'.

ένος καὶ ἄλλου
ἀναμενόντων ἀ
βανον τὸν στέ
θάριζον διὰ τ
δίδοντες ἐκάσ
τορικὴν, ἐξήρ
νου τοῦ ἐξωθ
φώνως, εἶτα κα
τῶν Ἀρχόντων
Μετὰ δὲ τὴν
κρίον ἐξ ὀνόμα
ἐπανηγήριζον

Διὰ τῆς ἐορ
συνδεδεμέναι,
μόνον καὶ γρα
διότι, οἱ μὲν
λεγόμενα γράμ
τὰ Πελάσγια ἴ

Λήξαντος
τῷ 4577 ἀπὸ
δακτυλίου τοῦ
πόλεων συνερχ
προεῖρηται, ἀν
μαίων Θεάνδρου
ταρχίδου καὶ
Φαεθοντίδος,
βρώνα Γοργώπ
φαλίωνα Καν
Θελξίονος καὶ
καὶ Εὐρυθέης,

καὶ Γοργόφημον Γλα
 Τούτους δὲ ἄλλοι διαδ
 4596 ἀπὸ Κ. Κ. (τῶ
 χοντας Συμαίων Εὐρυ
 Διομέδας Λυσιχάρμου
 συμφάλου καὶ Μεθέξτ
 Ἐθίστης, καὶ Εὐλείριος
 δὲ Αἰγλέων Πλήξιππο
 λιτελάμων Μελεάνδρου
 δαντος καὶ Προθόας, Π
 κης, καὶ Κτηκλέων Πυ
 τος δὲ τοῦ καιροῦ καὶ
 πρὸς ἀναγόρευσιν νέαν, σ
 περιόδου, σὺν τῷ στρατ
 καὶ Χαρμονῆς, καὶ δια
 τὴν Ἀρχοντείαν, καὶ ζη
 βασιλέα αὐτῶν Εὐφορβ
 τῶν πόλεων. Ἐγένετο δ
 896 Π. Χ.). Ἀναγορευθ
 πολλῆς ῥήξεως τοῦ λαο
 καταπραΰνει, ἀναβάς ἐ
 τῶν μερῶν, φιλαρχόντα
 τοὺς ἀξίους, μᾶλλον δὲ
 ρήνην ἐφ' ὅλης τῆς νήσου
 τοῦ τῆς φρονήσεως, αὐ
 ναυτικὸν, στρατεύει κα
 τῆς, τακτοποιεῖ τὴν ὑπο
 τοὺς Ῥοδίους, καὶ ἐπανέρ
 καὶ λαφύρων καὶ αὐτὸς,
 πλήρη ἔτη βασιλεύσας ἐν

λς'.

ἐκάστην τὸ κ
αὐτοῦ, ἀποθνή
836 Π. Χ.)
ἀναδείξας διά
τὸν υἱὸν αὐτ
Καλλίπυγος γ
ἀναδειχθεί
ἄξιος διάδοχο
ἀπὸ Κ. Κ.
ἔτη πλήρη βα
αὐτοῦ Θηραμέ
Βασιλεύσας δ
Κάσῳ τῆ γῆ
θεὶς ὑπὸ πυρε
καὶ ἐκυρίευσε
σιλείας αὐτο
αὐτοῦ Ποσειδ
πῶν παρέδωκ
υἱῶ, καὶ ἐξέτ
Κ. Κ. (τῷ 75

Παραλαβὼ
ρει τὸν νεκρὸ
ποδῶς, ὃν ἀσπ
ἐν τῇ ἀκροπό
κοντα ἔτη κα
4817, ἀπὸ Κ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ
τοῦ. Οὗτος δὲ
4847 ἀπὸ Κ.
υἱῷ αὐτοῦ Φρ

ταετῆ βασιλείαν· ὁ δὲ
 νίδη τῷ ἐκ τῆς Μελπο
 4880 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ
 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς
 ἑπτὰ ἔτη, καὶ μὴ ἔχα
 στρατηγῶ αὐτοῦ· Ἄλλ
 4917 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ

Παραλαβὼν δὲ οὗτο
 χῆς· Κηρύττει τὸν πόλε
 Καρικῆς κειμένης τῆς
 λον τῶν πόλεων Λυκία
 εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς
 χῶς νικᾶται καὶ ἐπιστρ
 ἐκδίκησιν πνέων καὶ κ
 γὸν αὐτῆς Εὐμουσον
 θέντα αὐτῷ ὑπὸ τῶν π
 ρολογεῖ τοὺς νικηθέντα
 ρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
 ὄν καὶ εἶχε πλησίον δο
 τῆς ζωῆς αὐτοῦ σεβόμε
 πλεονεκτήματα, ἃ ἐκ φ
 σας βασιλικῶς αὐτόν.
 τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ
 τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέ
 λῶν τὴν οἰκογένειαν ἅ
 Βασιλεύσας δὲ καὶ οὗτ
 4944 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παρ
 Βασιλεύσας δὲ καὶ οὗ
 τελευτᾷ τῷ 4966

λή.

δὲ τῷ Παρθεν
ρας μετὰ τε
ἀπὸ Κ. Κ. (τ
τοῦ Πολυκρά
βασιλείας αὐτ
καὶ τούτου ἐν
5024 ἀπὸ Κ.

ραννίας τοῦ τε
κροτοῦσιν ἐξαμ
γομένων ὑπὸ το
έορτῆς τῶν Γλ
γὴν τοῦ λαοῦ.

Τὰ δὲ πρῶ
πόλεως Σύμης
Τηνέμανδρος
Τισαμένης, Ἄσ
τῆς Αἴγλης δὲ
Νομοδιφάντωρ
κρας Ταλάφρον
Διάφρυσσος Ἄλ
τηγός· ὁ τῆς
Ἰππαλκιμέδης.
τὴν διοίκησιν
ποίησαν τὴν νῆ
τριάκοντα ἔτη
τὸς καὶ ἐκτός.
Καρικαῖς πόλει
πρῶτον ἐν Ἀκά
καὶ τὴν φρουράν
Συμαῖοι γὰ πέμ

Πεμφθείς δὲ οὗτος καὶ
 πλοῖα, καὶ ἀφίχθεις με-
 πόλιν Ἀκανθίων στενωῶς
 ρᾶς, καὶ μένει πολιορκῶν
 τὴν δὲ τριακοστὴν ἕκτην
 τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς
 τὴν νῆσον, ἐπαναφέρει
 τοίκους, ἀφίνει φρουρὰν Σ-
 πόλεως Λωρύμων. Μόλις
 νιον, καὶ ἰδοὺ συναπαντᾶ
 ἐρχόμενον, ἐκ πενήκοντος
 ναυμαχία ἔμπροσθεν τῆς
 στόλος, καὶ διώκεται μέ-
 λουμένου Αἰγιαλοῦ, καὶ ο-
 δὸν τοῦ ἑνὸς τρίτου.

Τὸ γεγονός τοῦτο κατ-
 πησε πολὺ· συνελθόντες
 τὸν ναύαρχον πρὸς ἀπολο-
 τὸν, ὡς αἴτιον, εἰς πρόσ-
 εἶτα ἐκήρυξαν πόλεμον καὶ
 τὴν συνέλευσιν. Κηρυχθέν-
 κατὰ τῆς Γερουσίας, διό-
 τοὺς στρατηγοὺς, καταρ-
 εἰς συνέλευσιν καὶ σκέπτο-
 τον καὶ ἰδοὺ Ἰρῶμενίδην
 γωνία τινὶ καθήμενος, ὑπὸ
 φρων καὶ στρατηγηματα
 ἡγεμόνα καὶ ἐπροσκύνησεν
 δὲ τοῦτο τὸ τριακοσιοστὸν
 τῆς Γερουσίας, ἦτοι τῷ

μ.

Ἀναδειχθεὶς
σὺμμαχίαν καὶ
φοβούμενος ὡς
ἄξιωθεὶς δ' αὐτὴν
γυναῖκα τὴν Περσίδα
καὶ Ἀμφίσσης, ἀπέ-
φέρει τὴν ἡσυχίαν
μιν αὐτοῦ συμπαύ-
σας πάλιν τὴν νῆσον
μασθεὶς καὶ ὑπὸ
ὅτε ἐστράτευεν
Συραίων βασιλεὺς
χερσὶ ἔδωκεν, ἐπὶ
ἑβδομήκοντα καὶ
τῷ 5127 ἀπὸ
ἐτῶν γενόμενος
Ἀμφιλόμαχος.

Οὗτος δὲ δευτε-
ρευτῶ ἀπὸ δυσ-
κλῆτον αὐτοῦ Γλαύκω-
πος αὐτοῦ τῷ 5145
Γλαύκωπος τὸ
βασιλεύει καὶ
Μαυσώλου βασι-
λεὺς ὑπ' αὐτῆς ἐν μά-
χῃ νικήσας δὲ
ἐφορολόγει, περὶ
μόνη καὶ τοῖς περὶ
σαράκοντα πλή-
κ. κ. (τῷ 315)

τοῦ τε καὶ τῆς Διαμόρφ
 τος δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ
 μετὰ τριάκοντα καὶ ἕξ
 τὴν περιωρισμένην καὶ ἰ
 γάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἀναβάς δὲ τὸν θρόνον
 Κ. Κ. (τῷ 279 Π. Χ.)
 στυχῶς, καὶ τελευτᾷ τῷ
 ὑπὸ λύπης ὑπερβολικῆς
 εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γλα
 λεύσας δὲ καὶ οὗτος τρ
 ρέδωκε τὴν βασιλείαν τ
 (τῷ 224 Π. Χ.) ἐν μάχ

Γενομένη ἡ νῆσος ὑπὸ
 πληρώνουσα φόρους ὑπερ
 στρατηγὸν ἐκ Ῥόδου κα
 τητος τοῦ στρατηγοῦ Ἀ
 Γλαύκου, ἀποτεινάσσει
 ἑννέα ἔτη τῆς δουλείας,
 135 Π. Χ.) διὰ τῆς φρ
 λιν ὑπέπεσεν εἰς τοὺς κ
 λεῖς καὶ κατακτητὰς τῆ
 τῆς κοσμοκράτορος Ῥώμ
 ἑτῶν ἦτοι τῷ 5478 ἀπὸ
 μικρὸν ἡ νῆσος ἐπανέκτησε
 διοικουμένη ὑπὸ δεκαμελο
 λαοῦ κατὰ τὸ παλαιὸν ἑ
 δυάδα, ἑορτὴν τῶν Γλαυ
 τότε εἰς τὸν ἐν Ῥόδῳ
 καὶ ἐφορολογεῖτο. Π. 135

μ.δ'.

Ἄξιωθέντες
ἦττον τῆς πα
Γλαύκου τῷ 54
σαν Ἄρχοντας δ
ἀρχαίαν τάξιν,
μος Κραταίου κ
σεφόνης, Ρόδος
τοφῶν Διγνώμο
μέμνωνος καὶ Γ
λόπης, καὶ οὔτο
Αἴγλης δέ, οἱ, Δ
χέφρων Ἀρκάνδ
καὶ Σύμης, Φρα
δίππαρχος Κε
θέντες κοινῇ θε
φανέντες δὲ καὶ
τηρήσαντες, στ
τήν τε Ἀθηναῖν
νας τὰς θεάς. Οὐ
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
τὸ τριακοστὸν
καὶ τῆς δόξης
δντως πατρικῆς
σμου, ὁ πρὸ αἰ
δημιουργὸς τοῦ
Μαρίας.

Λήξαντος δὲ
ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ
μὲν Συμαίου
Μεγαλειμόνης,

μων φλεγανδωρέως κο
 χάρου και φόβης, Εὐ
 σιάδος· τῶν δὲ Αἰγλέ
 Ἄριστοκνέφας Τανυκνήμ
 βοιώτου και Αἰγλης,
 γύλης, Καλλιρσής Νικ
 ἡμέρας τούτων οἱ κάτο
 πρότερον, ὡς πρὸς τὸν
 τοὺς οἱ Ἄρχοντες, νὰ ἀ
 λιον τῶν λοιπῶν, ἐβοήθ
 τὸν σκοπὸν, ἐναυπήγησ
 τειῶν, μετεχειρίσθησαν
 πολλῶν καταστημάτων,
 Βυζαντίῳ και τῶν πέριξ
 και τῶν ἀπόρων, ὡς μὴ
 ἀκολούθως δὲ ἔπεμψαν π
 τῆς πατρίδος αὐτῶν ζῆ
 κόσμου διὰ νὰ μάθωσι
 και τὰ τοπικὰ πολιτε
 ἐξαγόμενα, ποίων ἔχο
 ἄλλα πολλὰ τοῦ ἐμπορι
 νοντες εἰς τὸν ἀξιώτερον
 χρυσᾶς κατ' ἔτος (νόμισ
 λίας μ.νᾶς Ἀττικᾶς, ἐκά
 δελεαζόμενοι οἱ κάτοικο
 τὴν νῆσον αὐτῶν· οἱ δὲ
 κληθῶσιν εὐεργέται· μετ
 ματα αὐτῶν χρυσοῖς γρά
 θείσης πρὸς τιμὴν αὐτῶν
 Οἱ κάτοικοι ἠξιώθησαν

μ.δ'.

ἧτις προῆλθε οὐκ
κούντων αὐτοῦ
ἰσχυροῦ, ἀλλὰ
καὶ προνόμοια
Ῥωμαίων τοὺς
δικαιοδοσίαν ἐπι-
λονται, χρηματι-
κίς ὑπέπεσον
τοτε ὁμῶς διέτ-
τοὺς πατροπαρά-
ῆττον, καὶ τὸ
δώσαντες πολλὰ
ματικῶς καὶ στ-
κη· καὶ ὁδηγοί.

Λήξαντος δὲ
γορεύθησαν πά-
θησαν, νὰ δεχθῶ-
τοῦ λαοῦ παρακ-
νομον, καὶ ἀληθ-
αὐτοὶ ἄρχοντες
εἰς τὰς διηνεκεῖ-
λαοῦ ἀναγοεῦον
(τῷ 34 μ. Χ.)
καὶ Στρανόκης, Ἀ-
Νεάργου καὶ Κ-
Ἐρυθριπάρου Με-
δὲ Ἄνδροφῶν Π-
τευξάνδρου καὶ Ἰ-
φώνης, Κεκορεσμ-
μων Ξανθοκλέου.

Ἄναγορευθέντων δὲ
 σιν ἀξιώτεροι τῶν πρὸ
 ναυτικόν, καὶ τὰ βοή
 ὀφέλη τὰ ἐκ τῆς ἐμπο
 τιμία τῶν κατοίκων ἐκ
 τὴν αὐξήσιν τῆς χρημ
 ὀλίγου πάντες κατεστ
 θημάτων καὶ μάλιστα
 τελοῦντες ἐμπορευόμεν
 τούτων τῷ 557 ἰ ἀπό
 χονται, Ἰπποφάεθων Ἰ
 Χέρσου καὶ Ἀφθονίας, Ἰ
 Μορφεὺς Διοκλέους κα
 καὶ Κνιδίας, Χαρίζυγ
 κικλῆς Κασανδρέως κα
 πάρχου καὶ Ἰμίλκης, Θε
 χος Αἰακίδου καὶ Λυσά
 Σκύλλας.

Τούτων δὲ μόλις ἐρχ
 ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλ
 σεως τῶν Ἀρχόντων, σ
 ἐξωστρακισθέντων ἐν τῷ
 οἱ ὄπαδοι αὐτῶν ὡς
 σθέντων ἐπανέρχεται ἡ
 ξαντος δὲ καὶ τοῦ καιρο
 αὐτῶν ἦτοι τῷ 5606 ἀ
 δέχονται αὐτοὺς Αὐφρό
 στερνος Ἄρνου καὶ Ἀριστ
 Παρθενόπης, Ἀστεροδάμ
 λόδωρος Ἡλεκτάνδρου κα

μς'.

καὶ Νύμφης, Κ
γελος Δυσεκφών
Ἀντιόπης Βαργ
Δαιμολάου καὶ
Ἄγορευθέντες
χην, ἄνδρα Ῥω
Ῥόδου τῆς νῆσ
πομποδῶς, ὡς
ἐλθὼν ἐν τῇ νή
τῶν Ἀρχόντων
τοπικαῖς συνελε
των, ἔψεγε τοῦ
ἑαυτὸν διὰ το
των ἀποκοιμίζα
νοοῦντες τοὺς
ἐκολακεύοντο
γενόμενοι, προσ
νήσου ὑποθέσει
ροὺς καὶ ὀλεθρ
νοὺς ἢ ψόγους μ
μα ὑποκλίσεως
Ἄρχοντας διὰ το
τὸν εὐνοϊαν τοῦ
πάντα αὐτά. Κα
πρὸς κατάργησιν
φθαλμιῶν τὴν ὑ
ἐναντίον τῶν συ
συμποσιάζει ὕσ
ισχυροῖς τῆς νῆσ
πλαγίως, ὡς ἀ

τῆς νήσου, ἐρεθίζει αὐτὸν
λέγει αὐτοὺς διὰ τὴν
ἐξωστρακισμοῦ τοσοῦτον
αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἀρχι-
καθεστώτων καὶ προσ-

Γενομένης δὲ τῆς σφοδ-
μοκλέους καὶ Ξανθίππη
τῶν ἐξωστρακισθέντων
γενεῖς καὶ φίλοι τῶν ἐκ
ἀμφοτέρων τῶν μερῶν
αὐτῶν, ἐξανίστανται καὶ

Τοπάρχης εἰς τὸ νῆσον
δυνάμενος ὀπισθοποδεῖ,
νίσταται καὶ κατὰ τῶν
ῶν καὶ ξύλων μὴ ἐνδεδι-
αἵτησιν, φονεύουσιν ἐν
μονος, ἄνδρα φιλόπατρι-
ρικώτατον· οἱ δ' ἄλλοι

κλείονται εἰς τὸν ὀπισθον-
ζουσι τὴν ἑαυτῶν ζωὴν
ψάλλων κατὰ τῶν Ἀρχι-
καθεστώτων καὶ προσ-

Πρὸς δὲ τὸ ἑσπέρας
τῆς νήσου μετὰ τοῦ λαοῦ
τὸν πολίτευμα τῶν Ἀρχι-
Τοπάρχῃ· ὁ δὲ μὴ ἐνδεδι-
γενναιότητα πλαστὴν

θερμῶς ὑπὸ τῆς Συνελευ-
ροῦντες ἐφ' ὅλης τῆς νήσου
χου ἐξωθεν ἐνδίδει, εὐχ-
σιν, καὶ καλεῖ τὸν λαόν

μά.

χαριστεῖ αὐτὸν
Ἄρχοντας καὶ ἰ
αὐτοὺς πικρῶς
παραδίδει δεσμ
στρακισθέντας,
Πάνδευρον Κἄ
ποδοκλήν Ἄνδρ
στης πόλεως,
ἀφαιρεῖ τὴν ἀρχ
καὶ Χαράνδρης,
καὶ τῆς ἐλευθερ
Προαιρεσίῳ Ἡ
κατὰ πάντα.
(τῷ 106 M. Χ
κισθέντων.
Διὰ τοιούτω
χὴν τῆς νήσου
ἐφαίνετο δημοτ
πενήτων εἰς ἄκ
ἐναντίον, φυλακ
μάλιστα τοὺς ἰ
τέρους, ἐπινοῶ
τὸν λαὸν ἀπανθ
κοι ἀλλ' ἀργά,
δου, ἀλλ' εἰς μα
ἀνθίστανται κα
Τυράννου Ὀύστ
ται δέσμιοι οἱ
φέρονται εἰς τὰς
πρότερον.

Πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ
 θάρως κατὰ τὴν ἀπόλυτο
 συνεργούς καὶ τινὰς τῶν
 θύτατον ἐν Γευτλούση
 παιδίας ἔνεκα τῷ 5671
 οὕτως ἀπαλλάττεται τῆς

Τούτου τελευτήσαντος
 εἰς συνέλευσιν, κηρύττου
 Ἀρχόντων καὶ ἀγορεύου
 καὶ πέντε ἐξ ἄλλης πόλε
 Πλεισθενέως καὶ Νεφέλης
 νέλης, Κλειτοκλῆς Ἐτεο
 Ἀρίστωνος καὶ Ἀρδάλης,
 Ἄστρον Ἀμφιράαντος κα
 καὶ Νύμφης, Λυδοκλῆς Θ
 μανδρος Δαφνηκλέους κα
 καὶ Πηνελόπης· τούτοις
 ἵνα ἐξελέγχῃ τὰς πράξει
 τῷ λαῷ κατ' ἔτος· ἐκαλ
 κλέους καὶ Ὀρσιλάχης, Σθ
 Ξένανδρος Λαοδάμου καὶ
 καὶ Λαμπάδος, Θηροκλῆς
 Ἀριστοκλείδης Μελάνδρου
 δὲ τῶν Ἀρχόντων καὶ
 ἐν τῷ ναῷ καὶ δοξολογο
 ὕστερον ἀποπέμπουσι Περ
 δρον τοὺς Ἄρχοντας, καὶ
 στοκλείδην τοὺς Γερουσα
 τῆς Ῥόδου ἔτι γέμοντες δά
 ἑτήσιον φόρον. Ἀφιχθέντες

ν. 112

τῷ Τοπάρχῃ προ
ρα, καὶ εἶτα κοινο
λυπούμενοι δὴθεν
ἀποστολὴν τῶν νέου
ἐτήσιον φόρον ἀπ
τὴν μαρτυρίαν
λων 112 χιλιάδες
πάρχου εἰς τὴν ἀ
πλήρεις χαρᾶς· τ
μην· πλεύσαντες
νυκτὸς ἐλλιμενίζ
ύστεραίας, ὑποδέ
ἀναβιβάζει εἰς τ
νοποιοῦσι τῷ λαῷ
φημεῖ τὸ πλῆθος
λυτρωτάς, καὶ ἀ
ἐν τῷ νῆῳ τοῦ Ι

Ἀποκτήσαντες
ζοντες αὐτὴν κα
εἰς τὸ ἐμπόριον
ἐπαναπαυόμενοι
πορίας καὶ ναυτι
περὶ ὅποιασδήποτε
ἐμπορίου, ὡς ἀ
σοῦτων ἐτῶν πα

Οὕτως δὲ διαίτε
καθ' ἐκάστην κα
μαζόμενοι καὶ τ
ἀναλάμπει ἐν τ
νος, ἐξ Αἰγύπτου

κατέστη κάμινος ἄσβ
 εἰδωλολατρείας σκότος
 νου τῆς πολυθείας χιτ
 τοῦ ἀφθάρτου καὶ Τρι
 ἀγίου Πνεύματος, καὶ
 σματος χιτῶνα, τοῦ
 τον, ὄντως θεῖον, ἀφθα
 νιζούσης, ὄνπερ αὐτὸς
 τοῦ κόσμου Υἱὸς καὶ Λ
 δύθη ἐπεσχάτων τῶν ἡ
 θερώση τῶν χειρῶν τοῦ

36 Πρῶτος δὲ ὁ εἰς τ
 κηρύξας, καὶ τοὺς κατ
 κατηχήσας καὶ εἰς τὸ ὄν
 νέυεται ὁ ἅγιος ἈΝΔΡΟ
 στόλων, κατὰ τὴν μαρ
 λων. Πρῶτοι δ' ἑκατ
 χόντες καὶ Γερουσιαστα
 ράκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντ
 ὁμολογήσαντες τὴν εἰς
 μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ
 θεοπνεύστου διδασκαλίας
 δὲ καὶ οἱ πρόκριτοὶ τῆς
 βάπτισιν, συνέλευσιν π
 ἐκάλεσαν καὶ τὸν λαὸν
 ἐρχομένου δὲ τοῦ Ἀποσ
 βαπτισθέντες, ἵνα τὸ
 φωτίση αὐτὸν εἰς τὴν ἀ
 δάξας καὶ φωτίσας, ὡς
 καὶ πενήκοντα βαπτίζε

νδ'.

τοῦ Γλαύκου
τος. Τὴν αὐτὴν
διέταξαν, ἵνα
κεφαλαίοις γρ
καὶ λίαν τε τ
κατεσκευασμέ
λῶς καὶ τεθῆ
ἱεροῦ θυσιαστη
δὲ γενομένου
πινάκων καὶ τ
σταυροῦ εἰκο
καὶ τῆς Θεομ
όποτε τὸν ζωο
πομπικῶς καὶ
τῶν θείων ἐκεῖ
Εὐαγγέλιον γεν
τηχουμένων κο
τις τοῦ Ποσειδ
λῶν ἡμερῶν
καὶ προσφέρει
τῆς προσευχῆς
μένον ἐπὶ μηνι
των ἐντὸς ὧοῦ
εὐχαρίστησαν
κιβωτίῳ κλείσ
ἔθεσαν αὐτὸ
τῆς εἰκόνοσ τ
Δεχθεῖσα δὲ
μηδὸν (ἐκτὸς
ἔμενον πιστοὶ

της ἑκατονταετερίδος ἀ-
 ναγούσ τῶν εἰδώλων εἰς
 ἀδελφοὶ εἰρηνικῶς (δι-
 ριν ὡς εἰς μίαν καὶ τῆ-
 σθέντες) καὶ ἀταράχως,
 ἱεροῦ Εὐαγγελίου μελε-
 πολιτεία! ἐρχομένου δὲ
 χόντων καὶ Γερουσιαστῶ
 πόλεων οὐχὶ ἐν τῷ ναῶ τοῦ
 ρος προπορευόμενοι, δο-
 τουργοὶ Θεοῦ ζῶντος καὶ
 ποιόν· καὶ οὐχὶ ἱερεῖς εἰδ-
 ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων θ-
 κρατοῦντες πεπλανημέν-
 ἐν τῷ ναῶ, ψάλλουσι τὴν
 τοῦ ἀδελφοθέου ἐν κατα-
 ἐρχόμενοι, ἐν τῷ ναῶ, πρ-
 καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν φ-
 τοῦ σώματος καὶ αἵμα-
 πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν π-
 τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου,
 αὐτοῦ, διδάσκει τὸν λα-
 νει τοὺς πίνακας τοὺς
 γράφει, ὁ ἱερεὺς τὰ ὀνό-
 στῶν καὶ στρατηγῶν π-
 (τῶν μελλόντων νὰ πα-
 ἡμέρα), ἐξέρχονται ὕσ-
 κροτοῦσι συνέλευσιν, π-
 οὶ παλαιοὶ Ἄρχοντες, δι-
 θος, φωτίζει ἢ Γερουσί-

νδ'.

ξέων αὐτῆς, λέ-
διδάσκοντες τὸν
λαὸν αἱ ἄρχον-
ταὶ πάντες δὲ γ-
ρήτωρ τὰ ὀνόμα-
Γερουσιαστῶν,
πλέκει ἐγκώμ-
τοῖς νέοις Ἄρ-
τὸν λαὸν οἱ νεο-
ἐν τῷ γὰρ πάν-
ρίῳ οἱ ἱερεῖς ὑπ-
τῶν νεοαγορευ-
παντοίως καὶ τ-
καὶ ἀσπάζεται
καὶ οὗτοι τὸ ἱε-
χεῖρα αὐτοῦ· ὅ-
μέσῳ τῆς ἐκκλ-
ἀσπάζονται ἀλλ-
ἀπέρχονται δοξ-
Τὰ δὲ ὀνόμα-
βιος Ξενοκράτ-
δοσίας, Ἄνδρέ-
Ἰοδάμαντος καὶ
μοσύνης, Ἰωάν-
Ἄρειθαντος καὶ
Εὐσεβείας, Πυ-
στόδουλος Ἄρ-
ρουσιαστῶν ταῖ-
νης, Ἀβιμέλεχ
Καλλίστου καὶ

Ἀργεικλῆς Θεοπόμπου
 καὶ Κασσάνδρας πάντες
 5703 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1
 αὐτῶν διήρκει ἐπὶ 33
 ἔτη ἔμεινεν ἐπὶ τῆς γῆς
 Κυβερνήσαντες δὲ καὶ
 νήσου καθ' ὅλα ἄλλοι δια
 ὡς καὶ προελέχθη ὧν τ
 καὶ Κασπίας, Γρηγόριος
 λέτιος Ἰακώβου καὶ Θε
 Θεάνδρης, Λουκᾶς Ἰωσή
 νου καὶ Μαρίας, Στέφα
 δης Ἐλεαζάρου καὶ Πη
 Ἀσπασίας, Βασίλειος Σ
 Γερουσιαστῶν ταῦτα, Ἀ
 γος Ματθαίου καὶ Εὐδο
 ρήνης, Μηχαῆλ Κάπρο
 Μνημασύνης, Δινύσιος Ὁ
 δὲ οἱ ἀκόλουθοι διαδέχον
 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 228
 Οὐρανίας, Εὐτρόπιος Γεο
 ξάνδρου καὶ Ἡσυχίας,
 Θεοφύλακτος Φρασικλέο
 καὶ Ἀγλαΐας, Φώτιος Σ
 κροπόμπου καὶ Καλλιπ
 λάσσης, Ξενοφῶν Σωφρο
 Πορφυρίου καὶ Ἀλεξάνδρ
 Αὐγῆς, Χρυσάργυρος Π
 Θεάνδρου καὶ Μακαρίας
 θου, Τούτους δὲ ἄλλοι

νς'.

(τῷ 261 μ.
τριος Μαρδονί-
Παρθενόπης,
δούπου καὶ Ἀ-
Θρασικλῆς Ἀδ-
νάρχου καὶ Θε-
χριστος Γανυ-
οῦτοι, Μήτραν
κάνδρου καὶ Μ-
γήραος Εὐστα-
Ἀγάθης.

Ἐπὶ τῶν ἡμ-
ρογκος ἐτήσιος
καὶ ἐκηρύχθη
τῆς ἠκολούθησ-
παθος, Κάλυμ-
τῆς Σύμης, ἰσ-
πλουσίας, ὡς
Κνίδος, Ἄκανθ-
τέρω τῶν Λωρ-
δίους τῶν Λωρ-
Ἐνώθεισαι δὲ ἀ-
τρον τῶν συνελ-
χείμαρρον τῶν
τῶν διώξεων κ-
τα ὡς ἐκ τῶν ἀ-

Λήξαντος δι-
αυτούς· ἔληξε δ-
τοῦ Χριστοῦ δὲ
τες, οἱ τοὺς παλ-

καὶ Μαρίας, Ἄργανδρος Ἀ
 Γοργοφανέως καὶ Δολοπί
 φης, Δαιδακλῆς Πανθοκ
 Θεοφίλου καὶ Καλλινίκ
 μάχης, Πήμανδρος Περι
 Μαραθωνέως καὶ Ἀρτέμι
 θένου, οἱ δὲ Γερουσιασ
 χος Φερωνέως καὶ Ἀκά
 χρίστης, Πολυδαίδων Φο
 δρος Χρυσοκλέους καὶ
 Αἰκατερίνης, Καλλιπάλλ
 δὲ ἄλλοι διαδέχονται τῶ
 τοῦ καιροῦ λήξαντος με
 τερικᾶς οὐ τόσον σημαν
 ταστασιῶν τῆς μικρᾶς
 Ἀρχόντων, ταῦτα εἰσί
 Βαρβάρας, Ἀφρόδιτος Μ
 Ζωανδρέα καὶ Περιλάης,
 δρης, Θεοκλῆς Σωφρονίσκ
 τοκλέους καὶ Ἄνδροχάρ
 Ὀρμένης, Πακτωλεὺς Π
 ρουσιαστῶν δὲ ταῦτα, Ἀ
 ρανίας, Ἀπηλέανδρος Μν
 ἱακώβου καὶ Ἀγίας, Ἰωάν
 βουλος Ἀνανίου καὶ Σω
 τος καὶ Ῥοδίας.

Ἀναγορευθέντων δὲ τῶ
 ρουσιαστῶν τὸ πέμπτον ἔτος
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας
 Αὐτοκράτωρ ἐκηρύττετο

ν.ή.

τὸν Χριστιαν
οὔτος βασιλεὺς
Κωνσταντίνου
Ἀρείου ἐν Νικα
τεῖτο (τὸ δεύ
νισμοῦ ἐκ Ῥώ
βω, (τὸ τρίτ
των), καὶ εἰ
συμμάχων ἐτ
τῷ κοσμοκρ
αὐτὴν δωρεά
Τοπάρχην δέ
ἓνα ἐκ τῶν μ
καὶ ἀνδρεῖον,
μελῶν εἰπὼν
δ' ἐκλέξῃ ἐγὼ
τοὺς συμπολί
Συρία καὶ Ἀλ
τιοχεία καὶ Ἀ
ζοντας νέους κ
ποῦς κατανοοῦ
διότι, μόλις σ
συγκροτοῦσι σ
τῷ λαῷ τὴν σ
ροῖ ὁ λαὸς καὶ
ἀναλώμασι, κα
τὴν συνδρομὴν
Ἄρχεται τῷ
παρρησιάζεται
τάδελφοι οἱ ζ

φώνως τῇ Βουλῇ καὶ τὴν
 πληρῶσαι τὸ σήμερον
 ἡμῖν τοῦ τ' ἔστι, μὴ ἀπο
 οὔτοι ἐκφέροντες εἶπον καὶ
 σεν ἡ Βουλῇ, ἠσπάσθησαν
 σία, ἐγκωμίασεν ὁ ῥήτωρ
 ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καὶ Χρυσῆς
 σης τὸν Σταυρὸν τοῦ Σω
 ἡ συνέλευσις ἐπευφημοῦσιν

Διαλυθείσης δὲ τῆς συ
 πάρχην, τοὺς Ἄρχοντας, καὶ
 τοὺς τῆς νήσου εἰς δεῖπνον
 Τὴν δὲ ἐπιούσαν λίαν πρᾶ
 πάντες οἱ συνδειπνοῦντες
 ἐξῆλθον, καὶ συνέλευσιν
 γορίας τοῦ ῥήτορος πα
 χρυσῶν τοῖς Ἄρχουσι διὰ
 σχέθησαν προσδιορίσαντες
 ἔμελλε νὰ ἐγερθῆ, τὴν π
 λεως, ὡς καταλλήλου οὐ

Τὰ χρήματα παράδώσα
 ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ὥραν μίαν
 χονται τῆς συνελεύσεως πα
 ται εἰς ἡν θέσιν ἡ ἰδρυσι
 πλοιαρίων, καθιερώνουσι
 αὐτὴν διὰ τοῦ ἱερέως καὶ
 μασμένην δι' αὐτοὺς τράπ
 Συμαίων καὶ καθίσαντες ὁ
 πάρχης Ἄρχοντες, καὶ Γερο
 αὐτούς καὶ γευσάμενοι ἐκ
 ἀπῆλθον οἴκαδε.

ξ΄.

Μετὰ δὲ
εἰς τὰ λατομεία
λευκοῦς καὶ
λαχοῦ διὰ τῶν
των πάντων
δέχονται αὐτοῦ
χοῦ πάντοτε
καὶ Ἀγάθης,
Φωτίου καὶ
σκευῆς, Κωνσταντίνου
Κάπρου καὶ
Ἀμφίλοχος
καὶ Ὠλένης,
ρουσιαστῆς
Ἀπελλέας καὶ
Ἀρίνιδος Ἀ
θενόπης καὶ Ι
Διεδέχθησαν
δημιουργίας τῆς
στάντιος ὁ Ἀ
ἔτελεῦτα κο
σομένους, ἦκ
τὰ τοὺς νόμ
ἕβδομον ἔτος
κητοὶ ταραχ
σθησαν, καλ
Χάρβαλον, Ἐ
διον καὶ ἀρι
δων Σφιγγῶν
λειον· οἱ δ' ἀ

ἀλλήλους· περὶ τοῦ π
 ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ
 ταγινόμενοι εἰς ὃ ἔργον
 κοντα ἐπισκεψάμενος
 ποβάλλει τὸ σχέδιον,
 μος καὶ Χάρβολος καὶ
 τος καὶ Φωτοβόλος ἀφ
 λαβῶν ὁ Τοπάρχης καθ
 Ἄρχόντων καὶ Γερουσια
 προκρίτων· καθυποβληθ
 λον καὶ τελειότερον καθ
 τεσσάρων, ὅπερ καὶ ἔστε
 ὁ Τοπάρχης παρρησία τ

Μετὰ δὲ παρέλευσιν τ
 μνοι οἱ Ἄρχοντες τὸν Ἄ
 λοιπὸν ἱερὸν κληρὸν ἐδεήθη
 ἵνα ἱερουργήσῃ τὴν αὔριο
 εἰς τὸν νεόδμητον ναὸν
 ποντίδι παραλία τῆς Π
 κατηδαφισμένης, ὡς προ
 ἐτοιμάσωσι τράπεζαν πολ
 τίδος· τῷ λαῷ δὲ παρήγ
 ἐτοιμάσῃ βρώματα κατὰ
 διότι, αὔριον μέλλουσι σ
 πίων τῆς Μεταποντίδος·
 πῶς οἱ Ἄρχοντες ἔβο
 πους, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ
 διὰ τὴν ἐπιούσαν ὄρθρου
 καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 δὲ καὶ τελειώσαντος, το

ζδ'.

πισαν οὐ κήρυ
εἰς τὸν Αἴγι
πλατεία τοῦ
φέρων ἕκαστο
Ἄρχιερέα, Το
ζοντας ἐν τῷ
Μεταποντίδα.
χειρέως ἐξελθ
Γερουσιασταῖς
ροντες ἐκ τῶν
μον καὶ ἐπυφ
καὶ ἀπέπλεον
ρευομένου, ἐν
καὶ Ἄρχοντες.
λον ἀποβῆναι
θέντες μικρὸν
Ταξιαρχῶν. Τ
λόγου, καταλλ
νικίου ἐκφωνη
χονται εἰς ἣν
τὸν ἀκρογωνιά
καὶ ὑπὸ τοῦ
σταυρὸν, δίδει
Ἄρχουσι, οἱ Ἄ
σταὶ τοῖς κτίτ
νον, τὰ γόνατα
τῷ Κυρίῳ, εἶτ
χειρέως, εἰς χε
λογῆσαι αὐτοῖ
τῷ προσδιωρισ

ματά αὐτῶν ὁ λιθοξόος
καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐγείρουσιν
χεται τῷ Θεῷ ὁ Ἄρχιε
τῷ δὲ καὶ ἅπας ὁ λαὸς
Ἄρχιερεὺς καὶ τότε ἀναβ
κειμένου ὁ ῥήτωρ, τὰς ε
τερον, καὶ στεντορεία τ
εὐργέτας τῆς ἀνθρωπότη
ματος τοῦ λαοῦ, εἶτα κα
φέρει στέφανον χρυσοῦν ἐ
πόλεων τῆς νήσου συνοδε
χόντων καὶ Γερουσιαστῶ
ῥήτορι ὁ Ἄρχιερεὺς), οὓς
πάρχη παρέδωκαν, ὁ δὲ
σταῖς οἱ δὲ τῷ Ἄρχιερεῖ
καὶ εὐλογήσας ἔθεσεν ἐ
λαβῶν αὐτοὺς τῶν χειρῶ
τρεῖς περιέφερον περὶ τῆ
τοῦ μετώπου τρεῖς, πάλ
δωκε, λαβῶν δ' αὐτοὺς
ἐν τῇ παρακειμένη τραπέ
καὶ καθήσαντες ἀνέμενον
ἐρχομένων δὲ τούτων σ
καὶ τοῦ ῥήτορος πάντες
προσκυνοῦσιν· ὁ δ' εὐλο
ἐκάθεζον πάντες καὶ τῷ
αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ λαὸς
ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅ,τι ἐ
λῶς ἐξάνίστανται, μετα
χοροὺς ἔστησεν ὁ λαὸς

ξδ'.

τρόπῳ πρὸς
ἑαυτῶν καὶ ὁ
τα μὲν ἔπρατ
ρανῶ ἀνέβαι
τάξει καὶ ὡδ
ἀνέβαινον πρ
ρέως προπορευ
ἕκαστος ἐν τῇ

Μετὰ δὲ ἡ
περατοῦται τ
ἀποπερατωθεῖ
ἐκκλησία καὶ
(διότι καὶ τὴν
εἶτα ἀγιάσαντ
Ἀγάπιος καὶ
ρες, καὶ εἰς τὰ
σῆξαν πρῶτον
ρας ἔστεφανωμ
σαντες καὶ δει
ἐπαύριον ἀναδ
θῆς ἀνδρα συμ
τὸν ἄριστον πο
τὴν Σχολὴν φ
ὔστερον ἐπὶ τῇ
δημηγορεῖ τρε
ας καὶ ἀξίως
θαυμασμὸν πάν
κροτεῖται μετὰ
λίας μαθηταὶ δ
τὰς τάξεις βαθ

θέδραι ἀπὸ ἀξίους διδ
 θητάς, διεφημίσθη εἰς τ
 πολλοὺς καὶ κατέστη
 τῆς ἀνθρωπότητος ἐκλ
 ὄ,τι ἄλλο τιμῆς πρόξ
 νήσω αὐτῶν λαοὶ, διότι
 ρέσχον τοῖς μαθητευομ
 ἀλλὰ καὶ τὴν τροφήν
 κοίτην καὶ πᾶν ὅ,τι ἄ
 σίους μαθητάς διέτρεφεν
 στους ξένους, καὶ ἑβδομ
 μάτων· πρυτάνεις δὲ κα
 ὡς περ ἑξήκοντα, διακοσ
 σίων ἀνδρῶν· ταῦτα πάντ
 τηροῦντο· τὸ δὲ ταμείον
 οἱ κτίσαντες αὐτὴν ἐπρ
 κτίσαντες, ἀλλὰ καὶ οἱ
 ἐβοήθουν ἕκαστος τὸ κο
 Σχολῆς ἐμπορευόμενοι οἱ
 ζήλου καὶ τιμιότητος ἐπ

Τὰ δ' ἐν τῇ Σχολῇ οἱ
 ἔθεντο νόμους (1) οἱ ἔφορ
 καρποὺς ἀξίους τῆς προ
 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἦτοι
 πάρχης τῆς νήσου, οἱ δὲ
 λευτηρίῳ ἀναδεικνύουσι
 ρήνης ἀνδρα διάσημον τῆ
 παντοία, φιλοπάτριδά τε
 ἐκλεξάμενος ὁ λαὸς παρέδ

(1) Τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς

ξς'.

σιασταῖς· οἱ
δὲ καὶ ἅπας
δωδεκαμελῆ
Τοπάρχην πο
πουσιν εἰς Κ
τοκράτορος Θ
σου, τὸ κυρι
οὔτος κατὰ
σφραγίστη αὐτ
σβεῖα εἰς Κω
νήσε τὸν Αὐ
πατὴρ δωρεᾶ
νέου Τοπάρχο
τὸν Τοπαρχικ
θὲς ἐπὶ τῇ κεφ
καὶ τὸ δόρυ δ
στείοις ἡσπᾶσ
ἀρκετὴν ὥραν
σκυνήσας αὐτ
σβεῖα ἀπῆλθο
ἀφικόμενοι τῇ
δὲ ἐν τῇ νήσῳ
καὶ χορῶ καὶ
δέκα ὄλας ἡμ

Τοῦ χρόνου
λυθότος ἀνηγ
σιν ὁ Τοπάρχης
σου κυριάρχης
σίαν ὁ Αὐτο
γέα ἀναγόρευ

393 μ. Χ.) ἀπὸ τῆς ἐπι-
ισχύς τῶν Ἀρχόντων κα-
χῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἡγεμῶν
ραν ἡγεμόνος, οἱ δὲ Ἄρχο-
νοι καὶ τῶρα καὶ πάντοτε
λαοῦ ἐγένοντο σύμβουλοι
τοῦ ἡγεμόνος ἐλείπεν ὁ
σος ὅμως ἐφαίνετο προσ-
ναυτιλίαν περισσότερον το-
δουσα καθ' ἐκάστην καρ-
τοίκων ἔνεκα τῶν ἀξίων
τῶν ἐδόξασε τὴν νῆσον κα-
κατοίκους κατέστησεν αὐ-
μ. Χ. δέκατον δὲ πέμπτου
τοῦ Μικροῦ, ὅποτε Ὀνώ-
ἐτελεύτα, καὶ Οὐαλεντιαν-
χεται αὐτόν· τότε λέγω
κράτορος Θεοδοσίου ὁ Τ-
ἑαυτοῦ δῶρα πολυτελέστ-
νέους Ἀρχόντας (πρὸ αὐτοῦ
ἢ Γερουσία φέρουσα μεθ'
περατωθέντας καὶ ἀριστε-
τεχνῶν τῆς Συμαίας Σχολ-
ἀναφερομένους κατ' αἴτη-
ἐπροσκύνησαν αὐτόν πάντες
ἐπτάκις· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ
ἐκόσμησε παντοίοις, καὶ τ-
τοῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἤρισ-
τὴν προσκύνησιν. Τοῦτο δὲ
ἀνδρῶν, πρὸ πάντων δὲ ἐ-

ξή.

μενος τούς
σημμένους
νους τούς
τούς σὺν τῷ
χίς, ἕνα τῶ
ταχεῖαν ἀπὸ
πόλει ὁ Θε
ἐπροσκύνησ
εἰσῆλθεν ἐν
ρω Χρυσόθ
ἀπένειμεν α
δικαίῳ τῷ λ
λυτον ἐπὶ τ
αὐτῇ νήσων
λικῶν σπορο
ζόμενος τῇ
ἀνδράσι κα
Σίμωνος τῶ
τέχνας, ὅς κ

Ἄξιωθεις
Χρυσοβούλλ
νήσος αὐτοῦ
αὐτὸν τὸν Χ
σὺν αὐτῷ, εἰ
ἐπτάκις ἀπῆ
τορος προστε
πέντε ἀποπλ
Ἀφικομένους
τὴν δὲ ὑστερο
ρύκων ἐν τῇ

σόβουλλον **ΛΟΓΟΝ** τὸ
 ἀνέγνωσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶ

Ο ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ
 ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

† **Εὐδοκῆσας** ὁ προά
 ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν
 παντοδυναμίας αὐτοῦ ἐν
 νάμειν Μαρίας τῆς Θε
 θενίας, καὶ σάρκα λαβὼν
 παρθενικῆς μήτρας, ἅγιος
 ἀμῆτωρ, ὁ πρὸ αἰώνων
 ἡ Καινὴ Διαθήκη ὁ γλῶσ
 τῆς δόξης, καὶ ποιήσας
 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
 σώπῳ ἀδικίας ἤρται ὁ
 ρωθῶσι, καὶ ἐξαγοράσας
 τος, ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀ
 γος, ἀνέβη καὶ τοὺς βα
 ρας ἡμῶν, παρέδωκε καὶ
 αὐτοῦ βαπτισθέντα καὶ
 τῆς χριστιανικῆς Δυνάμει
 τοῦ θεράποντος αὐτοῦ,
 Θεοδόξαστον, καὶ Θεοφρ
 σταντινούπολιν, τὴν νεάν
 τος εὐδοκῆσας, ἵνα τὸν λ
 ριέβαλέ με καὶ σκῆπτρο
 Ἄπάσας οὖν τὰς νήσους
 ἡπείρου, καὶ τὰς πόλεις
 τὸ θεόσδοτον σκῆπτρον τ

(1) Ἴδε ἐν τῷ τέλει καὶ τὸ

ό.

ἐν τῇ σκέπῃ τῆς
καλῆς τῆς γῆς
θοῦντας μάχαι
γοῦντας καὶ
βασιλικῶς τιμ
δείξω, καὶ αὐ
καταστήσω, ὡ
Ἐπειδὴ γε ἡ ν
λωπισμὸν τῆς
πάντων Βασιλι
στάτου Θεοῦ τ
φούς καὶ περὶ τ
τουργοῦς τῶν θ
δωρον τὸν Χίω
καὶ Καλλίνικον
χώμιον τὸν Ἄγ
Βυζάντιον, Ἄντ
μαίους, καὶ το
μαῖον, Ἐνδοξον
Δημήτριον τὸν
καὶ Θεόδωρον τ
μαζομένους, κα
λους ἐνδόξους
γοῦς τῆς ἐμῆς
γοῦς· χάριν τοῦ
τῆς νήσου, καὶ
θείαν παιδείαν
παντὸς φόρου τ
γῆ καὶ χώρα δα
τῶν Ἀνατολικῶ

χων ἢ Τοπάρχης τῆς
 ρεῦσαι Συμαῖον πολίτη
 λαβεῖν αὐτόν, ἂν τυχα
 μένος ἢ διαμένων ἐν τ
 οὐ μὴν δὲ στρατηγός
 τις τῶν ἐμῶν λειτουργ
 λίτας Συμαίους ἄνευ τῆ
 προὔτιθετο μεγάλη.
 δύναται τελώνης, εἴτε
 σαι τὰ κτήματα αὐτῶ
 ἀποδεκατῶσαι τοὺς κ
 Οὕτως ἔδοξεν ἡμῖν.
 Πρὸς τούτοις, ἔδοξέ
 νιοφορεῖν τὴν κόμην, κα
 νοῦν χρῶμα ἐπὶ τοῦ λ
 ἐπὶ τῆς χλαμύδος, καὶ
 ἐπὶ τοῦ θώρακος, ὅτε
 ζόντες δὲ ζώνην κυανῆν
 χρῶμα φέροντα, σανδάλ
 καὶ ἐπιβραχιόνια λευκά
 μελαίνας δρακονταφόρο
 χρυσῆν, καὶ ἐπικεφάλια
 περιδέραια καὶ ψέλια κυ
 ρον δὲ σημαίαν καὶ σφι
 ἐξ ἄλλου μέρους, τὰ π
 πάντα μόνοι οἱ Συμαῖ
 τὴν διατήρησιν τῆς Σχ
 τὰ γεγραμμένα αὐτοῖς

(1) Λείψανα τῆς ἀναφερομένης ἐπιγραφῆς σήμερον.

οβ'.

ἀφθονά εἰσι· καὶ
προσερχομένοι
σφοδράς δέ γε
κτήματα τοῦ
τοῖς ἐφόροις τ
βόντας καὶ εἰς
ἀπόρους μαθητ
δόναι αὐτοῖς.
ἔδοξεν ἡμῖν, κα
ρόντι Χρυσοβο
τούτου μεγάλ
Ἄν δέ Ἄρχων
ἢ ἄλλος οἶος δ
ταπατήσαι πε
μενα, ἢ τιμωρ
διαδόχους τῆ
λευτα ταῦτα
τιμῆς βραβεύει
στον ἔσται· εἰς
γραπτὰ ἐγένον
βούλλῳ ΛΟΓ
καὶ ἐπιδοθέν τ
εἴκοσι μηνὸς Φ
κτιῶνος τοῦ ἔτ
θεοδόξαστον, κ
τοῦτο ἴσκι· ἡ Θ
συνὰπ· ἴσκι· κα
καὶ μὲν ἴσκι· κα
Μετὰ δὲ τῆν
λήσε πρὸς εὐχα

Περαιωθείσης δὲ τῆς ὁμο
 καὶ τὸν μὲν Τοπάρχην ἐ
 σίου δὲ Χρυσόβουλλον
 σθείς ἐπτάκις ἀπῆλθεν ο
 Κυβερνήσας δὲ ὁ Το
 νήτης ἄριστος τὰ τῆς ν
 τὸς καὶ τὰ τῶν ὑποκειμ.
 θέλῃσιν τοῦ Αὐτοκράτο
 ἀποθνήσκει εἰς γῆρας βα
 459 μ. Χ.) ἑκατὸν καὶ
 συνεργόμενος καὶ πάλιν ο
 εἰς συνέλευσιν ἀναδεικνύ
 τοκον τοῦ ἀποθανόντος
 ἀναδειχθείς Τοπάρχης
 τοκράτορος Λέοντος Θ
 ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας
 γνωρίζεται καὶ ὑπ' αὐτ
 καὶ οὗτος τὸν λαὸν ὄν ἐδ
 ἔτη, τὰ βήματα τοῦ πατ
 τα ἐννενηκοντούτης ἀπο
 τῶ 518 μ. Χ.) ὁ δ
 ἀνέδειξε Θεόδωρον τὸν
 σταντίνου, υἱὸν δὲ ἕκτου
 Ἀναγνωρισθείς δὲ καὶ
 Θρακὸς τοῦ Γεραιτέρου,
 τῆς ἐκλογῆς. Ἄλλ' ὅτε Ἰο
 τοκρατορικὸν Θρόνον το
 αὐτοῦ ἐδοκίμασαν νὰ κο
 Συμαίων, ἅπερ ἀπέκτησαν
 νοῦντες αὐτοὺς καὶ τὰ χρ

οδ'.

διὰ τῆς βίας (τῆς)
χάριν ἐμπορίας
Τότε ὁ Τοπάρκης
τῶν κατοίκων
τῶν Ἀρχόντων
τοῦ Αὐτοκράτορος
τοῦ καὶ κηρύττει
ἐρχόμενον Αὐτοκράτορος
τητος, ὡς Νε
» . . . Ὁ
» Συμαίων εἰς
» δας Βυζαντινῶν
» τῆς νήσου εἰς
» μαίων οἴκου
» καὶ Αἰγύπτου
» ὠφελήματα
» ὠφέλειαν φέρει
» αἰώς, τοὺς
» τῆς Αὐτοκράτορος
» Ῥοδίους συμαίων
» φοβοὶ τῷ Αὐτοκράτορι
» ὑποτάξαι αὐτῷ
» στὰ γενόμενα
» καὶ πεντηκονταετηρίαν
» ἤτοιμιάσαντο
» χομένου παρὰ τὴν
» πελάγει, καὶ
» πῖω ἄκρω,
» καὶ οἱ Συμαίων
» ὡς καὶ οἱ Ῥοδίαιτοι

» τήδεια ἔφερον τῇ θαλάσσῃ
 » γνωστὰ ἦσαν. Τοῦ στόλου
 » καὶ εἰς φυγὴν τραπένηται
 » μαῖοι τοῦ Ἰουστινιανοῦ
 » δείας ἐφάνησαν διὰ τὸ
 » αὐτούς. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ
 » τοῦ στόλου καὶ μὴ
 » ἀφήσατο Συμαίους, καὶ
 » ἀλλ' ἦν ἀδύνατον. Οἱ
 » κράτορες κατανοοῦντες
 » τὴν ναυτικὴν αὐτῶν
 » εἰς ἐντέλειαν ἔφερον,
 » τοῦ πλούτου αὐτῶν, ἦσαν
 » δρα, ἵνα μὴ πάντες εἰς
 » νοῦ καταφερόνουν. Ἐγένετο
 » ἔπει καὶ τεσσαρακοστὴ
 » Ἰνδικτιῶνι, Μηναῖ τοῦ
 » ἀρχοῦντες Συμαῖοι Παύλος
 » Ῥόδιοι δὲ Πάγκρατος
 » θέντες δημοσίως ὑπὸ
 » σαν καὶ στήλης χαλκῆς
 » ρωνίδος. (τ. 7. φ. 7.) »
 ὁ Θεόδωρος διὰ τῶν ὀπ
 τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ
 αὐτοῦ ἐφ' ὧν ἡγεμόνευσεν
 (τῷ 571 μ. Χ.) ἐννενητὰς
 διάγων, ἀφ' οὗ πεντήκο
 τατα τὸ ὑπήκοον αὐτοῦ.
 υἱὸς αὐτοῦ Ἀνδρόνικος ὁ
 διεδέχθη δὲ Ἀνδρόνικος

ος'.

πέμπτον ἔτος
Ζήσας δὲ καὶ
ξαρτήτως ἀπὸ
διαδέχεται αὐτὸν
Κ. Κ. (τῷ 63
τρίτον ἔτος τῆς
βέκηρ ὁ πρῶτος
τὸν ἀποθανόντα
Ἡγεμονεύσας
6188 ἀπὸ Κ.
ἔτῶν τὴν ἡλικίαν
Ἀλέξανδρος τὸ
τίνου τοῦ Παγ
νοδος συνεκρο
θηλητῶν· τελευ
ἔτῶν ἡγεμονίαν
ὀγδοήκοντα καὶ
αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐ
τῆς Αὐτοκρατο
θέντος· οὗτος δὲ
ἡγεμονεύει ἔτη
ἔτῶν τὴν ἡλικίαν
ταλιπῶν διάδο
δρέας τὸν πατέ
Λέοντος τοῦ Πο
νοντο διδάσκαλ
τοκράτορος Πορ
τῶν προνομίων

(1) Ὁ τοῦ Πορφ

ἄλλ' οἱ Συμαῖοι κακῶς
 κράτορα καὶ τὸν Χρυσό-
 συμμάχων ἐρεθιζόμενοι
 καὶ ὁ Ἄνδρέας ἐν ἅκατ
 Κ. Κ. (τῷ 803 μ. Χ.),
 τὸν δευτερότοκον Φώτ
 Πασανίου· διεδέχθη δ
 δεύτερον ἔτος τῆς Αὐ-
 κίου καὶ ἐτελεύτησε με
 θριαμβευτικὴν ἡγεμονίαν
 848 μ. Χ.), ἕκτον δ
 υἱοῦ Θεοφίλου. Τοῦτον
 πλήρης Ἑλληνικῆς παιδεί-
 σιν τῆς ἀρετῆς παιδιότη-
 δωδέκατον ἔτος τῆς αὐ-
 πόλεις τῆς Λυκίας καὶ
 συμμαχικαί, κατεφρόνου
 ἐλεηλάτουν τὰς ἐπαρχί-
 λιον πόλεμον διεγείρον
 κατ' αὐτῶν πεμπόμενας
 χθέντες πάντοτε νικητο
 ἐνέδωκεν εἰς τὰς αἰτήσ-
 τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν, ὑ-
 προνόμια μὲ προσθήκην
ΛΟΓΟΥ διὰ συνεργία
 τοῦ Αὐτοκράτορος Μιχα-
 στυχῶς ἀνέκδοτοι, αὐτό-
 καὶ ὁ Νεόκομος. . . « Τό

καὶ ἐλπίζω νὰ λάβω ἀντίγραφον
 λάβω θέλω δημοσιεύσει αὐτὸν

οἷ.

» λεύοντος Μι
» οντος, αἱ τῶ
» Λυκίας τε κ
» γάλα δόσσα
» ρίλλου Ἀλεξ
» ἀντιπροσώπ
» συσφίγγαντε
» παρασκευασ
» λίτος καὶ οἶν
» χιερεὺς Κνιδ
» βάπτουσιν, ὅ
» τες δ' ἀλλήλ
» σάμενοι κα
» ούρου μεταλα
» χρυσῆν παια
» σιν ἀγγέλους
» λούουσι τὴν
» ἀποπέμπουσι
» νηὸς εἰς Σύρ
» κοσμημένα ἐ
» λοι διὰ τῆς ἰ
» εὐφημιῶν εἰ
» τὰς δάφνας
» μαίωv Ἄνδρ
» σάτο καὶ τ
» Κύριον, ἐξῆλθ
» ἀποστόλους,
» φανὸν ἐδώσαν
» λαοῦ, ἐπλούτ
» εἰς Κνίδον ἀ

- » Κνίδιοι τοὺς Ἄρχοντες
 » Κάσσανδρον σφάζουσι
 » μενοὶ καὶ Κᾶρες τὸν
 » τὸν πάναντία βουλευ
 » Εὐξείνον καὶ Δαιμό
 » εἴκοσι καὶ πέντε πόλε
 » τῆς ἱερᾶς συμμαχίας
 » καὶ ναυτικὸν οὐκ εὐ
 » τοκρατορίας Ῥωμαίων
 » στιζον τῷ ξίφει. Τα
 » στὰ, ὅς τὴν πηγὴν τ
 » λήθη, καὶ διὰ ταῦτα
 » γὴν, ἐνουθέτησε πατρ
 » δόσιος ἐχαρίσατο, ἀνα
 » ὁ Μέγας ἠμᾶλλον εἶπε
 » τοῦ Χρυσοβούλλου Α

Ο ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΣ ΛΟΙ

ΜΙΧΑΗ.

† **Η** πανσθενὴς χεῖρ
 σα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς
 αὐτὴ αὐτὴ καὶ τὸν δοῦ
 ἀνέδειξε πάσης γῆς χρι
 αὐτοῦ ἀσπασμένον) κ
 περιβαλόντος, ἠνέφξέ μ
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ
 τὰ ἀδικήματα τῶν λα
 θεραπεῦσαι ὡς πατὴρ ὁ
 των βοᾷ εἰς τὰ ὦτά μο
 σμὸς ἐλάχιστος ἐπὶ τῷ

πλ.

θῆναι, καὶ τὰ
τὰ πρόξενά σφ
νοῦ, τὰ κατὰ
σύνθρονον καὶ
τῆς σοφίας ἔφ
ἀήττητον τῶν
καὶ γὰρ οἱ ἄρχ
σεῖς, οἱ δὲ τὰ
βασιλείας μου
ἀμαθείας καρπ
ἢ τὴν ἐκκλησία
τεχνῶν αὐτῆς
Ῥωμαίων διὰ
καὶ οἱ παρ' αὐτ
σιλέα ἐποίησαν
ἐχθρὰ κατὰ τῶ
πειλοῦσι, ταῦτ
παρ' Ἰουστινιαν
προνόμια τῶν
Μικρὸς ἐπιλεγό
τὴν αὐτῶν τιμ
σούτου χρόνου
γενόμενον, ὅθεν
κατὰ Συμαίων
τῆς σοφίας εἶπε
πέραν τῶν ὀρίω
ρῶ δὲ πάντα τ
Συμαίοις δοθέντ
παντὸς φόρου,
δίδωμι αὐτοῖς,

πολίτας Συμαίους κηρύττω
 πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἐν
 χρυσᾷ καὶ ταῦτα, καὶ
 γὰρ ὁρῶ πάντας Συμαίους
 οὓς, καὶ ἐναρέτους, διὸ
 τῶν ἀγαθῶν πλεονεκτῆρας
 ταῦτα, ἃ Θεοδόσιος οὐκ
 πάντες Συμαῖοι Αὐτοκράτορος
 τως, ὅσακίς βούλονται
 καὶ σοφία καὶ μηχανήματα
 δούπῳ τῷ Μηχανικῷ,
 λάῳ Πελληνίῳ, Ἄντων
 Συμαίοις καὶ Νικηφόρῳ
 Ἐλαφηβολίῳ τῷ Ἄλικαρ
 διδασκάλοις τῆς σχολῆς
 Παναμώμου παράσημον
 νη δίδωμι ἐπὶ τοῦ στήθους
 καὶ Ναυάρχοις τῆς νήσου
 διὰ δὲ τοὺς ἀπελθόντας
 τὸν καὶ Μέγαν ἐπικληθῆσθαι
 σκάλους τε καὶ στρατηγούς
 στεφάνους, ἵνα τὰς μοῖρας
 σὺν τούτοις δὲ καὶ γλαυκῶν
 κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ τὰς
 δίδωμι αὐτοῖς, τὴν σοφίαν
 τὴν κατὰ θεὸν αὐτῶν ἀρετῶν
 τοῖς μετ' ἐμὲ ἀκολουθοῦσι
 ὅτι οὐκ ἔστι καλὸν τὸ ἐν
 τῷ σπέρματί μου, εἰ καταλεί-
 μένων· τὴν ἰσχὺν οὖν τοῦ

πρ'.

καλοσύνη καὶ
βραβεύω· ἀπο-
βρίου τῆς ἱστο-
στοῦ τριακοσ-
τερον εὐσεβές

Ἀνακτίσας
στοῦ αὐτῆς κα-
δοσίου με προ-
καὶ ἠσύχαζε β-
κην· σὺν αὐτῆ-
ρίας καὶ Λυκί-
τοῦ ἀγαθοῦ ἡ

Πάντα δὲ τ-
προχωρήσω με-
σεις τινές τῆς
ἵνα τὴν ἑξακο-
ζω τῆς Συμαί-
ρίαν τῆς νήσου
μόνον, διότι
καὶ μάλιστα
νήσον Σύμην
θρώπους μὴ εἶ-
ἀνθρώπους κα-
στα ἀπὸ καθη-

---

(1) Ἐκτὸς τῶν
τῶν Αὐτοκρατόρων
τὸν ἀριθμὸν. διά-

δυστυχῶς, ὡς φαίνεται
 Ἑλληνικὴν ἱστορίαν κα-
 μοι ἐφάνη καλὸν ν' ἀφ-
 παντελῶς ἀσύγγνωστον
 ταγίνωνται εἰς τὴν ἔρε-
 ρίας, καὶ τῆς γεωγραφί-
 ἀνάγνωσιν τῶν προπα-
 ἄφθονος πλοῦτος τῆς ἀ-
 ωσι τὸν καιρὸν κατα-
 φράσεις μυθιστοριμᾶτω
 ἀνοικείων τοῦ Ἑλληνικ-
 γέλαστοι τοῖς πᾶσι.

Ἡ νῆσος Σύμη εἰς μ-
 τάτη Νηρεὺς αὖ ΣΥΜ-
 ἄγνωστος, θαυμάζω πᾶ-
 γνωστῇ εἰς τὸν Ἡρόδοτον
 ῥόδον θάλαττα . . . . (1)
 καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρυ-
 καὶ ῥόδον καὶ περὶ τὴν
 ὥσπερ εἶχε πρὸς τὴν Σ-
 καὶ τροπαῖον ἐν τῇ ΣΥ-
 σαντες δὲ ἐς τὴν ΣΥΜ-
 ἐν τῇ ΣΥΜῃ σκεύη τῶ-
 Εἰς τὸν Ἀθήναιον . . .
 (βιβλ. Ζ'. 296). Εἰς τὸ
 κησαν (βιβλ. ε'. 53). ε-
 ΜΗ νῆσος Καρικὴ (Ἰ)
 λαιούς καὶ νεωτέρους
 λογίους μας ἄγνωστος
 σωμεν! τὰ ἐνδιαφέρον

πδ'.

νοῦμεν μὲ βρ
χώμεθα εἰς τ
διότι αἱ περι
καὶ θέλει μά
ἀπέδειξε παρ
καυχωμένους
φυλάττομαι

Περὶ δὲ τ
λέγω δὲ μόν
ἠρῶανίσθη τὰ
στεφου, Νεό
καὶ ὁ ἴδιος ὀρ
τοῦ Ἐωσφόρου
ἀπῆνθισα τὴν
δὲ ἦθη καὶ ἔθ
μέχρις ἡμερῶν
κοτος ἐνδυμα
ρόγραφον τῆς
εὐρέθη περιττ
μόνον ὅτι ὑπο
ὁ θέλων νὰ ἴδ
ὅτι δὲ δύναντο
στριβόμενα δ
τινὲς κακεντρ
ἔπρεπε νὰ κατ
κεράμου καὶ
φον τῆς Συμα
ἐξαλειφῆ ἐξ ο
νονται βρεχο
παλαιῶν ἀκαθ

το παρρησία πολλῶν· οἱ
 φανῶς ὑπὸ τοῦ πάθους
 ὁμιλήσῃ πλατύτερον ἄλ-
 φου τῆς Συμαίδος ἐγένετο
 τατα φυλαχθεῖσα πρὸς
 ἀνορθογραφία καὶ ὁ ἀνυπ-
 γωμεν κάθε ἐνδεχόμενον
 τυπογραφικὰ λάθη· ταῦτ
 ση ἀναγινώσκων τὰ παρ
 Συμαίδος ἐν συνόψει, δι
 Πάλλαντος μὲ ἐπασχ
 Πάλλας, Λαόστεφος, Ξ
 ἀνέκδοτοι οὗς ἠτύχησα
 μενοι φωνάζουν ὁδὸς ἡμᾶ
 λέγειν ὅ,τι ἂν βούληται
 ὄμματ' εἶ εἰσι πάντες οὗ
 τούτους τοὺς ἀπὸ καθέδ
 αὐτῶν γνώσεις ἀμαθεῖς
 τί ἔπραξαν οὔτοι μὲ τὰ
 μὲν νὰ δοξάσωσι ὡς δει
 γραφέα δόκιμον ἑαυτοὺς
 τες; ἠσύχασον τώρα καὶ
 αὐτῶν φθόνου ὄζουσι καὶ
 ὁ καιρὸς πλησιάζει, ἵνα
 Τὰ δὲ συγγράμματα ἡμ
 δικαιῶσαι νὰ οἰκειωποιηθ
 γίων ὑμῶν σὺ ὁ συγγραφε
 τὴν ἀσύγγνωστον ἀνοησί
 στεφος, Εὐλύρος καὶ Ξ
 Χέρσος καὶ Ἀρειανὸς,

πς'.

ἄλλοι. Σὺ διεργασίας
Πελασγικῶν, ὁμοιοπαθῶν,
γοσ, Νομικός, ἰατρικῶν,
νοῖς ὑβρίζεις, ἵνα τιμηθῆς ἔτι
εἰσὶν ἴδιον ἀνθρώπων
δεικνύοντες τοῦτο
μάλιστα παρ' ἀλλοῖς
ἐξουθένημα γείνηται
τῆς τε ψυχῆς
Τῷ δὲ καλῶ κενώσῃ
στυχῶς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
σταμένῳ τῷ τριτάτῳ
ἑαυτοῦ ἀγχόνῃ
ἴδει ἐντὸς ὀλίγου
διὰ κεφαλαιωδῶν
περὶ τῆς διαγωγῆς
πον καὶ μὴ δίδωμι
δὲ καὶ ἡ πατρὶς
πισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
γραπτὴν, δημοσίως

(1) ΑΝΘΙΜΟΣ
ΠΟΛΕΩΣ, ΝΕ

Κωνσταντῖνος ὁ
Συμαῖος γεννηθεὶς
σπουδάζων τὴν θρησκείαν
θυμίαν αὐτοῦ τε
πάντων αὐτὸν, ἔδωκε
τῆς γενεᾶς αὐτοῦ
ρεῖ παρ' ἡμῶν, καὶ
ρέχουσαν· οὐχ ἥτις
καὶ μάρτυρες τὰ

νικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου
καὶ τοῦ Συνταγματάρχου
τρίου Τζάμη Καρατάσ
δόνων(2)· ταύτας δημοσ
ρούντων καὶ θρίαμβον τ
γεννήθη ἐπιχείρημα. Πρὸ

διδασκάλων τῶν διδασκάντων
φύϊαν αὐτοῦ, καὶ ἀγαπώμενός
σκάλους αὐτοῦ καὶ συμμαθητῶ
χημα τῶν συσχολαστῶν του δι
χόμενος θελήσει ἐμοῦ εἰς τὰ
σίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ
κωτάτης καὶ ἐναρέτου Κυρίας
τὰς εὐχάς μου, ἵνα ἔχη ἀρωγῶ
τος διατηρηθῆ τῶν παντοίων
δὲ παρόν μοι ὡς τεκμήριον ἀ

(1) Ἀριθ. 14.

Τὸ ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ῥώσσει
ποιεῖ ὅτι, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Σ
καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς
τιμίαν καὶ χρηστοθήτη ποριζόμε
ἀκαμάτου φιλοπονίας του, καὶ
φελῆ μαθήματα, καὶ μάλιστα
τούτου Προξενείου εἰς ὅλας του
τὸ παρὸν μαρτυρικὸν εἰς χεῖρας
τῶ χρησιμεύσῃ ἐνώπιον τῶν ἀ

Ἐν Ὁδησσῶ τὴν 20 Ἰουνίου
(Τ. Σ.) Ἐν ἄπου

(2) Πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαι
κε δόνας, ὅτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
Σιμωνίδης εἶναι αὐτόχρημα Μ
διότι οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶχον πατ
δεύτερον, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ

πή.

στι Σιμωνίδ
τὰ ἀκατανό
ἔστιν ὑμῖν μ
τό, τῷ μὲν
ἔξεστιν φαν
παντελῆ κα
τῶν ἐχθρῶν
Ἀθήνησι ο

ιερὸν ἀγῶνα σωμ
καὶ ἐλθὼν εἰς τῆ
ἐγέννησε κατὰ τ
Γνωρίζοντες γ
τὸν γεννήσαντα
χρησιμεύση ὅπο

Τῆ 19 Λύγου

Ἐπικυροῦται ἡ

(Σ. Τ.)

Ἄς ἴδῃ τῶρα
ὁμολογοῦντες ἔν
τοῖ οἱ ἀνυπόγραφο
πλάττωσι τηλικα

000 200 300 400 500 600 700 800 900 1000 1100 1200 1300 1400 1500 1600 1700 1800 1900 2000

ΣΥ

Ι

ΕΝ ΣΥΜΗ ΑΠΟ

Μελέτιος Ἱερομόναχο

καὶ συμπο

† Ἐνιαυτὸς παρήλ-
λύπη κατεκυρίευσέ με
μενος κατέφαγα ἐγὼ α
δελφόν σου Μελέτιον
ἔτος τῆς ἀθυμίας μου,
τρεισκαίδεκα παρέρχοι
μὲ βήματα γιγάντων·
λε, καὶ ἡ πέμπτη ὄρα
σκεναζόμενη ἵνα ἐγκατα
μου, κρούουκ τὴν θύρα
ζου· ἀνοίγεται κατὰ π
ζικέος ἀγένειος ὄλος χ
κλίγει τὰ γόνατά του,
δέχθητι, τίμιε πάτερ,

Ὁ τίτλος ΣΥΜΑΪΣ οὐχ ὑπάρ-
ματος.

ταύτην τὴν ἐπι-
 μου δίδει δι-
 φρενήρης γίνου
 καὶ τὸν χαριτ
 καὶ περιπτύσσ
 βρέχω τὰς πα
 μου καὶ δοξο-
 σεβασμίαν καὶ
 καὶ ἀναγνοὺς κ
 ψάς μοι, ὡς
 τοὺς κατὰ και
 τούτῳ Ἁγιογ
 δυνάμεών μου
 ρῶσαι τὴν ἐπι-
 ρας αὐτήν, Θε
 Ἄρκετον καιρο
 αἰσχροὺν γὰρ
 Ἁγιορείτας, ὅ
 λάκις κατελιμ
 διὰ τὴν συχνήν
 θον τοῦ Ὄρους
 τὰς γήσους, κα
 ὄτου δράξας α
 εἰς δ διαμένω
 τόκου Μαρίας
 ὑποχειρίαν, ἐπ.
 Ἀνάγνωθι γ
 Δημιουργόν, κα

Σύμη ἢ νῆσος πρώτη
τῆς τῶν Ἀγιογράφου
Ἐμπορίου (2)· παλαιὰν πόλιν

(1) Τῷ 377. μ. Χ. (ἴδε σελ. 377)

(2) Ἡ χώρα, ἡ φέρουσα τὴν
λαμπροτάτην γε ταύτην Σχολαίαν
λαί πόλιν ἐμπορικὴν, Μεταπολιτεία
οἰκῆτορος αὐτῆς. Εἶτα Ἐμπορίου
Ἐμπορίου (*) ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις
ραυθεῖς γὰρ αὐτός θησαυρὸν ἀπέκρυψε
Ἐμπορίου). Καὶ ναὸν ἔφερεν
βουσαν ἔχοντα, ἐκ χελώνης
σμένων. Ἡ πόλις ἀλλοιωθεῖσα
διαρπαγεῖς τε καὶ κατακαεῖς
μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς· διεσώθη
τὴν λαμπρότητα αὐτῆς. Ἐπιπέδον
σῶν. Χέρσος, Κλεόμβροτος κτλ.
δες τῆς νήσου, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ
ται πρὸς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(*) Τὴν σήμερον Νημπορίον καλεῖται
δένδρων καρποφόρων ἐλαιῶν καὶ
ἐν δὲ τῷ κέντρῳ τῆς χώρας μετὰ
δ' αὐτοῦ ἐδάφη φαίνονται Βυζαντινὰ
ρεῖπια ἀρχαῖα, οὐ πολλοῦ λαοῦ
λάσση τὰ δὲ ἐκτὸς τῆς παραλίου
ὀλίγων ἐτῶν εἰς τῶν κατοίκων
κῆπον, ἀνεκάλυψε κίονας μονοκίονας
καὶ περιφρείας 3—4 ἔσωθεν ἐπιπέδων
νων καὶ γέμοντας ἐπιγραφῶν, οὐκ ἀπο
φοβηθεῖς, ἐκτὸς δύο συνθλασθέντων
χια ἐχρησίμευσαν αὐτῷ ὡς στηρίξιν
κροῦ κήπου αὐτοῦ.

Διδάσκαλον δὲ
 Συμαῖον, ἄνδρα
 ἐνιαυτούς ἐξ
 ἐπὶ ἀνῆλθε, μετὰ
 μέχρι πώγων
 τὰς τέχνας οὐ

μόνον, ἀλλὰ καὶ

οὗτος ζήσους
 μούς τὴν δωδεκά
 ρίω ἔτει. Ἡ γὰρ

γέντην τῆς ἐκείνου
 ἰδίου ἠγειρεν

θαυμασμοῦ· ἔργα
 μα ἔχοντα ἐν
 λῆς τὴν φήμη

σάλπιγγας, καὶ
 σίον του, ἡ μέ

ἡ δὲ ὁδηγοῦσ

Ὁ διαβόητ

ἄξια θαυμασμ

οἶδε Κύριος)

θῆς ἀγαρηνός

καὶ εἰς Βυζάν

ἐχούσας καὶ τ

μαίου ἐποίει»

σειας ἐξέστην

τῆς συνθέσεως

σαν ἐξ παμμεγ

τῆς Ἀναλήψε

Ἀποστόλου Π

Σ
ώρας πολλῆς ἔμεινον, ὁ
ματισμὸς καὶ ἡ περιπλ
τοῦ Νικηφόρου· δάκτυλ
σθη ἐπ' αὐτῶν καὶ ὄχι γ
παρῆλθον (γράφω σοι
ἀγίας Τριᾶδος μόντης, οὐ
εἶδον καὶ ἀγάλματα δύο
μαρον· εἰκόνιζε, τὸ μὲν,
ἔχοντα ὕψος τεσσάρων
ἀνθέων, ἐχόρευε, μετὰ
δέρμα ὄφως περὶ τὴν
ώραία εἰς ὑπερβολὴν, ἐ
Ἐνιαυτοὺς ὀκτὼ καὶ
μεγάλως ὠφελήσας, παρ
περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
Τηλέμαχον Κρονίδου, τ
τὸν Ῥόδιον καὶ Δημήτρ
ἄνδρες συνετοὶ ὄντες ἐκ
τισθέντες τὴν διεύθυνσιν
κοίμησιν, διεύθυνον τὰ
κατὰ γράμμα, χριστιαν
διὰ τῆς σοφίας των, ἦλκ
ἐκ τῶν διαφόρων μερῶ
τὰς ἡμέρας τούτων τεχν
ὁ Χῖος, καὶ Περικλῆς ὁ
ναχὸς ὁ Συμαῖος, καὶ Σ
Παχώμιος μοναχὸς, ὁ Ἄκ
ἐπιδόσαντες πλεῖον τῶν
μάσθησαν, καὶ εἰς Βυζάν
κράτορος Θεοδοσίου τ

τὴν Παλαιὰ
 χρωμάτων
 Αὐτοκράτορ
 κτήσαν τὴν
 στησαν καὶ
 Σύμης, κατ
 Βυζάντιος Σ
 ἐπὶ τὸ προκε

π. Ἡ Σχολή.

θυνομένη, ἔγι

κς Κατὰ τὸ

τοῦ Συμαίου,

λῆς μέγα ἀρ

δὲ καὶ εἰς Δ

εὐγνωμοσύνη

τὴν νῆσον κατ

τοὺς ἄνδρας

Τὸ ἀριστούρ

μασμοῦ ἀξία

καὶ ἦτον ἐπ

τόσον ζῶπρως

ἔτρεμον οἱ θα

ἀπὸ τὸν Τηλε

σαν αἱ τρίχες

χεῖρας καὶ πό

διὰ τοῦ νεύμ

κύκλω αὐτοῦ

ἴσταντο κλονι

αύλου δονάμεως, εἶχον
νῆ, τὸ στερέωμα, οἱ ἄ
ἦτον ὅλα τετραγμῆν
πυρὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἐα
τάρῳ, ὅλως σκοτεινὸς,
του λυσσῶν· πλῆθος
μενοι κατακεφαλῆς εἰ
ἄλλοι δὲ ἡμισκοτεινο
πυρὸς. Ἀδύνατόν ἐστι
τὴν φαντασίαν τοῦ τε
ὅποτε παρετήρησα τὸν
τρέμων ἔφευγα, καὶ τὰ
μενος μήπως διώκομαι
μονα, καὶ ἔτρεχον σπεύ

Ἡ εἰκὼν δοθεῖσα εἰς
τοῦνομα, ὑποσχεθέντα
τοκράτορος, παρέβη τ
οὔτος λαβὼν τὴν εἰκό
ἔσφραγισμένην· ναύτης
ἀνοίξῃ τὴν κιβωτὸν, ὑπ
αὐτῇ· ἀνοίξε δ' αὐτὴν
εὐρόντες ἄλλο, παρ' ὅτι
μετ' ὀργῆς τὸ σκέπασμ
καταστρώματος, κράζο
καὶ ἐγόγγιζον κατὰ τοῦ
στιγμᾶς τρικυμία μεγά
τοὺς ἐν κιβωτῷ νομιζο
κατὰ τοῦ πλοιάρχου ὁ
ἀποπνιγῆναι ἔμελλε, εἰ
πλησιάζουσαν νῆσον Ν

ἀφέντες τὴν κίβητα
μενίσθησαν.

Μετὰ ἡμέρας
βαίνοντες πρὸς
κατάχρυσον, ἔβη
αὕτη εἰς ἔρημον
πτερι, ἔλαβον κίβητα
ξάντες αὐτὴν χίμα
ιδόντες ἄλλο πλοῖον
φορα συνέβησαν
μῦθοι ἐγεννήθησαν
γονε. Μάγον ὑπέδειξαν
λαιον, ὁδηγοῦντες
ἔδειξαν τὸ σπήλαιον
οἱ κάτοικοι μὲν
καὶ μὲν περιέρχοντες
οὐκ ἠδυνήθησαν,
σίασαν, ὅτι τὰ
ταύτην καὶ φεύγοντες
νῆσόν μας. Ἄσμενος
δεῖς ἐτόλμα πλοῖον
φωνάζων διὰ νότον
τοῖς, εἰ πλοῖον
ἔχων ἀναχωρῶ
ὑμᾶς· εἶθε! εἶθε!

Μετὰ μῆνας
σχεσίην μου, ἀπέβη
θέσιν, ἀλλ' οὐκ
εἰς ἀλλεπαλλήλων
τον ἔργον τοῦ Τ

νεῖς του κατακράτος·
ἀνεχώρησα. Ἰδού τὰ τ
Ὁ Τηλέμαχος δέ, ὁ
ἄτοκράτορος, καὶ ἀπ
ἐκείνου, ὡς ἤλπιζεν, π
πήθησαν μέχρι θανάτο
τρεις ἡμέρας τὸν νεκρο
θηταὶ ἀνασπῶντες τὰς
τες τὸ στῆθος αὐτῶν, ἐ
σκαλε! μᾶς ἄφησες; Ο
κρώθησαν διὰ τὴν ὑστέρ
αὐτοχειριάσεις συνέβησε
λειψάνου, ἐκ μέρους τ
οὔτοι πλησίον τοῦ διδα
μνήματος ὑπὸ τοῦ συ
Κνιδίου· καθήμενον ἐγλ
θεωροῦντα τὰ οὐράνια, τ
αὐτὸν, αἱ Μοῦσαι συν
Ἀπόλλων κρούων λύραν
Τοῦτον τὸν ἀνδριάντα
Κνίδον, καὶ ἐκεῖ ἐλθὼν
ἔμαθον.

Ὁ Τηλέμαχος τεσσα
ἔπαυσε τοῦ ζῆν, αὐτοχ
ἔργα, ἐκ τῶν ὅσων ὁ χ

Ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ π
δύω, ἀντίγραφον τούτου
θαυμάσει, ἂν τὰ γραφόμε
τρων ἄλλο, ἀλλὰ δὲν εἶ
ἔχει, τοῦτο, ἔμαθον καὶ

Μετὰ τὸν θάνατον
 σιν· του ἀναξιοῦ
 τῆς διαδοχῆς·
 ἢ στέρησις τοῦ
 ἔτη μετὰ τὸν
 Δημήτριος ὁ
 σφόδρα· οὗτος
 μάσθη· πολλά
 ἰκανὸν· νὰ τὰ
 εἰς βάθρον· τιν
 ἴστατο γεγλυμ
 ἀπὸ κυοφορίαν
 ρά τῆς ἐφαίνοντ
 τον καὶ κινουῦν
 ὀπισθὲν τῆς εἰχ
 αὐτῆς, καὶ αὐτ
 ἰσχυρὸς καὶ θ
 ὤν, ἔγλιχε τὴν
 μέγας ἐπισκίαζ
 φος του· Ἡ νέα
 Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐ
 ζει· σταυρὸς ἦ
 ἄλλο· ἔγραψε δι
 φυλάττω ὡς κα

Τοῦτον διεδ
 Λαόστεφος ὁ Σ
 ἔμεινε διδάσκω
 ρησέ, καὶ περιῆλ
 Εὐρώπης, τὰς ν
 φων τὰ σωζόμε

ψαλα, καὶ ἄλλα πολλὰ
θρωπίνων μελλῶν, π
ἀλχημικὰς παραγγελί
περίεργον, ἔχει γὰρ κ
συμβάντα· καὶ ἄλλα
ἀρχαίους καὶ εἰς τοῦ
μέρος ἱερογλυφικῶν ἐπ
ἐκ τοῦ συγγράμματός

Οὗτος περιελθὼν π
ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα
ἔμενε ἀγνώριστος με
στὸς ἡμέρας δύο πρὶ
ἔσυρε τὴν περιέργειαν
ἵνα ἀσπασθῶσιν αὐτό
ὡς οὐδενὸς ἄλλου· περ
μὲ μέλαινα ξίφη, δια
πάτουν ἀργὰ, κεκαλυμ
κτριῆς λευκᾶς· κρατῶ
θλιβερῶς εἰς κάθε βῆμα
ζαντες οὐδὲν ἄξιον σε
λιοι ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλλου
μαιοφόροι ὅλοι, συνώδε
ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶ

---

(1) Τοῦτο τὸ ἀναφερόμεν
χει ἤδη εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐπ
ΦΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΑΙΟΥ. Ἡ
ὅλας τὰς ἐπόψεις θεωρουμέν
τικῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικ
σημείων, καὶ ὁ μόνος διδάσκο
Τὴν ἐποχὴν τοῦ συγγραφέως
νοῦν, θέλει ὑπερβῆ ταῖς ἐξήκο

ἱερεῖς τρεῖς τεσ
 χιερεῖς πρὸ το
 ἐκκλησιαστικῆ
 σέως τοῦ πλῆ
 πεντήκοντα ζ
 καὶ δεκα σταυρ
 τῆς ἐκκλησίας
 πάντων ὅπισθ
 κες καὶ αἱ θυγ
 μασίαν ἀλλόκο
 δύο πέπλα, θέ
 δύο ἀρχὰς ἐκ
 στου, δακτύλο
 ἀξιογέλαστον
 τινες καὶ ἐκυμ
 του περικεφαλι
 ἐκ μετάλλου γ
 κετά· ὥστε βα
 τῶν αὐτῶν ἦ
 περὶ τὰς ἄκρας
 ὡς αἱ τῶν Ἀρχ
 ἄκρας ἄνω δὲ
 ἄνευ χειρίδων,
 μὲ λευκὰς ψα
 δὲ ἔφερεν ὁ σά
 ριοι γουνέλλαν
 ἐτράβουν αὐτὸν
 ἄφινον αὐτὸν κ
 βουν, ἐκιλύετο
 τὰ δ' ἄκρα τῶ

γυρᾶ ἐνώματα δέκα,
ράν, ἔχοντα μέγεθος δ
ἀκτινοειδῆ καὶ κυκλο
κοσμήματα διάφορα ἐ
τῶν ὀπῶν αὐτῶν τρο
καὶ διαπεροῦν βελόνη
ἀστροβολοῦντες· ἄνω
ὁ οἱ ἐγχώριοι σοῦρδαν
καὶ ὀγκωδεστάτην, ἃ
ἐπὶ τὸ ἔνδον, ἀρκετόν
γονάτων, καὶ ἔχει γω
σπιθαμὴν μίαν· αἱ χει
φαίνονται τὰ κοσμήμ
δὲ ρίπτουσι πέπλον τα
μένον καλῶς· εἰς τοὺς
γονάτων, ἐρυθρὰν τὴν
ὑποκάτωθεν· καλοῦντο
ἔχουσι δὲ καὶ ἐν ἄλλ
τῶν ἀρχιερέων, πλὴν
καλοῦσι. Ἡ στολὴ τῶ
ἐθαύμασα ὅτε πρώτη
νας οὕτως· ἄνδρας
Αὗται παρακολουθοῦσι
στῆθος αὐτῶν, καὶ μ
πλῆθος ἅπαν. Οὕτω
μέχρι τῆς θέσεως αἰγι
ῶραν· ἐκεῖ ἀφέντες αὐ
τες αὐτὸν εἰς πλοιάρι
ἄλλα πλοιάρια (ἃ καὶ
μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν,

τουν ἄδοντες τ
 ροντες εἰς κάθε
 τρεῖς, ὥδᾳς εἶτα
 μεγάλης γυνομέν
 τὴν ματαιότητα
 τενόουν διὰ τὰ
 θρηνολογία, ἄργ
 νυκτικῶς, ὡς ἐκ
 εἰς τὴν θέσιν Ἐυ
 καὶ ἀποβάντες
 σχολῆς νὰ σημε
 νεκρὸν οἱ μαθητα
 καὶ τρεῖς περὶ τ
 νὴν, καλῶς γεγλ
 ψαν· εἶτα στρώσ
 τραπέζης πρό
 ὀπτῶν, καὶ ἄλλο
 τὰ τὸ εὐλογῆσαι
 μεγάλης ἑμακάρ
 γονυκλιτοῦντες,
 Ἄβραάμ· μετὰ δὲ
 λάτουν με τὴν
 τὸν Αἰγυαλὸν, κα
 καρίαν, διευθυνόμε
 φθάσαντες δὲ εἰς
 σῆλθον εἰς τὰς ἐκ
 θεν ἕκαστος εἰς τ

223 Ἡ Σχολὴ τὴν
 λέοντα, καὶ ἐπὶ
 Θεοδώρου τοῦ Σ

πλησίον τοῦ λέοντος, γ
νον, καὶ ταῦρον, καὶ ἔ
μνοῦς, καὶ ὄφιν περὶ τὰ
ταῦτα γλυμμένα κυκλ
τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ. Ὡ
κίας, τὸ Α· ὁ ὄνος, τὸ
ἡ ἔχιδνα, τὸ Ε· οἱ φύλακ

Θέσπισμα ἐξεδόθη
ἔτος ἡ ταφή αὐτοῦ με
τὴν κοίμησίν του. Συ
εορτὴ ἤλκυσε καὶ πολλ

Δύω ἐνιαυτοὶ παρήλ
μήθη καὶ ὁ Δωρόθεος ἐ
κοσμογραφίαν, ἐφάνη μ
κατὰ τὸ εἶδος του· εἶδ
θέλων νὰ δώσῃ εἰς τοῦ
ἄνθρωπος δύναται νὰ μ
ἀπατήσῃ, καὶ αὐτὸς ἐα
γούμενος ὑπὸ τῆς φαν
δύω καίδεκα. Δύω μόνο
ἑαυτὸν ἐντὸς τῶν Ἡλίσσ
δες, τὰ καρποφόρα δέν
τάχρυσος ὀρίζων με ἡπα
χρώματα, ἀλλ' ὡς τοιαῖ
τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅχι
ἐκαλλώπισεν αὐτήν· Δ
αὐτὰ ἀσκαρδαμυκτί, κα
ἐπείνασα, καὶ ἄρτον δέν
μου, καὶ ἐζήτουν κόψα
ροθέου· ἐδίψησα, καὶ πρ

τὴν δίψαν μου,
 ρίσω τὴν ἀπάτην
 πολλοὶ τῶν παρ
 ρουν αὐτά· διὰ
 νὰ ἀποχωρισθῶ
 περὶ τῶν φίλων
 πεντηκοντούτης
 καλέσας αὐτὸ
 κῶν χρωμάτων
 ψει ἀντίγραφον,

Τοῦτον διεδέ
 ἄνδρες ἐνάρετο
 εἰς Περίστρατον
 αὐτὸν, ἦτον μέ
 Οὔτος ὁ γέρων,
 τρόπον τοῦ σκα
 γαμινοῦ χάρτου
 ἐχάρην, ὅχι διὰ
 ἀλλὰ διὰ τὴν ἐ
 ὁ θάνατός του
 αὐτήν. Οὔτος ἐπ
 καλύψεις ἔκαμε

Ἔγραψε περὶ
 χῶς εὖρον σῶον.
 τῆς νήσου, συνα
 εἰς Ρόδον ὅπου
 τῶν συγγενῶν τ

---

(1) Ἰδοὺ κατάδει
 εἶναι ἐφευρέσεις τῶν

Σωσθένης δ' ὁ Κρήσιος
ζῆν· οὗτος ἐπεμελήθη τῆς
μασίως, ζήσας ἔτη τρι-
τάκτον διεδέχθη (Σωσθένης)
καὶ ἐφευρετικός· οὗτος
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ γρηγο-
λυβος· ἔπειτα δὲ καὶ ἑρ-
κλῆτος, διὰ χρωμάτων καὶ
νακτῶν· πολλάκις δὲ ἔ-
γινετο ἐξώδευεν εἰς τὰς ἐ-
κτακτάς εἰς τὸ δάκρυον
ἀσθενῆ, ἐξῆλθε μετὰ τὴν
ἐπιμάτια τῶν μαθητῶν τῆς
κρυφῆς μέρους, κατεκερμυ-
δεξαμενὴν, καὶ ἐπὶ ἡμέ-
θραττε· διὰ συνθλαστή-
ζυλίνδρων μηχανικῶν δὲ
αὐτῶν εἰς ἄλλους πεπε-
τιμώτατον λείον καὶ λείον
ἔλαβε τεμάχιον, καὶ ἐξ-
τοῦτον μεταχειρίσθη τῆς
ρινοῦ, καὶ εἶτα εἰς τὸν

—ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἐκτακτάς εἰς τὸν
σπυροκοίτης ἐκ τῆς ἐκτακτάς εἰς τὸν
(1) Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ
ποιῶν, δηλονότι καὶ τὴν τυπὴν
πάτορας ἡμῶν, διότι ἐσώθησαν
καὶ χάρτης καὶ βιβλία ἐξεληθῶσιν
σου Σύμης. Ἰπόσχομαι νὰ φέρω
λόγον ἐπὶ χάρτου τῆς ἐποχῆς
Συμαίου, συγγενῆ τοῦ ἀναφε-
ρον μέρος τοῦ ἀνά χειρᾶς συγ-

τύπον τῆς χα
 πόδισε δὲ κο
 τασκευὴν του
 Σεβαστινοῦ χα
 του, οἵτινες κ
 προὔχόντων

νήσου τὸν Σε

Τρία ἔτη με
 ἀπέπλευσε δι
 ἄνευ ἰστῶν κ
 φθάσαντες γοῖ
 μον περὶ τὴν
 ὑπέλαβον αὐτ
 λιον ἔστρεψε τ
 λιμένα τῆς νήσ
 Ἐξέρχεται τοῦ
 σύνην καὶ αὐτ
 τὸν Αἰγιαλὸν
 ωργοῦ διέσχίζ
 ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλ
 μενον, καὶ κατ
 μοῦ ἐλιμενίζετ
 Αἰγιαλὸν ἐλιμ
 σθη ὑπὸ τῶν σ
 τοῦ πλοίου οἱ

---

(1) Τὴν σήμερ
 σικῆς αὐτοῦ χάρ
 ὁμώνυμον, ἐπὶ ὄν
 τελεῖται μεγαλοπ
 γινομένην κατ' ἔτ

ἐπιβιάσας τοὺς προκρί-
πετάσας, ἔφθασεν εἰς τὴν
πλαγμοὺς καὶ μὲ κραυγ-
τες οἱ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ
ρῆλθεν ἐνιαυτὸς ἕλος κα-
τιὸν τοῦ ἐξιχνιάζων τῆ
ραυγοφόρος δι' αἰτίαν το-
καὶ φοινίκης πλεύσαντες
ὁ δὲ μαθὼν καὶ ὀργισθ-
τριῶν ταχυπλόων (οὕτω
διευθύνεται κατ' αὐτῶν,
γῆν· ὁ δὲ καταδιώκων ἔφθ-
θρικοῦ σόλου διεσκόρπισ-
ρῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, κα-
θριαμβεύων, καὶ θαυμαζο-
ἀπὸ σύμπωσιν τινὰ τῶν
νόησε τὴν κατασκόπευσ-
ἀντικειμένων, διὰ μείζ-
κλειδῶν, ὁ καὶ τηλεσκοπ-

---

(1) Νέα ἐποχὴ παρόρσιάζεται
λέτιον τὸν Χῖον. Ἡ ἐφεύρεσις τῆ
ἀποδίδεται εἰς Ἴανσένιον τὸν
Ἴανσένιον ἀνακαλύψαντα μικρο-
λὰς διὰ τὴν μέγαν αὐτῆς Σεβο-
τούτου, τὸν ἀνακαλύψαντα, εὐχ-
ται, εἶναι ἀνώτερον πάντων τῶν
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλαιογραφίαν, χα-
τοποιῶσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτ-
καυχῶνται οἱ σημερινὴί μας.
Ἰδὲ ἄρα ῤυροπλοῖαν, (ὡς
δὲν ἀνεκάλυψαν, ἂν καὶ καταγ-
ἱπερίας Εὐρώπης πρὸ πολλῶν

τελειοποιήσε
 τούτου ὁ τοῦ
 τούτου ὁ εὐρισ
 πυθμένι τῆς θ

χρήματα εἰς μά
 ἡμετέρων, κατὰ
 οἱ Κύριοι, ὅτι ἔμ
 τῶν ὁποίων τὴν
 εἶναι εἰσέτι νήπι
 ἐξῆλθον τῆς σχολῆ
 τεθαυμέναι, ἢ ἐξέλ
 εἰς τὴν βαρβαρότη
 (ὡς θέλομεν ἰδεῖ
 πνίξαντες τὰς ἐφ
 εἰς τὴν ὠμότητα
 ἀφήσαντες οὐδὲ ἴ
 περιφήμου ταύτη
 σοφὰ τῆς Εὐρώπῃ
 θάρου, ὡς ἐκ τῆ
 θέντων τὸν σάκκον
 φύραν. «Ἡ καρτε
 τεῖχος, ἔμπροσθεν
 πόφευκτον ὀρμητι
 αὐτοῖς, πάσχομεν
 Καὶ ἄλλος Ἐλ
 Σοφίας, μαθητῆς
 ἰδεῖ εἰς τὴν Βυζαν
 Κ. Κ. σοφὸς Κωνσ
 δα ἀναφέρει, λέγ
 τὰ μαθηματικὰ κ
 ὁ ἀνευρῶν μέχρι π
 σελ. 83 ἐκδοσιν 6
 τὴν μαρτυρίαν λα
 » τῶν ῥητόρων κ
 » σιλεῖ γνωριμώτα
 » τέρφ ἠνῶσθαι τ

λοὺς θησαυροὺς ἀνεκάλυ-
τιμα. Οὗτος ζήσας ἐνιαυ-
ρέσεών του, κατακαεῖς
διὰ πειραματικῆς ἐργασίας
ἢ τοῦ ἡλίου καυσις, καὶ

» δὲ χρόνου, ἔρις αὐτοῖς ἐν-
» τυχόν οὐ πρότερον εἰθισμένον
» ἐς ὕψος ἀρθείσης καὶ τῷ φῶ-
» πολλὰ τοῖς πλησιαίτατα προ-
» Τότε δὴ οὖν ὁ Ἄνθεμιος
» ρευόμενος, καὶ οὐχ οἷός τε
» ἀντιφέρεσθαι, ὁ δὲ ἐκ τῆς οἴκ-
» δόμον τινὰ ὑπερῶν ὁ Ζήνων
» περιεργότατα πεποικιλμένον
» καὶ ἐστιᾶν τοὺς φιλτάτους,
» ματα τῆς Ἄνθεμίου ὄντα ἐτύ-
» ἐς ὀροφὴν, τῷ δὲ ἐς θάσιν τῶν
» γάλους ὕδατος ἐμπλήσας, δὲ
» αὐλοὺς δὲ αὐτοῖς ἐξώθεν σκι-
» ὡς ἅπασαν τὴν στεφάνην πε-
» στελλομένους, καὶ ἐς τὸ ἀνο-
» καὶ ταῖς σανίσι τὰ ἀπολήγον-
» καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπειλημμέ-
» διὰ τῆς κενότητος ἀνιόντα
» παρείκον καὶ τῇ θύρῃ περ-
» καὶ ὑπεκφέρεσθαι· ταῦτα δὲ
» ἐνῆκε σφοδρὸν ὑπὸ τοὺς τῶν
» γάλην· αὐτίκα δὲ τοῦ ὕδατος
» ἐπῆρτο πολὺς καὶ ἀνεῤῥιπίζε-
» δὲ ὅπη διαχυθείη, ἐπὶ τοὺς ἀ-
» βιαιότερον ἀνεπέμπετο, ἕως
» νῆσεν ἅπασαν καὶ διέσεισεν
» τὰ ξύλα, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ζή-
» τὴν λεωφόρον ἐξέπιπτον ποτὶ
» πεπληγμένοι· φοιτῶν τε ἐκ

Ζητήσας γὰρ
 ἀπὸ τὸν ἥλιον δ
 σκεύασεν ἐκ διο
 σκιον μέρος, κα
 σθεῖσα ἐπυρσοκ
 τοῦτο ἰδὼν ἔστ
 ἡλίου, καὶ ἀκτι
 σαν φωνάζων ἡ
 διδάσκων. Ὅτε
 μαθητῶν του, κ
 μετ' ὀρμῆς εἰς
 ἔπειτα φῶς διέ
 κλίθη ἐπ' αὐτῆς
 γαντι τῆς σφαίρ
 αὐτὴν διὰ τοῦ
 καὶ λαβὼν ἔδω
 λευσεν αὐτὸν ἰν
 κούσας καὶ δρα

» γνωρίμων, ὅπως
 » τῷ θεοῦν τρέπω
 » Ζήνωνι ἐμνησανίς
 » βρόντησε τὸ δωμό
 » γον, καὶ ἡρέμα
 » ἐνεπίμπλα τῆς ο
 » αὐτῷ κατηκόντε
 » βλύνεσθαι τὰς ὄψ
 » τυπίας σωμάτων
 » βροντώδεις, καὶ
 » διαγρόντα ὅθεν
 » πόδε τοῦ βασιλεί
 » τάτου » κτλ. Ἄ
 291—294 ἐκδοσις

την ἐζήτησε τότε καὶ καὶ
καὶ ὑπαγορεύοντος αὐτοῦ
σφαῖρα ἀναλυομένη ἐφώ-
ως ἄλλος ἥλιος, ἡμέρας δὲ
ἔδραμον ἀπὸ τὴν πρώτη
ἦλθον καὶ ἐθεώρουν αὐ-
κατησπάζοντο, καὶ στε-
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, κα-
ἀλλ' ὅτε ἐξέπνευσεν, ὅ-
ψαν τὸν νεκρὸν του με-
φόρησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι
χαιρετισμὸς αὐτῶν ἦτο
ἔκλεισαν, τὰ καταστή-
καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐκωλ-
μωρήθησαν, παραβάντες
θάνατον ὑπομένοντες ν-
ἔγλυψαν ἥλιον μειδιῶν-
ζουσαν τὸν ἥλιον· ἔργον
κάβιβλον σύγγραμμα
μασεν· ἡ φθονερά τυχ-
πρόωρα καὶ οὐκ ἄφησεν
ἐφευρεματά του.

Τὸ σύγγραμμά του
γνωσα ἑβραϊκᾶ, τίποτε
Τὰς μηχανὰς τοῦ ταχυ-
τὸν ἐνεργοῦντα αὐτάς, ο-
τότε καὶ ἔκλαυσα πικρᾶ

(1) Τί δὲ περὶ τῆς φωτοβο-
ᾶς εἶπωσι.

Τρεῖς ἐνί

οὐκ ἤνοιξεν

ἐνιαυτοῦ ἤνοι

Συναθροισ

λων, ἐφόρων

τοῦ βήματος

τρεῖς, (τὴν δὲ

θως, μετ' ἄλλ

τοῦ λόγου, μν

σμήτορας, κ

ἔπαυσε χειρο

ἢ ἐφορία τότ

τρεῖς Πέτρον

που τὸν ἐκ Σμ

οῦτοι ἀναδει

τῶν προκατό

Ἀπόλλωνος κ

ἐνιαυτοὺς τρεῖ

Ἑριδος καὶ τ

Συμαίου.

Συνέσιος ὁ

διάτινα εἰκόνα

μαῖος ἱστορίσ

δὲν ἀπέδειξε,

τέθησαν αἱ εἰ

γοῦν τὸν στέφ

τοῦ πλήθους,

ἧτις ἦτον ἡμέ

νίων τῆς Σχολ

Συνέσιος, ἐν ᾧ

θούντων τῶν προύχοντων
κεκρυμμένον· καὶ πλησιά-
Σίμωνος, τὸν ἔρριψε νεκρῶν
τοῦ πλήθους. Οὕτως ἤλλοι
εὐφημιῶν ἤκουες ὀδυρμῶν
διδάσκαλον αὐτῶν, οἷτιν
καὶ τὸ γόνυ κλίναντες, ἔ-
ροντο ἐπὶ τοῦ πτώματός
κριτοὶ καὶ λοιποὶ συνετα-
καὶ ἔρχεται καὶ ὁ φονεὺς
διωκτῶν αὐτοῦ· ὃν καὶ ἐ-
τὴν κοιμένην ἐπέναντι το-
πον αὐτοῦ· τρεῖς περίπου
κώσαν· εἰς ἐκκλησίαν ἔ-
ῶλοι κατηφεῖς, μετὴν ἀ-
νήσου ὑπηγόρευε. Μετὰ
σαντες τὸν φονέα, ἠρώτο
αὐτὴν τὴν πράξιν; τοῦ φ-
οὶ ἐρωτήσαντες αὐτὸν πρ-
σαν τῶν δεσμῶν, εἰπόντ
ἀφῆκαν ἐλεύθερον.

Ὁ δὲ μεταμεληθεὶς, ἐ-
ὀδηγηθεὶς, ἦλθε καὶ ἔπεσ-
ρόμενος· ἡμέρας τρεῖς ἔμ-
τὸν χοῦν τοῦ νεκροῦ ἄσιτο
δελφοὶ αὐτοῦ τοῦτον, ἦλθε
τῶν δακρύων καὶ τῆς λύτ-
ὁ δὲ ἄκαμπτος εἰς τὰς τ-
νον ἔχον τὸ πρόσωπον. Ἐ-
βάψας τὰς μισθὰς μου χ

μου; Ἐγὼ πλέ-
 μολύνας, καὶ
 εἰς τὰς χεῖρας
 τὸν εὐεργέτην
 χρεῶν μου, ὅ-
 σῶματος αὐτῆ
 τοῦ θείου τού-
 λύψας τὸ σῶμ-
 νον χρυσοῦν ἐκ-
 ἐγὼ, ἔβαψα κα-
 εἰς τὸ αἷμα αὐ-
 ἐν φωναῖς ἀσμά-
 τον γέροντα
 ρίψας νεκρὸν α-
 του, καὶ ἐπὶ νε-
 ρον εἰς ἐκκλησί-
 καῖς, καὶ εἴμ-
 πανηγυρίζοντες
 κρολογοῦμενον,
 Πρέπει νὰ ἀπο-
 τὸν καλυπτόμ-
 ἀκούοντες ἐλυ-
 τον τοῦ Σίμωνος
 φρενήρης. Διεδε-
 καὶ εὐθύς λαβὰ
 ψεν ἀνδριάντα
 κεφαλὴν, ἰδίαι-
 εἰς χεῖρας, ζήτη-
 καὶ ἐκοιμήθη κα-
 καὶ ἐτάφη πλη-

κοντούτης ἐτάφη οὗτος,
 τοῦ τραγικοῦ συμβάντος
 λιον. Ὁ δὲ Σίμων ἐβδόμου
 τοῦ ξίφους τοῦ Συνεσίου.
 σμου, ἐξ ὧν τὰ θαυμασιώ
 σις τοῦ Ἀδάμ, ὁ φόνος τ
 Δανιὴλ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ
 δι ἦν καὶ ἐφονεύθη· ἐπ' α
 σιος ἱστορημένος ἐκστατικὸ
 νον τοῦ Παντοδυνάμου κα
 παντοδυναμίαν τοῦ Προαν
 σκημένον κάλαμον τοῦ ζο
 — Οὗτος ἀφῆκε σύγγραμ
 ἐλευθέρων τεχνῶν, ὃ καὶ ε
 — Τοῦτον (τὸν Σίμωνα)
 φρων ὁ Μουσικὸς, εἰκοσιπε
 καὶ μὲ φρόνησιν ἀρκετὴν
 διεδέχθη Θεοδόσιος Σωφ
 πεπαιδευμένος. Οὗτοι ἤνέ
 τὰ μαθηματικὰ ἐγκολπώθ
 καὶ τῶν μαθητῶν ζῆλος
 τεχνῶν, καὶ ὡσημέραι ὡλι
 — Εἰς μάτην ὁ Πουλουσιᾶ
 Εἰρηναίου ὁ Συμαῖος, οἱ ο
 νέον σύστημα. Ἐριδες καὶ
 ὠπισθοδρομοῦσε, ὃ δὲ φθό
 ἐκ τῶν θυρίδων τοὺς διδ
 Ἐρις ἐν τῷ μέσῳ καθημέν
 — Ἐνοιαυτοὶ ἐξ παρῆλθον
 εἰς κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐρρίψαν

καὶ ἀντὶ μου
 τῷ αὐτῷ ἔκ-
 συναχθέντος
 τὸς Ὀρθόφρω-
 ρίας νὰ πείσ-
 ἀρχαῖον σύσ-
 ἤθελε. Δόσα
 τεχνῶν προε-

Ἄντέτεινε
 σιάδου Σωφρ-
 σας εἰς τὴν
 καὶ τὴν δόξ-
 τάτων, ἐν π-
 λειαν, καὶ εἰ-
 τέχνας τιμῶ-
 τος χειροκρο-
 δόσιος καὶ
 τόρθωσεν οὗ-
 ρους καὶ νὰ
 τὴν ἡμίσειαν
 Σωφρόνιος ὁ
 προσοχὴν κα-
 καὶ σταθμίσα-
 φρόνησιν, ἔλ-
 καὶ ἐρώτησε
 τούτου; Ἐρω-
 οἱ προπάτορ-
 ἀνόρθωσιν τῶ-
 ἡ Σχολῆ αὐτ-
 οἱ ἔφοροι ἔθ-

ἐπὶ τῶν νόμων τούτων
 τῶν κτητόρων; Ὑμεῖς δὲ
 νόμων, ὡς οἱ προτάτορες
 τὴν ἀρχαίαν τάξιν; Ναὶ
 κεῖτε; Σεβασθεῖτε τοὺς
 βαδίσωμεν κατὰ τοὺς γ
 μὴ ἐπιβάλητε θέλησιν
 πατρίδος ἐπιθημῆτε. Ὡ
 τῆς πηθοῦς κατὰ τῶν ἐφ
 ὁ δὲ, ἂν καὶ ἔπεισεν αὐτ
 κνυε τὰς ἐκ τῶν ἐλευθέρ
 Σύνδεσμος ἀδιάρρηκτος
 τεχνῶν καὶ λοιπῶν μαθη
 τῶν ἀνθρώπων γὰ διασπ
 καὶ ἔπαυσεν· εἶτα ἔπάρ
 βήματος κατέβη· κατὰ
 δὲ τῆς Ἐρίδος εἰς τὸ ἀ
 πρὸς ἑαυτὴν τὴν συμτ
 χεῖρα βοηθείας ἔλουσαν
 πληγὰς τῆς, καὶ ἰάτρ
 νεάνις δεκαπένταετῆς ἐ
 τῆς, δεικνύουσα τὰ θελ
 αὐτοὺς ἐτύφλωσε, καὶ ὁ
 ρηκολούθουν αὐτὴν πισ
 ἢ χορία τῶν διευθυντῶν κ
 τουμένην τάξιν, ὡς ἄλλ
 πρόοδον εὐρόντες ἔνεκα
 λήσαν, καὶ ζητήσαντες
 δ' ἔστι, Ὁρθόφρων ὁ Μο
 τοῦ συμβιβασμοῦ, μετ'

παρευοιμένης,
 ἀγερόχως δηρ
 καὶ ἐπέφερε
 τὰς χολὰς τ
 Σωφρόνιος Π
 οὶ τὰ καλὰ δι
 τοῦ καὶ πολλ
 χεῖς: Τότε ὁ
 ἵνα ἐπιτύχη
 ὁ Εἰρηναῖος,
 θους ἔκλινεν
 Ἐφοροὶ μετὰ
 ρῶν δὲ Πέτρο
 γων, καὶ τὴν
 κατάθεσιν τῶ
 δίπλωμά του
 τοῦτο, καὶ πρ
 αὐτοῦ καὶ τῆ
 Ἐφορία μονωθ
 μέλη τινὰ αὐτ
 ἐπεσφράγισε
 ξασα τὰ αἴσχ
 στροφὴν τῆς
 τοὺς πρωταγ
 γισιν, ἀνοιξάσ
 μετὰ τοῦ Ὁρθ
 λοιπῶν καθηγ
 Ὁρθόφρων, καὶ
 μηγορίας ἐξώ
 ἐζήτει νὰ ἐμ

ἀλλ' ἡ κατήφεια τῶν μαθητῶν
 ἀπεδείκνυε τὴν μωρίαν τῆς
 χεῖράς του, καὶ ἐπεκαλεῖτο
 ἕξασ περιστάσιν, ὁ Πουλοῦτος
 τρεψέ τὰ σχέδια, ἐπέπληθυνεν
 ἐνεθάρρυνε τοὺς μαθητάς,
 τούμενος. Ὁ δὲ Ὀρθόφρων,
 πρὸς τὴν πόλιν, ἔφερε το
 λιον· καλεσαμένου γοῦν τῶν
 κατὰ κακὴν τύχην ὑπὲρ τῶν
 φασίσαντες καὶ ἐπικυρώσαντες
 μετὰ τὴν τῆς πλάστιγγος
 ἐστεφανωμένος μὲ μυστικὰς
 παράδοσιν, καὶ εὔρε μαθητῶν
 κοσίων καίδεκα· ὡς κηρύσσας
 λειπεν ἀπὸ προσώπου πᾶσι
 ὀνόματος, ἕνα πρὸς ἕνα,
 ἀπόντες μαθηταὶ, ἐξεληθόντες
 νησιν τοῦ Ὀρθόφρονος, ἦλθον
 ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων
 λους των, ὧν καὶ μεταπῆραν
 ἤκουον.

Ἡμέρας δύο καίδεκα ἔμενον
 μὲν ὑπὸ τὴν ὀροφὴν τῆς
 τὴν σκιὰν τῶν δένδρων ἐπι
 Εἰς ῥῆξιν ἦλθον τὴν δι
 διδάσκαλοι, καὶ ὁ φόνο
 των εἰς βοήθειαν· ἡ πόλις
 καὶ ἡ Ἔρις θριαμβεύσασα
 διεδέχθη αὐτήν. ὡς λέοντες

ἕξ ἑνὸς καὶ ἄλλοι
 ἔπεσον νεκροί.
 μέσον τῆς μάχης
 μάχομένους νόστον
 καὶ αὐτοὶ ἔπεσον
 ἑνός· ἀπέδωκαν
 αὐτῶν φεύγοντες
 Ἄρχιερεῖ τὰ τμήματα
 του· καὶ καλέσας
 κατέβη εἰς Αἰθιοπία
 στολῆ πενθηρόν
 καὶ ἀποβάς μετὰ
 λοιπὴν ἱερὰν οὐρανίου
 πρότητα καὶ τῶν
 μένης ὑπὸ καλῶν
 τῶν νεκρῶν καὶ
 πῶν τὸν Ἄρχιερα
 τοῦ χυθέντος οὐρανοῦ
 αὐτοῦ ψάλλουσαν
 μετενόησε καὶ
 εἰς τὸν Ἄρχιερα
 ἀσπαζόμενος τὸν

(1) Τὴν σήμερον
 νήσου, ἐστολισμένον
 καὶ μὲ ἄλλα κατασκευασθέν
 ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
 σκαφῆ ἢ γενομένην
 φανέντων (ἐπὶ τῷ
 αὐτῆς, ὅστις καὶ ἐπὶ
 καὶ τὸν γυναικωνίτη
 πρὸς τὸ μέγεθος καὶ

δ' οὖν τῆς μάχης καὶ τῶν
χειρεῦς, καὶ ἀναβάς ἐπὶ
ἀρκετὴν, ὡς Ἀρχιερεὺς
ἐκινήθησαν εἰς δάκρυα,
Δημηγοροῦντος δὲ τούτου
γυναικῶν, καὶ παιδίων,
τύπτοντες τὸ στήθος αὐτῶν
κεφαλῆς αὐτῶν· πολλὰ
καὶ ἐζήτουν τοὺς ἐφόρους
σωσιν αὐτούς. Αὐτοὶ δὲ
φυγον τὰς χεῖρας των καὶ
ὁ Ἀρχιερεὺς καλέσας τὸν
ρῶς ἐπέπληξεν καὶ ἐλθὼν
χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔμενος
τοῦτον διὰ τὴν ἀγιωσύνην
ζῶντα· νουθετήσας δὲ, καὶ
τάς, κατέβη τοῦ λοφίσκου
ἐξεφώνησε τὸν νεκρικὸν
δένδρων ἔθεσαν αὐτὰ ἐπὶ
ἀνά ἕκαστον, περιέφερον
τάξι. ἔθεσαν αὐτὰ εἰς τὴν
θησαν ὑπὲρ αὐτῶν· εἴτε
ἔπεσαν, μὲ ὅλην τὴν ἀπὸ
γενεῖς αὐτῶν, τὸ αἷμα τῶν
μέγαν, καὶ ἔθεσαν ἕνα
αὐτούς μὲ λίθους καὶ μὲ
ἕνα. Τῶν νεκρῶν δὲ ταφέντες
τὴν Σχολὴν μὲ ἅπαν τὸ
τὴν· εἶτα ἀναβάς ἐπὶ τὴν
ῶραν μίαν· μετὰ ταῦτα
τοῦ πλήθους εἰς τὴν πόλιν

Τρεῖς μόναι
 μένων, ἠνάγκα
 ζάντιον ἵνα μ
 μετ' αὐτῶν, κ
 αὐτοὺς λίσαν.

Ἄπαλλαγεῖς
 καὶ μηδένα πλ
 τὸ σύστημά το
 δος δὲν ἐφαίνε
 σαν τὴν τιμὴν
 μονώτατος.

Τὸ νέον σύσ
 ἀπελθόντας μ
 ἀπελθόντας· κ
 τῆς νήσου ὄλγ
 καὶ τὴν ἑαυτοῖ
 λή ἠρήμωσεν
 πες ζῶα, γλαύ
 πετώμενα, καὶ
 ἔγινε κατοικία
 ρόμενον κατὰ
 τῆς Σχολῆς κα
 σαν εἰς τὰ ὦτο
 χλόη, ἐσκέπασ
 ἔβλεπες, καὶ
 πλησιάζοντα τ

Ὁ Ὀρθόφρων
 ἀτιμίαν οὐκ' ὀ
 καὶ ἐτελεύτησ

Ἐζήτησαν

τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ δὲν
ρέντες ἐξέλιπον, καὶ αὐ
μενοι ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας

— Ἡ Σχολὴ μετεφέρθη ε
καὶ πετάξασα ἦλθε καὶ κ
τοὺς διεσπαρμένους μαθ
οἶκον τῶν Μουσῶν καὶ ἐκ
κεφαλᾶς των, καὶ ὠδύρο
σαν καὶ πάλιν αὐτὴν, ἀλ

— Οἱ βάρβαροι Ἀγαρηνοὶ τ
οὐ μικρὸν, καὶ κυριεύσαντ
ρου νήσου Σύμης, μὲ μέρ
εἰς τὰς θέσεις Ἐμπόριον,

---

(1) Βλέπε σελιδ. 3 ἐν τῇ σ

(2) Τὴν σήμερον καλεῖται
νήσου ἔχουσα ἕκτασιν σχεδὸν
μὲ ὁμώνυμον εὐρύχωρον λιμὲ
καρποφόρα δένδρα, ὡς ἐπὶ τῷ
φραγκοσυκιάς) ὧν τὸν καρπὸν
καὶ ἐξάγουσι ῥακὴν εὐωδеста
ἥλιον ἀφοῦ πρῶτον καλῶς καθ
αὕτη, ἔχει καὶ ἐκκλησίας πέντ
καὶ Ἀληθινὴ ἢ λεγομένη, καί τ
δευτέρα ἢ τοῦ Προδρομοῦ
ἁγίου Γεωργίου, σχεδὸν π
μᾶ τὸ ὑ Ἀποστόλου, εἰς
λάσσης, ἢ πέμπτη ἢ τῆς Ἐλεο
τοῦ δεξιῦ ὄρους τῆς πεδιάδος,
παστοί, ἐκτὸς ἢ τοῦ ἁγίου Γε
σα καὶ Ἀληθινῆ, ἔχουσι
σότερον ὁμως, ἢ Ἐλεοῦσα, δ
Σερίτη τοῦ κυρίου αὐτῆς, ἀρκετ
σιῶν τούτων εἰ κάτοικοι συναζ

(3) Βλέπε σελ. 32 ἐν τῇ σγ

ἐπέβησαν ἐπὶ
 οὗτος ὁ αἴμα
 ἐζήτει δι' αὐτὰ
 τὰ ἀγαθὰ. Ἀθ
 χθέντες, οὐδέ
 λους, αὐριον
 μιν πληρεξου
 θόντες ἐν τῇ
 αὐτῷ, ὅσα ὁ
 θεὸς ἐθαύρησε
 ρον οὐ προσκ
 Ναζωραῖον τὸ
 ματος ἀγίου,
 ἡμέρα ἀναστάν
 στη ἐξ ἡμῶν
 ἐχθρόν. Καὶ ε
 χαρὰν πανηγύρ
 συνοικίας τῶν
 κακισχιλίων ὅτι
 δῶραν τὸν τοῦ
 σειδῶνιον τὸν
 τῆρα· εἶτα ποι
 ποιήσωσι, καὶ
 εὐχὰς τοῦ Ἀρχ
 σιῶν τῆς Ἀνα
 νήσου κυανόχλ
 βαδίζειν ἄδοντε
 ρίσθησαν φυλάτ
 καὶ παιδάρια τ
 ζόντες, ὡς ἐν σ

ἤν ἦτον ὁ ἐχθρὸς ἐστρα
καὶ εἶπον διὰ τῶν ὀπλ
οὶ προὔχοντές μας ὑ
τότε καὶ λαβὼν αὐτούς
δι' αἰχμαλώτων γεωργῶ
ρίψατε τὰ ὄπλα, καὶ
κατακερματίσαι πάντα
Οἱ στρατηγοὶ ὡς εἶ
καὶ τὰ λεγόμενα ἤκου
τὰ ξίφητων (συνάμα κο
μεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
λει τὸ ξίφος εἰς τὴν θ
δὲν ἀφανίσωμεν· τρεῖς
τὰ ὄρη· εἶτα σαλπίσαντ
λύχνων ἀφάς· καὶ περικ
ἐχθρὸς θορυβηθεὶς διὰ
καὶ φυγεῖν ἐζήτει, ἀλλ
ιδόντες τὸν ἐχθρὸν δειλ
θειαν τοῦ ὑψίστου· εἶτα
ἐχθροῦ, κατὰ τὴν τάξι
αὐτόν· ἕως ὅτου ἀπελτ
καὶ διέσχισε τὴν φάλαγ
εἰς φυγὴν ἐν πλήρει ἀ
κων αὐτόν κατὰ τὴν
σελήνης, ἔφθασε περὶ
ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ·
νον· συσωματοῦται καὶ
νικὸν στρατόν· ἀλλ' ἐ
περικυκλωθεὶς φαλαγγο
εἰς τὴν θάλασσαν· δισχ

τοῦ, εἰδήμονες
 τοῦ στρατάρχου
 ἐπνιγον· ἕως ὅ
 σαν· καὶ ἐπὶ τῶν
 τῶν πλοίων· ἐ

θεόν, καὶ ἀνε
 φυλακὰς πρῶτ

Πρωΐας δὲ
 στρατός· καὶ κ

πτώματα τῶν

θροῦ, ὀκτακισχ

πνίγησαν, ἐκ τῶ
 νες παρεδόθησαν

Μετὰ τὴν τῶν
 χαρᾶς ὁ στρατός

τελῆ κατάστρεψ

σθείσης δὲ τῆς
 χαρὰ μετὰ φαν

χιερέως μετὰ τ

τησιν τοῦ στρα

πέντε, ἐπὶ σωρῶ
 κατεσκευασμένα

τετάγμένους ὡ

τηγόν τῶν· ἐχθ

στρατάρχου καὶ

νάτισεν ἅπας ὁ

σθέντες· τὸν στα

γίαν λαβόντες,

κατέφίλει τοὺς

χωγ προσέφερον

σαντες τὸν Θεὸν ἐκάθησαν
ἐρίφων ἔφαγε, καὶ ἐχορ
τῷ στρατῷ, προηγουμε
οἴνου ἀκράτουτε καὶ εὐ
εὐωχίας ἐσάλπισαν, καὶ
ὁ λαός· καὶ ἔστησαν χο
κίας, ἀδουσῶν τῶν γυνα
ἐχόρευον· ἰδοὺ καὶ ἔρχετ
νος ὑπὸ εἴκοσι καὶ πέντ
καὶ ἔβαλε πῦρ ὑπὸ τὰς τ
πρῶτον ἀσφάλτωσαν· γ
πτώματα, διὰ τῆς ἀσφα
γες, ὡς στῆλαι πυρός φ
βαρεῖα, ταραξασα οὐχί μ
ἐν τῇ πόλει φρουροῦντα
ἐνεκα τῆς ὀσμῆς, καὶ ἐθ
δὲ στρατιῶται δραμόντες
ἐκοψαν κλάδους δένδρων
ξαντες σκάρας, ἔβαλον τ
σηκώσαντες αὐτοὺς οἱ
ῶμων, ἐβάδιζον χαίροντ
τοῦ στρατοῦ ἐν πλήρει π

---

(1) Ὁ οἶνος τῆς νήσου, ἀν. κα
ἡδύτητα καὶ εὐωδίαν του, ὡς κα
θαιοῦται καὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν λ
Γκαρπολά ἐν Βιέννη « Σύμη ἢ
ἀγρίας αἶγας » βλέπε Σύμη. Π
ῶμως, « ἀ καὶ ἀναγκάζονται γ
φῆς, ὡς ἐκ τῆς πληθύος αὐτῶν
νήσου, πρὸς ζήτησιν αὐτῆς· αἱ
ἰδιοκτησίαι τῆς Σύμης

γούντος· φθά
 ἢ φρουρά, με
 νωμένα με κ
 νίκια. Εἶτα ἐγ
 τοὺς νεκροὺς α
 καὶ γενομένης
 αὐλὰς μετ' ἐγ
 μετὰ τὸ θάψαι
 γινομένην ὑπέ
 τὴν ταφὴν αὐ
 τὴν, περὶ τὴν
 γελος ἐκ τῆς
 σχολῆ, καὶ λέ
 σατε ἐν τάχει
 βάρου ἐλιμενί
 ὀλίγον, καὶ τῶ
 γραφέντα, ὑπέ
 μησε μετ' ἄλλ
 φρωσεν αὐτὰ,
 αὐτὴν· εἰς κί
 νων καὶ τρέμω
 μετὰ σαλπείγγ
 τὰ ὅπλα τοὺς
 Τεταραγμέν
 τὴν οἰκίαν τοῦ
 δόντα γὰ πρ
 κυριεύσει τὴν
 φθάσουσι, ἐκυρ
 πάντες κατεσφ
 αὐτῆς, καὶ τῆς

καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πό-
λου ἐμφάνις ἐμπόδι-
ἔμενε φρουρούμενος ἐν-
ται. καὶ μένει πολιορκη-
δίδεται ἐπιμένει γὰ ἀ-
παρὰ ἐκτὸς, φεύγων. Ὁ
σπᾶ τὴν ῥομφαίαν του,
σίους ῥομφαιοφόρους, κ-
μένων ὄντων εἰς λοφίσκο-
λίους, αἰχμαλωτίζει πε-
διώκων μέχρι τῶν πυλῶ-
τάρχης αὐτῶν, μετὰ τ-
καὶ ἀποσύρεται πανστρα-
νάζει τοὺς φονευθέντας
δίδει, τοὺς δ' αἰχμαλώτο-
λος καίει ζῶντας. Ἦρπ-
ξιφήρης καὶ γυμνὸς μὲ ὁ
μέγαν ῥιφθέντα κατ' αὐ-
χεται ἐξαγριωμένος, κυρ-
βιδάζει ναύτας, καὶ κατ'
Αἰγιαλὸν, (λιμένα τῆς π-

Οἱ ἐχθροὶ τότε στερη-
χρι θανάτου, εἶχον γὰρ
ἐξέλθουν τῆς σχολῆς, κ-
ἀναχωρήσουν. ἀλλ' ὁ σ-
μένοι δὲ μένοντες ἡμέρας
μενοι, καὶ καθημερινῶς φ-
ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλους ν-
ξίφους. Τὴν δεκάτην γοῦν
ἔτε τὸ σκότος τῆς νυκτὸς

φυλακῶν κοίτης
 τὴν πόλιν, ἵνα
 στρατὸς τοῦ
 Τούτων ἐξ
 δεταί τὸ πῦρ
 φεύγοντες, οἱ
 μνοῦντες εἰς
 ἐξῆλθον τῶν
 ριναι, καὶ ἐκά
 τρομερός, ἐν
 εἰς χεῖρας, κα
 ροῦν πρὸς τὰς
 μένους εἰς τὰ
 τοὺς ὀδόντας
 φαίνεται καὶ
 Ὁ στρατάρχης
 σβύση τὰς φλ
 λην, βλέπει τ
 μέρος ἐκ τοῦ
 λασσίου ὕδατος
 δὲ παραλαμβ
 ὄρος δι' ἄλλης
 προλάβη αὐτ
 ὡς ἔλαφος ἔφ
 νος κατὰ πετρ
 νει τὸν ἐχθρόν
 αὐτοῦ εἰς τὰ
 κινηθῆ, ἂν τὸν
 αὐτοῦ αὐτὸς
 γωὸς, προσεκα

κάτω, καὶ ἀναμένει αὐτὸν
 νοντος μικρὸν, ἰδοὺ καὶ
 τοῦ, καὶ πρῶτον θῦμα π
 Ἰσοῦφ Χαλίλ Χαλ, ὑπ
 Χριστιανῶν, κόπτει τῆ
 χεῖρας κυνηγᾷ τοὺς βαρβ
 θρον παντοῦ, καὶ τὰ χαμ
 φεύγων, χύνει αἷμα ψυχρὸ
 τος, καὶ πίπτει ἀπροσδο
 δρεύοντος σώματος, καὶ
 καὶ τὸ διώκων αὐτοὺς σα
 ἐξαιρουμένου, καὶ βάφοντ
 εἰς τὰ αἵματα τοῦ ἐχθροῦ
 ἔπεσον εἰς αὐτὴν τῆ
 καὶ τριάκοντα τρεῖς, με
 ἐχθρῶν πάντες, καὶ οἱ ἐξ
 ἐχθρὸν κατακράτος ἔτρε
 νουομένην ἤδη φθάσαντες
 σουσι τί, ἐκτὸς ὀλίγων τ
 ζονται, ἔμενον ἀναπαυόμε
 Ἄνατείλαντος τούτου,
 ἐσύναξαν τὰ διασωθέντα
 κνουον τὴν λαμπρότητα κ
 δεύτερον τοὺς νεκροὺς αὐ
 χους, καὶ τρίτον τῶν ἐχθρ
 ἄγγελον ὁ Σρατάρχης εἰς
 βουλῇ καὶ τῷ κλήρῳ. Συν
 σιν λεγομένην Πλάτταν,

« Ἡ ἀγορὰ δέ γε τῆς πόλεως
 ἠγάλαμα τῶν Μοιρῶν ἔφερε ἐν

ψηφίσματος
 θάψαι τοὺς νεκροὺς· ὁ θάνατος
 θανάτου· καὶ
 τῆ δόξα τῆς
 ἐχθρὸν ἠφάνισεν
 200 Πέμπτη ἡμέρα
 ἦν ἡ πόλις ἐδόξασεν
 εἰς τὴν κλιμακωμένην
 εἰδοῦσα τοὺς νεκροὺς
 φρωμένην, καὶ
 αὐτῆς συντεταγμένον
 οἱ μὲν ἄνδρες αὐτῶν,
 αὐτῶν, καὶ χερσὶν
 κτενὸς, ἔρριψαν
 θάρησαν διὰ τὸ
 λυψαν μὲν περὶ
 σάντες, μὲν γὰρ
 ἦν τὸ χρῶμα
 πεσόντας νέκρωσαν
 χλαμύδα ἐπέκειντο
 κόμβου σταυροειδῶς
 περικεφαλαία
 ἰσάμενοι κατὰ τὸ
 200

- » καθιδρυμένα
 » τῶν θρόνοι δέ
 » Μοιρῶν ἔκειτο
 » ἐκάθητο· καὶ ἐ
 » βασταζόμενον
 » χαρακτῆρας ἐσ

νεκρούς, ἔλαβον αὐτούς, ἐν
θαρίσαντες ἐστρώσαν σιν
ἐπ' αὐταῖς, ἀλειψαν μῦρον
θαρά (ἔθος ἦτον καὶ τοῦτ
ζον τοὺς νεκρούς τῆς μάχ
νεκρὸς, εἰ δ' ἄλλως οὐχί
ἐν περιπτώσει τοιαύτη το
λαοῦ). Εἶτα περικυκλώσα
στῆθας αὐτῶν, καὶ ἐμυρολό
πάντοτε τῶν πλησιεστέρω
τοσαύτην καταγοητικὴν
μαὶ νὰ εἶπω ἄνευ ὑπερβολῆ
την ἐκ τοῦ προχείρου γυναι
λέγω γὰρ τοῦτο ὡς τυχῶν
ἀλλ' εἰς ἄλλην ὅτε ἐπεσκέ
δὲ τῶν γυναικῶν, ἄρχοντ
θρηνώδη σαλπιγμόν, καὶ
τριακόσιοι ἐξ ἑνός, καὶ τ
καὶ πρᾶγματικῶς γέγονεν
τῶν παυσάντων (μετὰ ἡμ
ὁ στρατάρχης ἐστεφανωμέ
μνωμένον, ὅπως πενήθηφορῶ

» μένου ἐπ' αὐτῶ. Ἔργον Στερα
» τῶν. Μέχρις ἡμερῶν ἡμῶν ἐ
» Τανταύρου ὁ Σαμοθράξ μετ'
» αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ
» ἐπὶ χελώνης ἔργον, Φιλέως τ
τῆς ἀνεκδότου. Ποικίλης Ἰσ
Τὴν σήμερον καλεῖται Πλά
ἀπὸ οἰκοδομᾶς μέρος αὐτῆς μικρ
ὡς ἀγορὰ τῶν κατοίκων.

νίκιον, καὶ ἀ-
 στέφανον χρι-
 δάφνην κεκοσ-
 σώματα ἐπὶ τῶν
 μάτων ἀσκετῶν
 ἡμισυ τοῦ στρα-
 τῶνος, καὶ τὰς κεφαλὰς
 προκρίτων, καὶ
 σύμβολα τῆς
 στρατάρχου καὶ
 καὶ οἱ Ἱεροδίου
 σκελετὸν ἀνθρώ-
 πῶν, καὶ τὰ
 πτώματα τῶν
 κραββάτων, καὶ
 σύμβολα· οἱ δὲ στε-
 στεφανωμένοι,
 καθ' ἓν τοὺς
 τοῦ στρατοῦ.

Οὕτως δὲ
 ἄρχεται ἡ νεκρῶν
 καὶ τοῦ κλήρου
 θρῆνοι, τῶν σα-
 γοητευτικῶν μι-
 οἱ δὲ κώδωνες
 ἡ πρώτη σάλπι-
 ξον, μετὰ κόπον
 σάντες δὲ, ὑπο-
 πενθηφοροῦντες
 μους σημαίας,

Στρατάρχην αὐτῆς ἐν πλο
 σμὸν ἀφέντες τοὺς νεκροὺ
 θρόνον καὶ ἐκάθησαν τὸν
 ἀνάπαυσιν, ἤρξατο ἐγκωμι
 ὡς ὥραν μίαν· εἶτα κατα
 τῶν πεσόντων στρατηγῶν
 εἶτα ἐπάρας τὰς χεῖράς τ
 λοιπὸν κληῖρον, ἐδέετο τοῦ
 σαλπίσαντες καὶ ἀλλαλάξ
 καὶ ἔλαβεν ἐκάστη τοὺς
 ἐκκλησίας αὐτῶν, καὶ
 αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτοῦ
 τακτικῆς ἀκολουθίας· τ
 τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὁ Στ
 λοιπῆ στρατιᾷ με τὴν τ
 ρας τρεῖς, καὶ τὸ πλῆθος
 χης λαμβάνει μέρος το
 προὔχοντας, καὶ ἐπιστρέφ
 καίουν τοὺς νεκροὺς τῶν
 νέρχονται εἰς τὴν πόλιν, ο
 διὰ τὴν μακαρίαν τῶν νε

Ἄνατέλει ὁ ἥλιος τῆς
 σκευασμένη οὔσα, εἰσέρχε
 πλέον, ἀλλὰ με χαρμόσυνο
 σιμος, καὶ διάφοροι λόγο
 μῦρα τότε ῥαντίζουν το
 καλύπτουν αὐτοὺς, καὶ τ
 τοὺς στρατηγοὺς του, σικ
 ἐξέρχονται, κυματιζομένο
 καὶ τῶν κρασπέδων τῆς

καὶ μὲ μύρα λ
 σίας ἐξήρχοντο
 νεκρικοὺς κραθ
 τάφους τῶν π
 περιήλθον· εἶτ
 γυμνωμένα ὅ
 ἄκρατον, ὅ ἐπό
 χρυσᾶ, ἐστεφ
 καὶ αὐτοὺς οἱ
 φους, ἐξήλθον
 χρυσῶν σημα
 φθάσαντες
 λεως, εἰς τὴν
 κας γλυπτὰς,
 αὐτῶν περᾶσα
 ἔθαψαν ἐν παρ
 μήσαντες περὶ
 ὑψωσαν ἐπ' αὐ

(1) Μέχρι τῆς
 τὸ ἥμισυ, μὲ περ
 λαϊὰν ἀρχιτεκτον
 ἐποχὴν ὡς ὁ Θουκ
 ἐς Κνίδον κατὰ
 εἴκοσι νεῶν αὐτῶ
 Σύμῃ στήσαντι
 καὶ οἱ λογιώτεροι
 Λαόστεφος « φέρ
 σώζόμενον, ὃ καὶ
 ὑψώθη τὸ ἀγαφε
 ἐπὶ τροπαίῳ
 δοθὲν ἀπὸ τοῦς βίο
 ὑπάρχουν μάνδρα

Μετὰ τὴν ταφὴν γούν
ρίαν, ἐπανηγύρισαν, καὶ δ
εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τὸ
νωμένοι.

Παρῆλθον δὺω ἔτη με
τοικοι τῆς νήσου αἰσθανθέ
καταστροφὴν τῆς Σχολῆς
τέραν τῆς πρώτης· ἀλλ' ἔ
τὴν οἰκοδομὴν, καὶ εἰς οὐ

Μετὰ ταῦτα δὲ, ἐξῆλθον
Διόρουπος ὁ Συμαῖος, ὁ γρ
βιβλία ἐξήκοντα· καὶ Θ
στήρια τῶν Αἰγυπτίων γρ
τριτος τὰ Κνιδικὰ, Χιακὰ
αὐτοῦ Σύμης, εἰς βιβλία
ἐρανίσθην· καὶ Δάφνος ὁ
ὀκτώ, καὶ Κόρδομος ὁ Θ
καὶ Κεράπολος ὁ Θράξ, τὰ
εἰς ἕξ· καὶ Πάριμος ὁ Ἰωανν
καὶ Εὐπύλαρος ὁ Κεφαλλή
κοντα, καὶ τοὺς βίους τῶ
τριάκοντα, καὶ τρία, ἦν, κ

Ἄλλὰ πάλιν κατεστράφη
ρων, καὶ γῆς Μαδιάμ γέγο

Τὴν νῆσον ταύτην, ἐπεσ
σιοστῶ τριακοστῶ τρίτῳ ἔ
Ἐκεῖ μείνας καιρὸν ἰκανόν, κ
τῆς νήσου, ἠδυνήθη· νὰ εὐρα
σιζόμενος οὐχὶ εἰς λόγους μ
τὰ συγγράμματα τῶν προγ

ὧν καὶ πολλὰ
 τὴν Σχολὴν οὐ
 εἶδον μεγαλοπ
 Ἰωνικῆς τέχνης
 νὴν αὐτῆς, κο
 μένας, ὡς ἐρρέ
 Ποταμηδὸν
 ὀφθαλμῶν μου
 πίων αὐτῆς·
 καὶ χιλίας θεῶ
 συκῆς, ποιούν
 ὄφεις ἐσύριζον
 καὶ νὰ εἰσέλθω
 ἐφόβησε τόσο
 μὲ λύπην μου·
 δειπόρου μου,
 βοντα κιονόκ
 γες ἔπαυσαν, ν
 νὰ προχωρήσω
 μούς μου ἐπὶ
 νὴν αὐτῆς καὶ
 ἄλλη Εὐχά, εἰς
 γευθῶ τοῦ ῥοδ
 ψας, καὶ τὸν
 γλυκύτητος, κ
 καὶ ἔχιδνα τρο
 τυλίσσεται το
 ἐζήτει τὴν σα
 πόρων μου τῶ
 βοηθῶν· αἰ ἀλ

προχωρήσαντα συναδε
θῆσαι με ἔσπευσε· νεκρ
σίασε, καὶ εἶδε τὸν δρο
τὰς σάρκας μου, Ἄλλ
ξίφους του, τὸν ἄρτοφ
ράν του χεῖρα, καὶ τοῦ δ
μην οὔσαν νὰ στραφῆ κ
δεξιᾶς, ἐχώρησεν αὐτῆ
μοῦ· εἶτα κερματίσας
σφίγγοντα καὶ τύπτον
χεῖρας τοῦ θανάτου. Εἶ
Ἄπομακρινθέντες μι
ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ λοφίσκ
καὶ τὸ σῶμα, καὶ ἀπὶ
ρύακα· μόνος τότε μένω
μοὺς δακρυῤῥοοῦντας,
τοὺς κατοίκους τῆς νῆσ
τοῦ σώματός μου, καὶ σ
μου, προσήλωνα ἐπὶ τῶ
δριάντες, καὶ τὰ ὑπερμ
δεκαπενταπῆχεις κίονες
μαρμάρινα κοσμήματα
δισπαρμένα τῆδε κακῆ
νων τοῦ ἡλίου· ἐθάμβω
καὶ ἔσκέπασα αὐτοὺς
τὸ τριβόνιόν μου. Ὁ βόμ
τεττίγων, ὁ συρρίγμος τ
μου, ἐτάραξαν τὸν ἐγκέφ
αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν
δρυμεῖς σηκόνομαι, καὶ

ἀκοίδες ἐπέ-
 ἶδωρ ζιπῶ
 λαβεῖν αὐτο
 μικρὸν, καὶ
 συνάμα μὲ ἐ

Ἐν τῷ με
 τανα εἰς χεῖ
 φωνή μου, ἐ
 μὲ γυμνώνει
 ὄραν μίαν·

νωσι τὸ φυσί
 Ἐπαναλαμβο
 εἰς πολλὰ
 ἔτρεξεν ἐκ τ
 ματα μὲ ζ

πάλιν ἤρχισε
 καὶ τὸν θάνα
 μεγάλην ἰσγ
 ἔλεγε· μὴ φο
 οὔ τὸ αἶμά μ

μετὰ μικρὰν
 τον βότανον,
 ὕστερον μὲ
 μαζόμεθα νά
 τικόν, οὐ μα

πόγου ὁδοῦ·
 γὰς ἡμῶν, ἐ
 ἐξ αὐτῶν, εἰ
 ἔφερον ἡμᾶς
 ἠτοίμασάν μ.

τοῦ σκάφους, ἔστρεψαν
λεως αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ
ἀλγηδῶνος ἀφεθείς, ἔστρεψα
τημα τῶν ναυτῶν, ὁ
ἄνεμος· ἐκάμμισα τοῦ
τὸν ὕπνον, καὶ ἠγέρθην,
να ῥίψωσιν· ἐγερθείς δὲ,
δύω ἄνδρες, καὶ ἐπὶ τῶν
οἰκίαν τοῦ συνοδοιπόρου
κλινήρης, καὶ μετὰ ταῦτα
καὶ φιλοξενούμενος ὑπὸ
σεβαστοῦ.

Ἡ φιλοξενία τῆς νῆος
καιρὸν ἔμεινα εἰς τὴν
πολλάκις ἐτόλμησα ναυτῶν
ἀδύνατον· προσβολὴν θεοῦ
τοῦ ξένου, ἐπὶ ὁποιοῦδήτι
ἤθελεν ὑπάγη εἰς τὴν νῆον
τῶν προύχόντων μῆνας ἐπὶ
ὁ ξένος ἐθέλειν μείναι,) ἡ
τιμία τῶν κατοίκων, ὅτι
νεῖν, εἶναι ἀσύγκριτος
τοῖς ἄλλοις, καὶ χριστιανῶν
ἄκρον εὐθυμοὶ καὶ φιλέ
χοι οὐκ ὀλίγον.

Ἔθιμα δὲ, ὁ λαὸς οὗτος
ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐξ ὄσων
καὶ λευκώτατον, καὶ κ
σμένον· οὐ τὸν αὐτὸν ὁ
φέρει, γὰρ κατὰ τὴν

εορταί τοῦ ἐν
 ἔχει, ὡς λέξομεν
 ἁγίαν καὶ μεγα
 μένας αὐδοκοῦ
 κοχλιοειδῶς,
 διάφορα σταυρ
 λου μόλις, κα
 κόσμημένα πε
 (πρὶν εἰς φουρν
 τὰ ὄρη τῆς νή
 ποιούσιν ἱκανά
 μάμεναι ὡς πο
 καρναλλαὶ ἔχο
 τὰ ἄνω, καὶ ἐπί
 δὲ καὶ ταρτουρ
 ἄλλων διαφόρ
 ποιούσι, καὶ εἰ
 καλύπτουσι μ
 σχῆμα λαμβάν
 κρόκον, καὶ εἴτ
 βαίνει πᾶσαν ἁ
 καὶ βούτύρου
 ἄλλους, πολυπ
 τούτων εἰδῶν,
 λήψεως· πάντα
 τῶν Ἀποστόλο
 μένας) ὠφόροι
 Κοιμήσεως πο
 ζόντες, ἀπαγε
 ἐρεθίνθων, καὶ

καὶ διαφόρως ποικιλίζουσα
ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἀμυ-
γενῶν, ποιοῦσι τὰ συνήθη
καὶ ζυμοῦσι μετ' ἀρωμάτων
ὥστε καλύπτουσι τὴν ἐπι-
ἔστι σφόδρα καὶ οὗτος.

Ἄ, καὶ παρατρέχω. Οἱ ἀσθενεῖς
οἰκιῶν, ἐπὶ καρναλλῶν, ἄλλοι
διαφόρως, συγχρόνως δὲ
Ἄδύνατον ἔστι νὰ γινώσκουσι
νὰ εἴπῃς ἀρκεῖ, καὶ ἂν
τῶν δὲν ἀλλάσσουσι, καὶ
καρναλλῶν. Ταῦτα ὅλα
γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ θεοφρονέου-
σι (κατὰ τοὺς ἐγχωρίου) καὶ
τὰ πάντα ποιοῦσι. Ἄδύνατον
δὲν ἤναι καλῶς γυμνασμοῦ
σεως εἶναι ὑποκείμενα
ἂν οἰκοδομηθῇ, εἶναι ὑποκείμενα
μέτ' τὰς θυγατέρας αὐτῆς
ὅλους τῆς οἰκίας ἐπὶ τῆς
ἐνεκα τῆς ἀόκνου ἐργασίας
καὶ τὴν θάλασσαν ἐμπορεύουσαν.

Ταῦτα εἰσὶ καὶ ἄλλα
ἔχει δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ ἄλλα.

---

(1) Ἄι ἀναφερόμεναί συνήθη
(2) Μέχρι τῆς σήμερον σήμερον
τῆς ἁγίας Τριάδος,
ἁγίας, ἢ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
ἢ τοῦ ἁγίου Νικολάου

μένων, καὶ πο
 ἑκάστης συνο

νομοσίου ἐπι

νομοσίου νομ

Σταυροῦ. Ἰπό

μιάς γυναικὸς κτ

(1) Ἡ πόλις τῆ

καὶ διακρίνεται ἐ

Χαριτωμένῃ

ἄνθρωποι. κ.τ.λ.

ἑσωτερικόν, καὶ ἔ

καὶ πεπλουτισμέν

ζόμενα ὑπὸ εἰδη

εἰς τὸν ἐρχόμενον,

ρυγα, καὶ σπανί

ἔμφυτον Χριστιανικ

τῆ, ὑπὸ τῶν κάτ

ἀπὸ τείχει ὕψηλά,

πλατειῶν ὄλη, στο

μένων. Εἰς τὴν Π

ὅτι, εἰς ἣν θέσιν α

καὶ ἰδοὺ τὸ χωρί

» δωμοὺς, τούτων

» ἠγέρθησαν, τετρ

» Τρισιπαστάτου

» δωμόν, Ἡφαιστ

» το ς Εὐσέβειος

» μίση κατέστρε

» ὁ αὐτὸς ἠγειρε τ

» νο ς, Ξάνθος κατ

» Ἄρεως, πόλις

» ἠγειρεν. Ἀθηναῖ

» πίο ς ἠγειρεν. Ἐρ

» Χέρσο ς, Κλεόμβ

» μπίου, Εὐδημο ς

(*) Τὴν σήμερον

μυροβλήτου.

λωπίζειν τὰς ἑαυτῶν ἕκαστου
 πένος τὸ κατ' ἐμοί. Αὐτὰς
 αὐτὰς εἰς ἄμιλλαν, καὶ

Αἰ ἕξοχαὶ τῆς νήσου

» ἤγειραν, καὶ Ἀ θ α ν α σία
 » οἱ αὐτοὶ ἤγειραν, καὶ Νίκα
 » πρῶτος ἐγείρεται δὶς δὶς, καὶ
 » πεντάκις, καὶ, δύο πέντε
 » δὶς δὶς, καὶ ἅπαξ χίλια, τ
 » πέντε, δύο. Ὁ τρίτος, δὶς
 » πεντάκις, καὶ, πέντε δεκάκις
 » τρεῖς ἑκατὸν, καὶ πάλιν πε
 » δὶς δὶς, καὶ ἅπαξ χίλια, τ
 » ὀκτῶ δεκάκις. Ὁ ἕκτος, δὶς
 » πάλιν πεντάκις, καὶ, ἐννέα
 » χίλια, τετράκις ἑκατὸν, καὶ
 » ὄγδοος, δὶς δὶς, καὶ ἅπαξ χ
 » καὶ, πέντε δεκάκις ».

(1) Αἰ διασωθεῖσαι εἰς τὰ
 ὁ Πανερμιώτης (τῶν Τ
 Μιχαήλ (τῶν Ταξιαρχῶν)
 τῆς ἐπαναστάσεως, ὡς καὶ ἡ δευ
 παντάπασι πλησιάζει ἤδη εἰς τὴν
 τριπλήχεις καταχρύσους καὶ ζωηρ
 εἰκόνας, τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ, καὶ
 τῆς δευτέρας πρὸ πάντων· ἡ δευ
 μοναδικὸν καὶ σπάνιον φαινόμε
 αὐτῆς ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου ἐκ
 σιν ἔπειτα πρὸς τὰ κάτω τὰ ἄκρ
 ποιούσιν ἀλεξίδροχον (ὀμπρέλαν)
 ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, ἀλλ
 τὸ ὕδωρ χυνόμενον, ῥέει ἐκ τῶν
 τῆς ὑψωμένον μικρὸν, οἱ δὲ ὑπε

(*) Τὴν σήμερον ἐπ' ὀνόματι
 τοῦ ἱερομάρτυρος

(**) Τὴν σήμερον ἐπ' ὀνόματι

αὐτῶν ὑψώνου
θαυμασμὸν τοῖς
ταῖς ὑπάρχουσας

ρίστησιν, διὰ τὴν
ποιητὴν, καὶ ἐμπ
εὐρεθῶσιν ὑπ' αὐ
ἄνδρες, εὐρυχώρω
τοίκων τῆς νήσου.
ἔκοψαν κλόνας τιν
νευσε νὰ κατακοπ
ρίους τούτους, ἄν
τοῦ δένδρου τούτου
καὶ κατ' ἐξοχὴν
αὕτη δὲ εἶναι ἐκτ
χουσα, κατ' ἀνατο
δύω πήχεων ὕψο
αὕτη, ὑπῆρχε τὸ
πρόλογον) Γ'.

(τῆς Μεταμορφώσεως
καὶ Ἐλένης, καὶ
δλαὶ αὐταὶ εἰσὶ
Ἄγιογραφίαν, τὴν
Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα
τοῦ Ἡλιοῦ, Β'. τῆς
παρακατιῶν) καὶ
Βαρδαλάχος ἐμαθη
κυραίου (εἰλέπε ἐ
Παιδείαν, καὶ Κύ
Δοῦμα) καὶ ὁ σοφ
τῶ ἁγιωνύμῃ Ὁρ
εἰς Σπέτζαις, τὸ
δογματικὴν Θεολο
τῆς Ἑλλάδος, εἰς
θείου ἐκείνου ἀνδ
Μιχαὴλ ὁ Φωτιὸς
Θαυμάσιος ἰατρός,
τρίδα, καὶ πλῆθος

ἀξία θαυμασμοῦ· ἡ δὲ νεο-
νίσθησαν, καὶ τὴν λαμπρό-
τητα ὑπάρχουσι μέχρι τῆς

δειξίς, ὁ χρυσοῦς ἐστεφανωμένος
οἱ ἀριστεύσαντες μαθηταί, μετα-
ταῖα τῆς μονῆς καὶ Σχολῆς, ἔχ-
ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν σκιὰν δύνα-
θηται περίπου, καὶ θεωρεῖται κα-
τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως 448 «
» λει (οἱ οὐ καὶ Θέσις Πρίνος π
» δος δικάρινον ἔφερε συμπεπλεγ
» ἡμερῶν ἡμῶν σωζομένων· καὶ
» τος· λατρευόμενος ἐπὶ πογηρίχ
» νην φύσιν φέρων) καὶ περιβεβλ
» κνων καὶ ἄρπην καρχαρόδοντα
» λίζεῖ ῥήματα » ἐπὶ διαστ
» ἔπλασε, καὶ Ἀρνίφορος ὁ Κῶος
» δύω τριάκοντα τῆς τοῦ κόημου
» τευκε, καὶ τῷ Χαρθάλῳ ἀνέθηκ
μα δοθὲν ἀπὸ τὸ ἐκεῖ χυθὲν πολὺ
τρίτης τάξεως, παρεκκλήσια, ἢ
τὸ ἐν αὐτῷ θρύον γλυκὺ ὕδωρ).
γεννηθὲν ἀπὸ μάχην τινὰ φονικῶ
Βλέπε Ἀναπλήρωσιν), Γ'. Ἄγ
Πάππου. Ε'. Ἰωάννου το
τῶν κατοίκων). ς'. Θερινοῦ
(Ἐλεημονητρίας), καὶ ἄλλαι. Αἱ π
τοιχία Ἐγιογραφημένα ὑ
κενισθεῖσαι, ἔχασαν τὴν παλαιὰν
τοὺς κατοίκους, καὶ συγχρόνως πο
καὶ τὸ θεῖον αὐτῶν, ὃ, δοκίμων
μεγάλη, καὶ τέχνη ἐγκρατεῖς, ἐτ
καὶ Νέα ὄλην εἰκονικῶς παρέστ
μακρὰν κάθε νεωτερισμοῦ, διότι
καὶ ἔπειτα τίς ἢ ἀνάγκη; ἀν τὸν
ὁ λόγος. Φυλάττετε αὐτὰ ὡς εὐ
λων καρδίας, καὶ ἀκαλλιτέχνων

ἀγιογράφοι καὶ
πάτορες αὐτῶν
Σαρίου, Κώνσταντινου
τὴν ξενίαν ἠδὲ
ἐθαυμάσθησαν
τοῦ Βυζαντίου
ἔργον τοῦ αὐτοῦ
Προδρόμου.

Ἄδύνατον
τὰ βλέμματά
ἀρκοῦσι· τὰ
γεῖρα, καὶ τὰ

Τῷ δὲ Θεῷ

Ἐγγραψαί

στῷ δια

σάρα

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

[Ο ΣΥΝΑ

Ἡ ξυλογραφία

ἄρα, ὡ ἀναγνώσ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΜΑΪΔΙ ΔΕ

ὡς ὑπε

Θ ΑΠΟΛΛΩΝ (ἡ Σχ

τῷ ΤΟΖ'. τῆς ἐνσάρκου

καλουμένης Ἐμπόριον· εἰ

στοῦ ἐνανθρωπήσεως να

Τριόρροφος ὑψώθη, ἀπέχο

ματα τριπήχεως ἀνδρὸς,

ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων

αὐτῆς μνημονεύονται τρεῖς

Χέρσος· ἀρχιτέκτονες δέ,

βολος, Ἐλπίστρατος καὶ

νήσου ἐσημείωσαν, καὶ ἰ

σωθεῖσα ἐπιγραφὴ· ἡ μὲν

κατὰ τὸ τότε ἐπικρατοῦν

τῷ τέλει). Τῷ ΤΕΖ'. ἡ

ἀπεπερατώθη, καὶ τῇ ἐορ

τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐγκαινιο

Ἰωαννικίου, Ἀγαπίου καὶ Β

γυρίσθησαν λαμπρῶς καὶ

ἡμέραν, καὶ Ἀπόλλωνα ἐκ

(1) Ἡ ἀναπλήρωσις αὕτη εἶν

ἀναπλήρωσις τῆς Συμαΐδος οὕτω

διότι καὶ ὁ συγγραφεὺς οὕτως θέ

ρων, συζητήσας
 τοῦ ὀνόματος
 πρὸ πάντων
 γραφία· πρὸ
 φικῆς καθέδρ
 μαῖος. Τὸν
 ἐδυνήθην, τοῦ
 σεῶς σου· ἀν
 ἐγένετο.

Ὁ Νικηφόρ
 γονέων· ἐγενν
 λείωσε τὰ μ
 παρὰ τῷ Συ
 τὰς ἐνδόξους
 νήθη· διὸ κα
 εἰς τὴν γλυπ
 δὲ αὐτὰς ἐν τ
 καὶ Σελήντῳ
 κνύεται διδάσ

διδάξας ἔτη
 αὐτοῦ περιόδ
 πλοῦτον ἄφθο

Ὁ Εὐδοξος
 ἱερέως, Ἀνανία
 Τριετῆς δὲ ὑστ
 ρούμενος· ἤλι
 δήμῳ, ἀδεία

εἰς Βυζάντιον.

ἦλθεν εἰς Σύ

μέχρι τῆς ταφ

δάσκαλου αὐτοῦ, ἐπιδόσθε
 δασκάλου δὲ κοιμηθέντος
 εἰς Ῥώμην, καὶ εἶτα εἰς Ἰ
 αὐτοῦ δικαίως. ἐννενηκον
 Κύριον τῷ ΓΜΓ'. ἔστι

Ὁ Τηλέμαχος Κρονίδας
 στάτων, οἱ γονεῖς αὐτοῦ
 ἄν και ἀλιεῖς, ἐφρόντισαν
 τροφήν, ἀξίαν τῆς φυσικῆς
 ὡς καὶ ἐγένετο. Ἐπαρα
 ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ κατέ
 τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ.
 θέρους τέχνας ἀπαράμιλλ
 ἢ ἀγγίνοια, ἢ στολίζουσα
 τὸ εἶδος του, ὥστε μετὰ
 τοῦ, μόνος αὐτὸς ἐκρίθη
 μικρὸς τὴν ἡλικίαν. Ὁ τεχ
 τὴν φύσιν, καὶ ἐδόξασε κα
 δὲ εὐροια τοῦ λόγου (ὡ
 αὐτοῦ) ἐπλούτησε τὴν συ
 ΓΠ'. γεννάται, τῷ ΤΨΗ'.
 ΨΚΕ'. πίπτει αὐτοχειρι
 σημαντικὴν ἐπαισθητὴν λ
 αὐτοῦ ἔργοις σύγγραμμα
 χρώματα καὶ σύνθεσιν.

Ὁ Περίστρατος Εὐλόρος
 Ῥόδῳ τῷ ΤΞΗ'. ἦτον υἱὸς
 Εὐλόρος καλούμενος, ὅτι
 ὑπολήψει πολλῇ, ἢ δὲ μὴ
 κεν ἐποχὴν διὰ ἓν σύγγ

γραφὲν εἰς τὴν
 δάχθῃ πρῶτῃ
 Σύμῃν καὶ μὲν
 τὴν χημίαν
 πολλὰ, εἰς βίβλιν
 χημικά. Ἄλλοτε
 πανον τοῦ θύτου
 καὶ τῷ ἸΛΗΘΕ
 Δημήτριος
 καρνασῶ, τῷ
 μώμενοι ἦτο
 ἐν τῇ πόλει
 καὶ ἐπέδωκε
 ἀλλὰ μετὰ τὴν
 Χαρίας, (παιδείαν
 μαθηματικά,
 κούσε, καὶ δεξιότητι
 μητρὸς αὐτοῦ
 σείλας αὐτὸν
 τῶν συμμαθητῶν
 ΤΥΗ'. ἐδίδαξε
 ὡς πρὸς τὸ εἰπεῖν
 κληθεὶς εἰς Ἀθήνας
 Κνίδον τὴν πόλιν
 χεται εἰς Σύμῃν
 Γλυπτικῆς (ἐκείνην
 καὶ τελευτᾷ, τὴν
 οὐκ ὀλίγον.

Θεόδωρος ὁ
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ

ἦτον ἔνδοξοι τὸ γένος, ὡς ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου κιωθεῖς, καὶ διδαχθεῖς ἐν οὖντα αὐτῷ γράμματα, τῷ Ἄφρονίῳ τῷ Γραμματικῷ νῆσον, ἵνα ἐξέλθῃ καὶ ἀποκαί ἐγένετο. θελήσας δὲ εὐρους τέχνας, κατὰ τὴν Συριακοὺς γραφικὴν εἰς ἣν καὶ ἐπέδρα τὴν ψηφογραφίαν, δι' ἣν κέρρον ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ζάντιον μετ' ἄλλων ἐξ σπουδῆς ἐκάστου λέξομαι), ἦλθε, καὶ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, (καὶ δὲ κλήθησαν) καὶ ἄλλην μετὰ φίσθη καὶ ἔφορος τῆς Βυζαντινῶν, καὶ τῆς συστηθείσης τῆς αὐτοῦ, προτροπῆ, βοήθεια γούν ὡς τοιοῦτος, ἐφόρευε τῶν ἔργων αὐτοῦ. Τῷ ΙΚ δεικνύεται ἔφορος, καὶ τῷ τόν. Τὰ ἀριστουργήματα οὗ Βυζαντιδα.

Περικλῆς ὁ Ἀλικαρνασεὺς ΤΠΘ'. ἐκ γονέων εὐκαταστάτων καταγομένους. Καταγραφὴ τῶν τέχων ἐν τῇ Συμαίσιου Αὐτοκρατορικῆς προτροπῆς Βυζαντιαν, καὶ ἀποπερατώσας, ἀναδεικνύεται, καὶ ἔφορος

διαπρέπει ὡς
 τούτου ἐν τῇ
 ἀναδεικνύεται
 αὐτοῦ ἐκαλεῖ

Καλλίνικο

δύω μητέρων
 δωρος, Ἄφρον
 ὁ δεύτερος τῆ
 λην τῆς ἐνδό
 γου ἄξιοι τῆ
 δος αὐτῶν
 πρῶτον εἰς
 τὴν ψηφογρα
 σθησαν, ἐφορ
 εἰς τὴν τοῦ Β
 μάσθησαν (βλ
 τῷ ΥΚΣ'. ἀν
 τοῦ ναοῦ τῆς ὁ
 γόντες μάνιτα
 καὶ Μηνᾶς Σα
 χὸς ὁ Ἄκαρνᾶ
 τὴν τράπεζαν

Μηνᾶς Σαρ
 πόλιν τῆς Μα
 τὸν πλοῦτον
 δρειαν, ὡς ἐκ
 αὐτὸν, μονογ
 τοῖς προκρίτο
 πρῶτον εἰς τ
 καὶ Ἀγιογρα

ἐκπλήροϊ τὴν αἰτίαν τῆς τ
 ται διευθυντῆς. Τῷ ΥΚ'.
 ται διευθυντῆς, καὶ τῷ ΥΠ
 τέρα αὐτοῦ Σαμψονίδην, κα
 τον πολὺν. (Τὰ ἔργα αὐτοῦ

Παχώμιος μοναχὸς ὁ
 λιν τῆς Ἀκαρνανίας, τῷ Τ
 Σοφίλα καλούμενοι, ἐνδεεῖ
 στήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν το
 μουσος), ὡς ἐκ τῆς ἐνδεία
 ρας ἀρχιτέκτονος, ἐλπίζον
 πέντε δὲ ἔτη μόνα ἀκολου
 τήθη· καὶ προσκολληθεὶς εἰς
 τρίδην καλούμενον, συναιν
 τῆς πατρίδος του, καὶ ἀ
 φυίαν του, καὶ τὰλλα λοι
 ἔλαβε) παραδίδεται εἰς γ
 Σχολῆς (ὅτε εἰς Σύμην ἦ
 γκαζόμενοι) θελήσει τοῦ
 αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενος νοε
 μενος, ἐπέτυχε τοῦ σκοπ
 τορικῆς προσκλήσεως, καὶ
 τοὺς γονεῖς καὶ τὸ εὐεργέ
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ (τοῦ Πε
 ναχὸς, τῆς συζύγου αὐτοῦ
 χώμιος ἀπὸ Πάρδαυλος. Τῷ
 ναδεικνύεται διευθυντῆς τ
 ΥΠΔ'. ἀποθνήσκει. Τὰ ἔργ

Δίφκος Φιλανδίου ὁ Με
 πόλει τῶν Μεγάρων· οἱ γο

χνην, ἐποίησται τοῦ πα
 εἰς χεῖρας δι
 τὴν μητέρα
 πόμ.ενος ὑπὸ
 γοράν) ἢ
 ταῦτα λαβὰ
 γῆς, καὶ εὐρά
 ρον εἰς Ῥόδον
 ταῖον διὰ Σά
 ἐξελθὸν τοῦ
 Ῥόδον τε καὶ
 ἦτον καὶ ἡ Σ
 ὁ Δίφαος μὲ
 ἐν αὐτῇ, καὶ
 δέεται αὐτοῖ
 θηπτήν, καὶ εἰς
 θυμίαν αὐτοῦ
 μελῆς γενόμε
 κρατορικῆς π
 ζάντιον ἀναδ
 Σχολῆς, ἀφ' οἰ
 ὁμοῦ μὲ τοὺς
 μένουσιν ἐκστο
 νευον αὐτὸν μ
 καὶ οἱ γονεῖ
 ἀναδεικνύετα
 νων καὶ ἀγρυ
 τῇ Βυζαντίδ
 Δημήτριος

τῇ πόλει· οὗτος μαθητὴς
 τρίδι αὐτοῦ, παρὰ τῷ Σχ
 ἔχαιρε τὴν ὑπόληψιν τῶν
 τὸν βαθμὸν Τοπάρχου, ἀ
 κα τῆς κακεντρεχίας τ
 καὶ τῆς πατρίδος ἐξέρχε
 καθίσταται. Ἐκεῖ μαθητε
 μων δὲ ὦν καὶ τῆς γλυ
 αὐτῆς, ἐν τῇ Σχολῇ τῆς
 ἔτη παραιτεῖται, καὶ τρέ
 ὄπου καὶ ἀποθνήσκει, γρα
 τεκτονικῆς βιβλία δύο.

(Τὸν Αὐτοκράτορα Θε
 Βυζαντίδος.)

Κραδοῦλος ὁ Σάμιος
 τῷ Υ'. Οὗτος ἐνθερμος ζῆ
 πέκτησε πλοῖον, πωλήσα
 πατρός καὶ στρατοκλίας
 ρονομικὰ ὑπάρχοντα αὐτ
 σαν, ἐθησαύρισε πολλὰ, α
 στύχησε, καὶ ἐλθὼν εἰς τ
 σύνη. Βοηθείας δὲ αὐτῷ γ
 τούτου δὲ ἀποκτηνθέτος
 πέντε· συλλαμβάνεται ὕσ
 θεῖς (περιεπάτει γὰρ με
 ζάντιον, καὶ ἀποφάσεως
 ροῦται, ἀπὸ νέαν ἐρωτευθ
 φυσικὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, ἅ
 περιφανεστέρων οἰκογενε
 Ἰλευθερώσασα δὲ αὐτὸν δ

δρασαν αὐτῆς,
 ἀναδεικνύεται
 τοῦ καὶ Που
 ἀποθνήσκει
 σκέφθη αὐτῆ
 συγγενέσιν α
 Δωρόθεος
 πόλει τῆς Ἀσ
 τηρ αὐτοῦ Ἰ
 τὸν, εἰς χεῖρα
 σίου. Οὗτος
 ματικῶς, ἐκο
 ἐκάλεσεν· ἀλ
 διὰ Ἱεροσόλυ
 Κοσμᾶ Ἱερομ
 μιν· ἐκεῖ ἐλ
 αὐτῆς, ὑπὸ τῆ
 κατὰ κόρον ε
 ἐκινδύνευσε
 διὰ τῶν διδ
 οδεύσας εἰς ὅ
 κοσμογραφία
 μηθέντος, ἀπο
 δάσκαλος εἰς
 τρικῆς αὐτοῦ
 καὶ τῷ ΥΟ'. ἀ
Μίμησιν φύσε
 Λαόστεφος
 ἐνδοξοτέρων
 λεὺς τοῦναμα ὑ

συνάμα. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ
 τήγου Σύμης θυγάτηρ ἦτο
 ἐγέννησε τὸν Λαόστερον. ὁ
 γενόμενος τῶν Μουσῶν, σ
 καὶ ἡλικίας αὐτοῦ ὠρίμου ἐ
 σκαλον. Ἐν μόνον ἔτος διδ
 τοῦ καὶ περιέρχεται τὸ πλε
 ληνίστορας· συνάξας δὲ το
 ρόχως, καὶ συντάξας αὐτὴν
 ψά σοι) μετὰ εἴκοσι καὶ πέ
 τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἀγνο
 μέσῳ τῶν συγγενῶν, αὐτοῦ
 ὅλην τὴν νῆσον. Τῷ ΤΠΕ'.
 διδάσκαλος, καὶ τῷ ΥΞΗ'.

Θεόδωρος ὁ Συμαῖος, ἐγ
 Μαθητεύει ἐν τῇ Σχολῇ τῆς
 γλυπτικῆν· ἀλλὰ μετὰ ταῦ
 διέρχεται τὴν Ἀσίαν, νυμφ
 μικρᾶς Ἀσίας ἐνδοξον), λα
 Ἀγαθοδῶραν καλουμένην,
 στρέφει εἰς τὴν Πατρίδα α
 τοῦ δέκα πένητας Ἡλιουπο
 αὐτοὺς μαθητὰς, βοηθεῖ τοῖ
 νέρχεται εἰς γῆν τῆς γυνα
 Ζῆ εὐδαιμόνως, καὶ ἀποθν
 δέκα τέκνων, ὀγδοήκοντα
 τῷ ΥΨΓ.', ἀποστήλας τὸ ἐ
 τὴν Σχολὴν τῆς Σύμης,
 νήτορες αὐτοῦ, Ἄγανδρος,
 ποθνήσκουσιν εἰς γῆρας

τὴν αὐτὴν ἡ-
 νατον ἔμαθον
 Σωσθένης
 αὐτοῦ βαστα-
 ρέδωκεν εἰς
 ὑπηρετήσας
 ἱκανὸν ἀνεχ-
 τοῦ πατρὸς
 πης, καὶ πρὸς
 Παισανίαν
 διευθύνθησαν
 σίον αὐτοῦ μ-
 τέχνην ζωγραφ-
 κύριος γενόμε-
 αὐτοῦ ἀπάντ-
 μαθητεύσας
 ξιώθη. Τῷ Υ-
 λος καὶ τῷ Υ-
 χαλκογραφία

Σίμων ὁ
 αὐτοῦ Ἀγάθ-
 προστάτης ἐγ-
 τῆς περιουσία
 τήρησεν τοιοῦ-
 γενῆν ὄντα εἰς
 αὐτὸν ὑπὸ τῆ-
 ἰδν μὲ ἀγχίνο-
 λον δείξας, ἔδ-
 χρηστὰς, ἀξί-
 τὸν εἰς τὰ

ἐναγκαλισθεὶς τὰς ἐλευθ
 Ἐπιτομὴν Ἁγιογραφίαν, ἐφάνη μοι
 τοῦτο φυσικὴν ῥοπὴν καὶ
 σκαλος συγχρόνως, διεύθυ
 μενος παρὰ πάντων· ἀλλ
 θεν εἰς οὐρανοῦς, ἀφήσας
 Θεωρίας ἐλευθέρων τεχν
 ται, τῷ ΥΟ'. ἀναδεικνύεται
 τῷ ΦΚΕ'. πίπτει δολοφο

Σεβαστὸς ὁ Συμαῖος, ἐ
 νέων μεσαίας τάξεως. Ἐγ
 καὶ τοιοῦτος γεννηθεὶς, πα
 Ἄνδῶρου, (τῆς μητρὸς αἰ
 ρας τῆς διευθύνσεως, εὐσ
 τησιν αὐτῆς ἀναπτυχθέν
 καύχημα τῆς νήσου, καὶ ἔ
 γάπων γὰρ αὐτὸν σφόδρα
 φαναι, καὶ τὰ δῶρα ἐπλε
 ἠλικιώθη ἀναδεικνύεται
 διδάσκει ὡς οὐδεὶς τῶν π
 μηχανάς, καταπλύττουσα
 Συμαίδι ἔγραψά σοι), καὶ
 γράφει τὰ μαθηματικὰ αὐ
 σκει, κατακαεὶς ὑπὸ τῶν ἀ
 νᾶται, τῷ ΥΠ'. χειροκροτ
 καὶ τῷ ΦΚ'. ἀπέρχεται, ὁ
 πῶν τοῖς συμπολίταις αὐτ

Εὐθύβουλος ὁ Ἀλεξανδρ
 πόλει τῷ ΥΟΒ', ἐκ γονέω
 πεται ἐκ τῶν τοῦ Εὐσταθ

Σύμπην τὴν
 καταταχθεὶς,
 τάκτως, ὕστ
 λεξάνδρειαν,
 μαθῶν· ἀλλὰ
 κὰς λαβῶν· ο
 τῆς γενόμεν
 μοδίου τροφ
 ζωὴν, ἀλλ' ο
 ρίαν τοῦ ἰατ
 καὶ πρότερον
 μίδας ἀναβαί
 πῶν, καὶ ἀσ
 καὶ ἓνα Πλα
 ἐκάλεσε (διὰ
 τοῦ διδασκάλ
 καὶ ἀπέρχεται
 συμπολιτῶν ο
 οτεύει ἀκολο
 νακαλύπτει ο
 πεντεκαίδεκο

Πέτρος Εἰ
 τῷ ΥΨΒ'. Ὁ
 τὸ γένος ἦτο
 Καρίας, μιγ
 μετὰ τῆς γυν
 τῆς ἐκ γένου
 δίων γενόμεν
 καγαθῷ διδασ
 λαβῶν αὐτόν,

φὴν λαμπρὰν δέδωκεν· εἶτα
 γενόμενον, καὶ τοῖς διδάσκει
 τὴν ῥητορικὴν, καὶ εἰς τὴν
 ζεταὶ διευθυντῆς ἐν τῇ Σ
 ῥητορικᾷ ἐν τρισὶ βιβλίοις,
 χωρεῖ τῆς πατρίδος του,
 Βυζάντιον, διδάσκει τὴν ῥ
 εἰς Ῥώμην μετὰ δέκα ἔνια
 ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα
 πάλιν, κλαίων καὶ ἔρχεται
 πενία μεγίστη! τῷ ΦΠΔ'.

Συναίσσιος Πολυκάρπου

πόλει τῆς μικρᾶς Ἀσίας, οἱ
 γόμενοι, διέπρεπον ἐπ' ἀρετῆς
 εἰς τὸ γῆρας αὐτῶν, καὶ ἔχουσαν
 νατροφὴν, ἀξίαν τοῦ ὀνόματος
 Κύριον· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῶν ὄνομα
 καὶ δεῦτερον μητρός, πίπτει
 καὶ διδάσκεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου
 τούτου ἀποθανόντος καὶ κληρονομία
 μάτων γενόμενος, (μειράκιον)
 τῆς πατρίδος αὐτοῦ, περιέρχεται
 λους καταντᾷ καὶ εἰς Σύμωρον
 καταταχθεὶς μαθητῆς, ἐν τῇ
 καὶ προοδεύσας ἀναδεικνύεται
 ἄν καὶ εἰς τὴν γλυπτικὴν ἐπιφέρει
 φθόνου, γίνεται φονεὺς· μετὰ
 σκει τῆς λύπης, ἀφήσας καὶ
 κῆς καλούμενον. Τῷ ΥΠΖ
 κνύεται διευθυντῆς, καὶ τῷ

Σωφρόνιος
 τῆς Θράκης,
 λούμενος, κ.
 τοῦ πατρικ
 φεύεται αὐτ
 τοῦ Βυζαντι
 νίας) καὶ ἐ
 μικρᾶς, κατ
 κιωθὲν δὲ τ
 γραμματικο
 σκόμενος ἔγ
 κοιμηθέντος
 ἱκανόν, ῥήτ
 ἔριδος δὲ γε
 ἔρχεται εἰς
 γεννητόρων
 ξάντων, διδ
 ψας καὶ βιβ
 Σοφίας ἐκά
 ἀναδεικνύετο
 ἀπέρχεται εἰ
 αὐτοῦ εἴκοσι

Ὁρθόφρων
 Σύμ.π. τὴν γ
 νεῖς αὐτοῦ κ
 θεῖον τῆς μ.ν
 ρον, κατέτα
 Σχολὴν τῆς
 μα ἔχων, ὑπ
 μαθητάς του

κὸς ἀκατανόητος, τόσον
 λοι, ἐσέβουτο καὶ ἐπροσ
 εὔροιαν καὶ δεινότητα
 διδασκαλικῆς καθέδρας, ( )
 πλήσθη οἰήσεως, δι' ἧς κα
 ἐχθρὸς ἄσπονδος, τῶν ἐλευ
 κίση αὐτὰς παντελῶς τῆς
 τικὰς πόρνας· ἀλλ' ἂν κα
 λοὶ τῶν συναδελφῶν του,
 ἀπέκτησε πολλοὺς, καὶ με
 τόρθωσεν ὅμως τὸν σκοπὸ
 φαττόμενον, δυνάμει τοῦ
 διὰ τοῦ πλούτου, καὶ τοῦ
 λους, ἐγνοήσαντες οἱ συμ
 γὰρ ἐρημωμένην τὴν Σχολ
 βάλλουσι τῆς πατρίδος,
 πατρὸς αὐτοῦ, Μουσικοῦ κ
 χεται· βλάβας τὴν πατ
 ἑκατονταετῆς τὴν ἡλικίαν
 εἰς βιβλία δέκα ὀγκωδ
 βιβλίον εἰς μέρη πενήκον
 Θεοδόσιος Σωφρονίου ἔ
 Σύμη. Τῷ γ' ἔ. εὔτελ
 ραῖος· ὑπηρέτης γίνεται, τ
 εἰσέρχεται εἰς τὰς παραδ
 καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας ο
 παρὰ τοῖς κυρίοις αὐτοῦ.
 μαχόμενος, ἡ δὲ μήτηρ ο
 θεῖσα, διὰ τὴν θλιβεράν τ
 τότε ἀποκαθίσταται ὀρφ

στατεύεται,
 ρεσίας, καὶ γ
 μενος, διακ
 τριακοστὸν τ
 ται διδάσκα
 μονάς, ἀφής
 φορᾶς.

Χέρσος, Ι
 τριοι, καὶ ὀμ
 ξέρχονται τ
 τρίτος μετὰ
 ἔχωσι γονεῖς
 πατὴρ αὐτῶν
 Αἰγύπτου, κ
 περιβεβλημ
 καὶ διδασκόμ
 πολίδου (τοῦ
 τραφέντες δὲ
 ρᾶς αὐτῶν ἦλ
 τοῦ πατρὸς ο
 κοῦ πλούτου
 εὐχαριστοῦντε
 ἐμπορικᾶς αὐ
 τερον, ὅτε ἔζ
 μητρὸς αὐτῶν
 τοῦ πατρὸς θά
 ἔτη (ἔζων γὰρ
 γεννητόρων αὐ
 ἐκεῖ ἐλθόντες,
 ποιήσαντες πο

ναοὺς Θεοῦ, καὶ ἐπὶ τέλος
 τὴν δόξαν τῆς νήσου, καὶ
 καὶ αὐτοὺς, καὶ ἄλλους π
 χιλιάδας πολλῶν ἀνθρώπων
 Τῷ ΤΟΖ'. ᾠκοδόμησαν
 ΤΨ'. ἀπέρχεται ὁ πρῶτος
 Υ'. ὁ τρίτος. Εἰς τὰς αἰώ
 σωσι τοὺς καρποὺς τῶν κ
 ἤμυσι τοῦ πλούτου αὐτῶν
 Σχολῆς, πρὸς βοήθειαν τῶν
 εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν
 καὶ τὸν Ἑμπορικὸν Κώδικα
 πορίου. Πρὶν τῆς κοιμήσε
 κρατορικῶν παρασήμων, ἔ
 τησαν γὰρ πολλάκις τὸν π
 πλούτου αὐτῶν). Αἱ εἰκό
 τῆς πόλεως, ἐπὶ ἀψίδος λ
 νοντες ἴσταντο, ἐπρόσφερο
 ἀπέρχοντο.

Ἀποβληθέντος τοῦ Ὁρθ
 σύχασαν τῶν ταραχῶν, ἐφ
 τὴν πρὶν τοῦ Ὁρθόφρονος ἰ
 ξαν τῆς Σχολῆς, ἀλλ' εἰς
 Ὁρθόφρονος διορισθεῖσα ὑπ
 νελεύσει Ἐφορεία τῆς Σχολ
 τὰς παραδόσεις μαθητῶν κ
 φικῆς καθέδρας ἀνέδειξε π
 ῶν τὰ ὀνόματα· Εὐχαρης ὁ
 κράτου, Ἰωάννης ὁ Παυσα
 Ἀθανάσιος ὁ Ἀδωνέως. Ὁ

ἐκ γονέων ἀ-
 γνων, σύσιτος
 καὶ κλησιν
 ἐπέδωκε, δο-
 ῶν καὶ τῆς δ-
 δεικνύεται δ-
 ἔχων, καὶ τῶ
 παραδόσεως
 τῶν καὶ αὐτ-
 βαρβαρότητα
 Ἀφροσία Κωμ-
 λίμνην. Οἱ γ-
 εἰς Ἀλεξάνδρ-
 ὄντα, εἰς νῆσ-
 τος ἐλθὼν α-
 ἐκείνης, τακτ-
 τὴν Ἀγιογρ-
 σκαλον ἐντὸς
 ἀναδεικνύεται
 μαχόμενος μ-
 ὁ αὐτὸς, ἔγρα-
 λέσας, Ἡπει-
 ρέσας· εὐρων ἀ-
 νήθη, τῶ ΦΗ-
 δεξιάν ὄχθην
 λίμνης· συγγε-
 ὄντες οἱ πατ-
 νῆσον Ὁ Γ'.
 τὰς Σχολῆς,
 καὶ Ἀγιογρα-

γας ἐπιτυχῶς. Τῷ ΧΙΕ'.
 ΧΝΕ' πίπτει μὲ τὸ ξίφ
 νῆσον ἐγεννήθη, ἔνδοξος τ
 καλούμενος ἐκ τῆς γενεᾶ
 γετο, ὡς καὶ ἡ μήτηρ α
 κλέους, Γερουσιαστοῦ τῆ
 σίου σφόδρα φιλόμουσοι δ
 κτήσωσιν ἄξιον τοῦ ὀνόμα
 τοῖ γεννήτορες, εἰς τὸν οἶ
 σεως αὐτοῦ. Εἰς Θεολογικ
 λογίαν, ἔγραψε κατ' αἰ
 ἐπιγράψας αὐτὸ α *Οἱ Ἀσ*
 τῆς πατρίδος αὐτοῦ, κα
 θέντος δὲ τοῦ Ὀρθόφρονος
Ἀγιογραφίας, (ἐπέδωκε
 ἔφορος συγχρόνως ἐγένετο
 ἀναδεικνύεται διδάσκαλος
 τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σφάζει κ
 σῶμα, καὶ γενναῖος τὴν κο
 τῆ νήσῳ ἐγεννήθη τῷ Φ
 ἵνα ἐκπαιδευθῆ, καὶ ἀνὴρ
 αὐτοῦ, ἠὺπόρουν γὰρ οἱ γ
 Σύμην καὶ παραδοθεῖς εἰ
 μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δῶρα πολ
 νήσου ἐδώρησατο). ἀγαπ
 πρὸς τὴν παιδείαν κλίσειν
 ἔνεστι, καὶ ἐνέδειξαν συγ
 Ὀρθοφρόνιος ταραχὴ ἐγεν
 ἔρχεται πρὸς τοὺς γονεῖς α
 Τοπάρχης, χαίρων ὑπόλγ

του. Ἄλλ' οὐ
 καὶ ἔμεινεν ἡ
 περὶ Δικαίου
 Λόγου, βιβ
 πολλοῦ, ἀ κα
 νος ἢ ἀποδο
 καὶ ἔρχεται
 γου, καὶ τῆς
 τὰ τοῦτο).
 ΧΝΕ'. σφάζ
 Τῷ ΧΝΓ
 ρηνῶν, καὶ ἐ
 κύριοι τῆς ν
 δὲ νὰ κυριεύ
 καὶ ὡς βοηθη
 δεύσασαν τὰ
 ἔπειτα ἐπειδ
 μέσῳ τῶν στ
 ξανδραποδισθ
 καὶ μέρος τοῦ
 κησιν, καὶ πλ
 σθέντες, νυκτ
 ἐν τῇ συμαίδ
 λωσιν τῶν κ
 μάχην τῆς Π
 τὴν δευτέραν
 οὐχί, αὐταὶ π
 βαρος, ἐπάτη
 λῶς διὰ τῆς
 κατοίκων τῆ

στόλον τοῦ ἐχθροῦ, τὸν
 (δὲ ἐχθρικοῦ πλοίου, δια-
 τηγῶν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς
 ἐκίνησεν εἰς ὄργην, ταρ-
 στόλου αὐτοῦ κατὰ τῆς
 βου τῶν κατοίκων, καὶ λη-
 ρίου, καὶ ἀποβάς ἐπὶ τῆς
 στρατὸν βαρβαρικὸν, (τὸ
 νοντα). Ὁ δ' ἐπιτόπιος
 ὁ σταλείς τὴν προτεραίαν
 καταδιῶξαι τὸν πρότερον
 τῶν αὐτῆν κατ' αἴτησιν
 τελῆ καταστροφὴν τοῦ ἐχ-
 θήσυχως ὑπὸ τὰς δάφνας,
 καὶ πολιορκουῖνται στενὰ
 πισθέντων, ἐνδυναμοῦται
 πεισματωδεστάτη, οἱ πο-
 κόσιοι γὰρ ἦτον μόνον) ἔ-
 μὲν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων κα-
 περὶ τῶν ἐπάλξεων συστα-
 σαν, καὶ ὤθησαν μὲ ζημ-
 γεγόμενος ὑπερπηδᾷ διὰ
 θέσιν ἰσχυράν, καταλαμβά-
 αἵματος αὐτοῦ, καὶ τότε
 ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ φρικα-
 στιανοῦ ἐρρίπτοντο ξιφήρε-
 ναίως ἀνθίσταντο, εἷς κατὰ
 Θεὸν μόνον, καὶ τὴν ἀπελ-
 ζετο ἐπὶ τέλους, δάκνων,
 γατον τὰ σώματα τῶν

μετὰ θάνατον
 τα ἀπήρχετο
 φρουρᾶς, μετὰ
 Ἐπίδημος ὁ Σ
 Σεβαστοῦ, οἱ δ
 μαθητῶν αὐτ
 σι κατὰ τοῦ
 Ὁ Ἐκκλήσιος
 ὀλομελείας,
 παράδειγμά
 τοι ἐπιπεσόν
 ράττουσιν αὐ
 ἀλλ' ἐπὶ τέ
 μεμονωμένοι
 πίπτουσιν ἐπ
 φαλήν, διαχα
 χεῖρα χάσας,
 κεφαλὴν καὶ
 αὐτοῦ νεκρὸν
 πολεμοῦντες,
 φρουρᾶς, (τὰ
 σωματούμενο
 τρέπουσι κατ
 κλωθέντες πο
 λοι μὲ πολλὰ
 τοῦ ἐχθροῦ,
 ἐξέρχονται,
 ὁ Σωκράτου,
 Χαλὶλ, διασ
 τοῦ, καὶ ἐπι

ξιάν συγχρόνως φεύγουσιν ἰσχυράν εὐρών, πρῶτος, οἱ ἐχθροὶ ἀλλαλάξαντων, καὶ σφάζουσι πάντας νόμενοι καὶ τῆς Σχολῆς αὐτὴν τὴν μάχην ἐκ μὲν εἷς στρατηγός, ἐκ δὲ τῶν κοσίων. Ἡ ἀνδρεία τῶν μαθητῶν, καὶ ἰδίως τῶν νόμενον, ὡς ἔγραψεν ὁ δευτέρου τῆς αὐτῆς Σχολῆς, τῆς Σχολῆς, ἰδοὺ καὶ ἔρως Στρατάρχης τῆς πόλεως, ὡς προγράψαμεν. Τὸν δὲ ἀποθάντα αὐθωρὶ κατέσφαξαν πολλοὺς ὄντες.

Καταστραφῆσης δὲ τῆς πόλεως τοῦ ἐχθροῦ συγχρόνως, ἡ πόλις προτέραν τῆς πρώτης, τὴν πόλιν καὶ ἀνηκούστου ταύτης τῆς εἴκοσιν ἔτη ὅλα ἔφαθον. Πανδῶρας ὁ Σεβαστοῦ δόξων, ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐβαστή, ἀνατραφεὶς δὲ ἐν Σεραφίμ τῷ Σχολαρίῳ κῶν καὶ κλίσειν ἔδειξεν μέλος ὄγδοον τῆς Γερουσιαστικῆς μονοῦντος παύει, κατὰ τὸν δὲ τὸν ἐμπορικὸν βίον πλουτος· ἀλλ' ὅτε ἡ πόλις

εἰς τὴν πρόσκ
 δεύει μέρος τ
 ἔθειλοντῆς, κα
 ἀφήσας τὸ ἤμ
 σχολῆς, τὸ δ'
 μησε μετὰ θά
 δριάντα ἐπὶ τ

Ἐλευθέριος
 ἀλλ' οἱ γεννήτ
 τὴν Σύμην εἶχ
 γράμματα ἔργ
 ἡλικίαν, ἀδεία
 εἰς τὴν Σχολὴν
 τως, ἐξέρχεται
 χεται εἰς Σύμ
 τὴν ἀδελφὴν
 νήσω, ψηφισθεῖ
 τῶν περιφανες
 καὶ ἰσχυρὸς φ
 καὶ ἀνδραγαθῶ
 χρυσοῦ στεφάν

Ποσειδώνιος
 τῷ Φιλέ. ὁ πα
 ἔλθων εἰς Σύμη
 αὐτοῦ, καὶ ἀνδ
 ρα τοῦ Ποσεικλ
 στα· καὶ ἀπὸ
 γεννήσας τὸν Π
 νήσου ἀπέκτησε
 τει· ἀνδρωθεῖς

ρουσία παμψηφεί, καὶ ἐ-
 τοῦ χαράττεται ὑπὸ τῶν
 ἐχαιρέτησαν αὐτὸν, ἀνα-
 ξάνδρειαν, καὶ εἰς Συρίαν
 ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν
 Ἀράβων, τῶν μαστιζόντων
 αὐτούς, κατέσφαξεν, ἀ-
 δεξιὸν πόδα, καὶ ἐπιστῆ-
 ἀναγκαζόμενος, ἐκεῖ ἔλθ-
 βαθύτατον ἀφήσας καὶ οὐ-
 νον ὁ Ἄρης. Τῷ ΧΝΕ
 τῷ ΧΟ'. εἰς Συρίαν δὲ
 καὶ τῷ ΧΠΓ'. ἀπέρχεται
 ὀκτώ.

Ὁρέστης ὁ Σωτήρ
 νήσω τῷ ΧΚ'. ἐκ νεαρῶν
 πνεύματος εἰς πάντα,
 πολεμικὰ καὶ μαθηματικὰ
 πατρίδος αὐτοῦ σχολή-
 τικὰ ὑπερβάς τοὺς συνο-
 μένος παρ' ὅλων τὸ καύ-
 θηματικὰ ἀποπερατωθε-
 λῆς ἐξελθὼν περιέρχεται
 ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν π-
 ἀδείας πατρικῆς, καὶ τῶν
 καὶ πάλιν ἐπανέρχεται εἰς
 πρῶτον στρατηγὸς τῆς
 εἴκοσιν ἐτῶν τὴν ἡλικία
 πῶν, καὶ αὖθις τὴν πατ-
 ἀναγκαζόμενος, ἦλθεν εἰς

τοὺς Χριστι
 τῶν προὔχον
 τῶν περιχώρ
 ρήνων Ὀμάρ
 λιν τῆς Συρία
 στρατὸν κατα
 ζῶντα, ἠλευθε
 λέξας δὲ στρα
 εὐει καὶ τὴν
 εἶτα καὶ τὴν
 ἔπειτα, μετὰ
 μαινόμενος λ
 σφάζει καὶ χ
 χειρὸς, καὶ τ
 ριος δὲ τῆς Β
 γὰρ τοῦ Πρω
 τῆς πόλεως (τ
 σταντίνου κτ
 στρατιώταις α
 δίδει στέφανο
 ἔτη πολέμων,
 Ἀλεξανδρείας,
 ἀλλ' ὕστερον οἱ
 βουλεύοντο κα
 Ἄλικαρνασόν· κ
 συνοδεύεται ε
 νου Μαρίας τ
 (διῆλθε γὰρ τ
 ἐκεῖ μείνας ἔτο
 χωρεῖ, προσκλυ

τος. Μύλις πατεί τὸ ἔδα
 καὶ ὁ λαὸς τὸν ὑποδέχεται
 νων χρυσῶν, προσκυνούμ
 τοῦ μικρῶν τε καὶ μεγά
 στεφανοῦται ὑπὸ τῶν
 λην, καὶ Εὐεργέτην καὶ
 πληρώματος ἐπὶ χρυσῆς
 μέσῳ δύο κίωνων γρανί
 των ἐκρέμασεν ὁ Ἀρχιερε
 Ἄλλ' ὅτε καὶ, ὁ Οὐλοῦφ
 νους, καὶ Ἰσοῦφ Χαλήλ ἐξ
 ΧΝΕ'. φέρεται εἰς τὴν Β
 χης ἀπάσης τῆς νήσου
 προέγραψά σοι, καὶ κατα
 ἐλευθερώνει τὴν νῆσον τοῦ
 ται παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ
 καὶ τῆς χρυσῆς κορωνίδος,
 φαλῆς αὐτοῦ. Φύλαξ δὲ ἄγ
 τρίδος αὐτοῦ, ἔσωσεν ἐλευ
 τὴν Θεϊάν, συνεργὸν ἔχω
 ἐνάρετος, καὶ περὶ τὰ
 κοντα πέντε ἔτη ὅλα ζ
 υῖος Ἀθανασίας καὶ Δόξης
 γραπτὰς πολεμικὰς ὁδηγί
 Ὁ Οὐλοῦφ Χαλήλ, Ἄγα
 μοβόρος τοῦ καὶ πότε ἐ
 ἤξεύρω, ὅτι ἦτον εἷς ἐκ τ
 Χάλ τοῦ κατακτητοῦ τῆ
 Χάλ· οὔτοι σταλέντες ἀμφ
 ὑποταγὴν καὶ καταστροφῆ

κακίας αὐτῶν

ὑπὸ τῶν κατ'

Ἐγερθείσθαι

ροί ἔξ, Ἰωάνν

συνος ὁ Ὁρέσ

ὁ Παλανδώρ

στράτου, δι

νίασαν καὶ πα

λις, ἐν πομπ

λους, Ἐλέανδ

Φώτιον τὸν Σ

τὰ ἐγκαίνια

ἐν τῇ πόλει,

Καθιδρυθε

τῶν Ἐφόρων

ἐπὶ παιδείᾳ

καὶ αὖθις ὑπὸ

καὶ ἰδίως ἡ δ

τες ἐκεῖ ἔτρε

Παρῆλθον

τῷ ΨΚ'. καὶ

λος τῆς Ἐλαι

λόγου, ὡς λ

Ἐν σύγγραμμ

τες καλούμεν

χνῶν ἀπάσης

τὸν ἄνδρα οὐ

κατεστάθη εἰς

μένων ὑπὸ τῶ

ῶν εἰσέρχεται

κίαν· εὐφυίαν δὲ ἔχων
 πρὸς τὸ εἶδος τῆς κλήσεως
 διδασκαλικῆς καθέδρας,
 δέχθη Ἀάτος Διδύμου ὁ
 Μετὰ δεκαπέντε ἔνια
 ἀπέρχεται καὶ Ἐλέανδρος
 ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ τῷ Χ
 αὐτοῦ Ἀθανάσιος τοῦνομα
 ἐδίδαξε τὸ πρῶτον τὸν
 Ἐφόρους, καὶ παραδόσα
 ἰδιάζουσαν δὲ κλήσιν ἔχ
 χεται τῆς νήσου, καὶ εἰς
 αὐτοῦ Ἐχεξία καλουμένη
 ἢ Ἀγιογραφία, ἕνεκα τ
 ἐκεῖ διδαχθεὶς καὶ ἀριστε
 αὐτοῦ, καὶ ἀναδεικνύεται
 δὲ καὶ τοῦτος, ἀφήσας
 ἐν σωθὲν δυστυχῶς, ἐκτ
 καλούμενον, ἤτοι γνώμη
 χνης. ΨΕ' ἔτῳ ἀπέρχεται
 σιον τὸν Νικολάου.

Τοῦ Γρηγορίου ἀπερχ
 Σίμωνος μετ' ἑνιαυτοῦς δι
 τὴν πατρίδα ὧν διδάσκα
 πατὴρ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐ
 ἀναπτυχθεὶς παρ' αὐτῷ ν
 καὶ τῷ Ὀρθόφρονι, διδάσ
 καὶ τὴν Κοσμογραφίαν,
 Βυζάντιον ὕστερον, διδάσ

νοις, καὶ πάλιν
καὶ ἀναδεικνύει
ἔργων αὐτοῦ,
γραμματῶν αὐτοῦ
τοῦ κοιλίας, καὶ
ΨΚΘ'. ἀπέρχεται
δέχεται ὁ υἱὸς

Τοῦ Ἰωάννου
αὐτοῦ ὁ φῶς
δαχθεὶς καὶ ὁ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ὑπὸ τοῦ
κην, (εἰς αὐτὸν
εἰς Βυζάντιον
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν
ταὶ διδάσκαλος
χρόνως. Τῷ
τῷ ΧΝΖ'. ἀν
χεται ἑκατὸν
ἔγραψεν Ἀρχιεπισκοπῶν
τινιστὶ, καὶ ἔ
ζονται, τὰ δὲ
σανδρος ὁ ἐξ

Ἄατος ὁ Δ
νίου Γρηγόριον
νεῖς αὐτοῦ Δίδ
λευταίων ἡμερ
ἔχαιρον χαρὰν
ἡλικιωθέντος
(ἦτον γὰρ τὸ

ἅπαξ τοῦ μινὸς θεωρούμ
 πτυχθεὶς δὲ νοερῶς καὶ
 πάντα, καὶ ἰδίως εἰς τὴν
 καλὸς αὐτῆς ἐν τῇ Σχολ
 ὕστερον τῆς νήσου, διέρχ
 πάλιν ἐπανέρχεται, γράφ
 μείων εἰς ἰάμβους, καὶ
 καὶ ἐννέα ἐνιαυτῶν τὴν
 Θεόφραστος ὁ Δημητρίο
 Μετὰ δέκα ἐνιαυτοῖ
 κοιμήσεως, ἀπέρχεται κ
 χθεὶς τὸν Ἐλεάζαρ ἐβδο
 ἡλικίαν ἔχων, οὗτος
 γῆν τῆς Καρίας, τὴν μεγα
 πατρίδι αὐτοῦ ἀποπερατ
 πέμπεται σὺν τῇ μητρὶ
 ἵνα τὰς νοεράς αὐτοῦ δυ
 Σύμην καταγράφεται μα
 μεῖ εἰς τὴν χημίαν καὶ
 ψηφογραφίαν καὶ ἀναδε
 Οὗτος ἔγραψε καὶ Θαλα
 πρὶν ἀπέλθῃ ἐνιαυτοῦς
 θαλάσσης καὶ ἔπλεεν ὑ
 χιτῶνα, ἐντὸς κωδῶνων
 δεδεμένον τὸ μέσον ἔχον
 σῶν. Πρὶν δὲ βυθισθῆ, π
 φέρει ὑδράργυρον, κινεῖ τ
 ρὰς καὶ τοῦ ὑδραργύρου,
 σὺν αἰμῶ τῶν σωλήνων
 σης ὄν, τῶν σωλήνων μό

τοῦ λιμένος, κατέντε δὲ λι
 πλεύσας, ἄν δ
 τοῦ πελάγους
 πρὸς ὃν λιμέν
 καὶ ἐπὶ τὴν θα
 χεται τῆς θαλ
 πώτερον ὑπὸ
 μεγίστη· καὶ
 δελφούς αὐτῶ
 τέχνης· τοῦτ
 πέντε ζήσας
 σιν), κατεγίνε
 Παρέδωκε δὲ
 τὸν Μηχανικό
 Τὸν Κάσαν
 τὸν Σίμωνος χ
 τον τῆς ἡλίας
 ΨΟΓ'. Ἐρχεται
 σύνω καὶ Ἰλι
 αὐτοῦ ἀναγκο
 ὑποθέσεις, πέμ
 τὴν νῆσον· ὁ δ
 γίνεται ἐν τῇ
 εὐδοκιμήσας
 σου, ἔρχεται
 ζάντιον ὕστερ
 κνύεται διδάσ
 τίζεται διὰ
 Ἐγραψε Θεσσα

τῆς Ἀγιογραφίας αὐτοῦ
Ἰπέρμνηστρος ὁ Χαρίου.

Τηλέμαχος ὁ διαδεχθεὶς
αὐτοῦ, ἐγεννήθη τῷ Ψ'. ἐπα-
βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς
χου οὔσα καὶ αὐτῆ, παιδ
διδασκαλικῆς καθέδρας,
ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχου
θέρων τεχνῶν καὶ τὴν
ιατρικὰ εἰς βιβλία πέντε
δου· ἔσωσε γὰρ πολλὰ
ἑκατοντούτης ἀπέρχεται
τον διεδέχθη ὁ Ὀλυμπιό

Ἰπέρμνηστρος ὁ Χαρίου
ἐγεννήθη εἰς Νίσυρον τὴν
Γεώργιος Ἀνανίου, καὶ ἑλ-
τάστατοι ὄντες πλείω τῶ
υἱὸν ἐπιθυμοῦντες ἀποκτ
πέμπουσιν αὐτὸν εἰς Σύμ
ρας τῶν προκρίτων τῆς
ροισ, οἵτινες κατατάττου
καὶ ἐπιμέλειαν δείξας με
πτικὴν, ἀν καὶ δύσνους φ
σάνδρου τὸν διαδέχεται
χθεὶς τῆς γλυπτικῆς· φιλ
τὰς οὐρανίους μονάς, πεντ
κίαν ἔχων, ἦτοι τῷ ΩΚΕ'
Νισύρου εἰς βιβλία δύο.
Νικηφόρος ὁ Χαραλάμπο

Εἰς τὰς τελευταίας τ

σάντες τὴν Κ
 τὰς νήσους,
 ἰδόντες τὸν κ
 τες) πέμπου
 βοήθειαν αὐτ
 μως ὤπλισαν
 θριάμβω. ἕκα
 ρὸν λεγόμενον
 δεκα, καὶ ἱερο
 Ναυάρχους. Ἄ
 καὶ πλεύσαντ
 τος περὶ τὴν Ι
 τῆς Καρπάθου
 κιμάζοντα ἀ
 πανταχόθεν,
 ἀμφοτέρων τῶ
 πλοῖα γέμοντ
 καὶ ἐξ ἄλλου
 ὅτε ὁ Ἀρχιναύ
 μέσῳ διὰ τῆς
 φῶν, καὶ ἐθύθε
 ἐχθροῦ τὴν φέρ
 ἐκπρύχθη ὑπὲρ
 νώσεν. Ὁ ἐχθρὸ
 εἴκοσιν ἐχθρικ
 ζουσιν αὐτανδρ
 σκάφη εἴκοσι
 τῆς νήσου αὐτ
 θροῦ, καὶ τὸν ὁ
 καὶ φέρουσι δια

Ἀχιλλεῖον καλούμενον,
 τῶν ἐπαρθέντες, δοθείση
 πέντε διὰ μιᾶς καὶ ἐκιν
 χιναύαρχος, καὶ Δημήτρ
 φαῖδρος τῶν Καρπαθίω
 τῶν γώτων δὲν ἐπέπιπ
 κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἔκαψαν
 τοῦ καὶ ὄλα ἐκινδύνευον
 σκηνήν. Ὁ ἐχθρὸς βοηθού
 τῶν Χριστιανῶν τὰς χεῖ
 θραῖον ἀκρωτήριον αὐτῆς
 τρίτον τοῦ στόλου αὐτοῦ
 ἐχθρικῶν πλοίων, τῶν
 ἔφερον ἄνδρας ἰσχυροὺς
 ἀπολέσθησαν δὲ καὶ ἐκ
 πέντε. Τῆς τρικυμίας ἐ
 καταφυγεῖν καὶ οἱ Χρι
 λιμενισθέντες δὲ, θάπτου
 θριαμβευτικὸν πόξον ἐκ ἔ
 φη καὶ ἄμεινονσι πλουδ
 μενίζοντο εἰς τὸν Κάσσι
 την ἐξῆλθον, οὐρίου ἀνέμ
 τὸ Καρπάθιον πέλαγος πλ
 τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὸ Σίδ
 κατ' αὐτῶν. Οἱ Χριστιανο
 πολὺ ὑποδεεστέρας τῶν
 χόντια, καὶ συμβουλεύθη
 φυγὴν μέχρι τῆς νήσου Σ
 σεν εἰς νήσον τὴν Ρόδον
 αὐτοῦς, ἐπειτὰ εἰς Σύμη,

Ὁ Ἀρχιναύαρχος
 εἰς τὸν λιμένα
 Ἐτοιμάσατε
 γύς ἐστι. αὐτὸς
 Σύμης) καὶ Ν
 καὶ ὁ ἐχθρὸς
 λιμενισθεὶς εἰς
 ὁ ἐπιτόπιος σ
 κατασκοπεύω
 πίπτει κατὰ
 μὲ τὸν συμμαχ
 τρίτον σχεδὸν
 κυριεύουσι τὰ
 ἄλλα διώκουσ
 ὁ Μηχανικὸς,
 στάσιον Νικολ
 καὶ ἐπιθυμῶν
 φος τεχνικὸν
 ἀστραπηδόν, ο
 σωλήνων τῶν
 ἐχθρὸν παρὰ χ
 (τὸ πῦρ γάρ
 ται τὰ σκάφη
 μεγάλης, καὶ
 θαλάσσης τὸ
 σὺν αὐτὰ, μη
 ητον· τὸ δὲ πῦ
 ἐκσφενδονίζει
 παραλίαν, καὶ
 ρόλος, καὶ ἤθε

ἀντιτάτετο κατὰ τοῦ
λε τὸ πῦρ εἰς ψυχρὸν ὕ
σα γαληνισθεῖσα ἐγέννη
δακτύλους δύο τὸν ὄγκο
δηλητήριον. καὶ πτώμα
ριβεβλημμένα ὅλα μὲ τ
ὁ Εὐδούπος καὶ ἐφύλαξε
αὐτοῦ τέταρτον δραχμῶ
δριμονίου ἐν τρίτον, ἐλ
ἐπέλθη· τοῦτο τὸ φάρμα
λοιμὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας
νήσου Σύμης, καὶ κατὰ
σοντας σώζει, ἀλλὰ κ
μόνον ἅπαξ φάγωσι καὶ
μασα (εὖρον γὰρ ἀρκετὸ
σιμένους μόνον, καὶ ἰάθησ
ἀσθενείας ἀφήσας, ἐκτὸς
λοθρευθέντος τοῦ ἐχθροῦ,
χρυσοῦν στέφανον περι
σαν καὶ στήλην ἠγειραν
γνωμονοῦντες ἀπῆλθον δ
ἐαυτῶν πατρίδα τὰ συμ
πεντήκοντα σκάφη Συμα
Σαρακηνῶν τῶν ἐν τῇ Κ
τόν, ἵνα τὴν Σύμην περι
ἡ Σχολὴ ἐθριάμβευσε διὰ
πρὸς δόξαν τοῦ Εὐδούπο
αὐτῆς ἐχάραξαν τοιάδε.

**ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΓΙΓΝΕΤΑΙ,
ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ, ΟΠΛΙΖΕΙ**

ΜΕΤΑΒΑΛΕ
 ΜΑΤΑ ΓΙΓΑ
 ΝΙΖΕΙ ΤΟΝ
 ΜΑΧΩΝ ΣΤΟ
 ΜΑΤΩΝ ΚΑ
 ΦΡΑΝ. ΕΛΕΥ
 ΘΕΡΙΑ ΚΑΙ
 ΔΟΞΑΙ ΘΕΩ
 ΠΑΡΘΕΝΟΥ
 ΞΑ ΚΑΙ ΠΑ
 Η ΠΟΛΙΣ
 ΣΥΜΑΙΟΙΣ Κ
 ΕΤΕΙ ΕΚΤ
 ΤΗΣ ΕΝΣΑΙ

Καὶ ἄλλα
 Συμείων ἠγέρ
 Ἐνιαυτοὶ
 ἀπέρχεται κα
 μου τὸν Συμ
 Εὐχαρουπόλει
 καὶ Νεστορία
 εὐκατάστατοι
 μετοίκησαν εἰ
 δον ὅπου καὶ
 μικρὸν ἀποστ
 αὐτοῦ Εὐδοκί
 καταγράφεται
 κνωσ καὶ τῆς
 ἐλπίδας χρηστ
 τρικῆν τὸ πρῶ

ἐπιδόσας δὲ, καὶ τοῦ χ
τῆς νήσου καὶ πρὸς τὸν
δον τότε διαμένοντα).
αυτοὺς δέκα, ἀναχωρεῖ
τα, καὶ πάλιν διὰ Κνίδ
τροῦ τὰ ἅπαντα ἐπὶ ἀμ.
χαραγμένα, λαμβάνει α
τῆ Σχολῆ ἑξετάζονται
χρυσῆς πλακὸς εὐεργέτ
Ἄλλ' ὅτε ὁ Ἄατος ἀπῆ
φραστός τὸν διαδέχεται
σκαλος καὶ τῆς Ἱερογ
δεικνύεται τοιοῦτος κα
ιατρικὰ βιβλία εἴκοσι
πρῶτα ὅλα εἶδον, ὡς κ
δὲ δεύτερον αὐτῶν οὐ
ὁ Ἀλικαρνασεύς.

Ὀλυμπιόδωρος ὁ Νε
χθεις ἐν νήσῳ τῆ Σύμη
Νεοπτολέμου τοῦ ἑκα
διδάσκεται τὸ πρῶτον
τοῦ Ἐλαδώρου ἀδελφοῦ
εἰς τὴν Σχολὴν, καταγ
εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν.
Ω'. τῷ δὲ ΩΜΒ' ἀπέρχ
ζήσας. Πολλὰ ἔγραψεν
Τοῦτον διεδέχθη Νέστο

Εὐδουπος ὁ Μηχανικ
λάου τὸν Μιλήσιον, ἔγε
γεννήτορες αὐτοῦ Ἄνδρο

Σύμης ἦτον.
 νος, ἐνιαυτούς
 εἰς τὴν Σχολὴν,
 σει καὶ ἐπιμελή-
 σκάλων ὄλων τ
 δασκον αὐτὸν ὁ
 αὐτοῦ, λαμβάνε
 τὰ μυστήρια τ
 Σεβαστοῦ καὶ
 ἄξιον τῆς διαδο
 τρίδος αὐτοῦ
 γὰρ ἔσωσεν αὐ
 μὲν πρώτη εἶνα
 ἀκόλουθοι. Στό
 ῤόδον λιμενισθε
 νούς διώξαι, ἀλλ
 ἐζήτει κυριεῦσα
 νῆσον περιπλέω
 καὶ διώκεται, κ
 ὁ δὲ διωχθεῖς σ
 ησαν, καὶ γεμ
 γὰρ ἦσαν τὰ π
 μὸν ὄλα, καὶ πο
 αὐτῶν πλέουσι
 τῶν κατοίκων,
 καὶ ὁ τοῦ ἐχθροῦ
 ἐχθροῦ· ὁ Εὐδο
 (ἐκινδύνευον πάν
 ξανδρον τὸν Ἄρ
 φυγὴν· ὁ δὲ ὑπα

στόλον· ὁ ἐχθρὸς ἀπατη-
τῆς νήσου πλεον, καὶ ἐ-
προςιδὼν τὸν στόλον τοῦ
ὡς ἐπεθύμει, καὶ τὸν ἐκ-
βυθίζει τὸ σκάφος αὐτοῦ
θαλάσσης, καὶ ἐν ῥοπῇ
στόλον, ὑπὸ τὴν θάλασσαν
λιμένος, μεταβάλλει τὸν
τὸν ἐχθρικὸν στόλον ὅλον
τὸν ἐξολοκλήρου· αὐτὸς
οπτρικῶν αὐτοῦ μηχανῶν
σκόμενος. Ἡ θάλασσα τὴν
μαίνεται ὡς γλῶσσαι πυρ-
ἔδῳ, καὶ πότε μὲν ἐκεῖ π-
νετο καὶ βόρβορος καὶ ἰ-
ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον
ιδὼν τότε ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦεν
τὴν θάλασσαν δι' ἄλλου ὑ-
ων ἐπὶ τοῦ γεννηθέντος
τῆς θαλάσσης πηχθὲν ἔνε-
τὴν ξηρὰν καὶ διατρέχε-
ταχύτατος διασχίζων τὴν
τοῦτο, καὶ τὴν θάλασσαν
λασσαν ἔπλεε, καὶ τὴν ξη-
τὸν τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἐπὶ
τος φθάση, ἠφάνισται ὑ-
τῆς νήσου, ὀλίγοι τὸν ἀρ-
τὴν παντρίδα αὐτοῦ, ἐπ-
πον, καὶ στήλην ἤγειραν
Τρίτη δέ ἐστιν ἡ ἀκόλο-

ζοντες τὴν ἑσπέρην
τῆς νήσου Σύρου
ἐκ τῶν ὀπισθίων
βαινον τὰ ὄρη
χώραν· ὁ δὲ σάββατον
ὁ τῶν κατοίκων
ταῖς εἰς φυγὴν
κλωθεῖς κυριεύει
ἀνθρώπων ὄντων
ἀποβάλλων στ
στάντινον τὸν
τὰ κάτοπτρα
φθάσαντες δὲ
μενον βλέπουσ
ὄρους τούτου.
αὐτοῦ ἐπὶ λίθο
πυροφόρων ὅκ
πτουσιν αἰ σφ
νάκλασιν διὰ
πῦρ μετ' ὄρη. ἦ
σῶν καὶ τῶν πε
τοὺς ἀναπαυομ
τες, ἔκτος χιλί
τῆς ἀναρμολογ
ὁ Κωνσταντῖνος
ἦν δὲ θέσις ἐν
τοιχῶν ἐπ' ὄν
Θεοῦ· ὃν καὶ ὁ
θέσιν χυθὲν ΜΥ
καὶ Μῆδος) ΜΥ

σιν. Ἰσπερον δὲ Κοκκινο
σαν. Τοιοῦτος ἦτον ὁ Εὐ
ξασθεὶς οὗτος καὶ ζῶν
γω, καὶ παρὰ τῶν κα
εὐεργετήσας πολλὰς πόλ
ἀπέρχεται εἰς τὰς αἰωνί
προπέμψας, ἑκατὸν καὶ
τῷ ΩΝΘ'. Διάδοχον δὲ
ἀφῆκε δὲ καὶ τὸν μηχανικ
βλία δυωκαίδεκα· ἑσαφή
καίδεκα, καλέσας α Σαφ
χανικὸν σκάφος αὐτοῦ πρ

250 Νικηφόρος ὁ Χαραλάμ
τὸν Χαρίου, ἐγεννήθη εἰς
φυῆς δὲ ὦν φύσει, φέρεται
νέων αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀπο
μαθημάτων, (ἀποπεράτω
τῷ Ἀναστασίου τοῦ Πατρ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, κατα
θέρμως, καὶ ἐπιδίδει εἰς τ
εδίως εἰς τὴν θεωρίαν τῆ
σκαλος αὐτῆς ἀναδεικνύε
κνύεται, καὶ τῷ ΩΞΓ'. α
τὴν ἡλικίαν ἔχων. Ἐγραφε
πέντε, πραγματευόμενος
τῶν καὶ α Θεωρίαν τῆς
Τοῦτον διεδέχθη Ἐλεάζαρ
παδοκίας.

260 Νέστωρ ὁ Σχολαστικός
πτολέμου τὸν Συμαῖον,

ΩΙΕ'. νέος
 τρίδος, προσ
 μα, κατοικοῦ
 καὶ ἔλαβε τ
 τὸν ἔφερεν εἰ
 νέων τοῦ πα
 τοῖς ἐφόροις.
 κατέγραψεν.
 ματικά καὶ
 χωρεῖ τῆς ν
 τρία καὶ π
 συγγενῶν το
 φανέντα, φε
 καὶ ἐν τῇ Σ
 ἐπιστρέφει
 μαθηματικῶ
 γράφει δύο
 καὶ ἀπέρχεται
 ζήσας ὀγδο
 ρων Ἰακίνθο
 Ἐλαφιβόλ
 τὸν Δημητρί
 νεῖς αὐτοῦ ο
 σοῦ ἦτον· οὐ
 σκαλον Θεό
 ἔφεραν ἐν τῷ
 τόν· ὁ δὲ λαβ
 λιος ἂν καὶ
 φοὺς αὐτοῦ
 σας εἰς τὴν ῥ

πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπισκέ-
 πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ αὐ-
 ἐκεῖ διατρίψας πέντε ἔτη
 καὶ τὴν Ἀγιογραφίαν, ἐ-
 καὶ Σύριην πάλιν, ὅπου κ-
 ῥητορικῆς ἐν τῇ Συμαίᾳ Σ-
 χεται, ζήσας ἐννεήκοντα κ-
 ῥητορικῆς καὶ οὗτος, εἰς
 στί. Τοῦτον διεδέχθη Χρ-
 Φώτιος ὁ διαδεχθεὶς Ε-
 πατέρα αὐτοῦ, ἐγεννήθη ἐ-
 δὲ πατέρα ἐνδοξον, οἷον Ε-
 ληπτικὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις
 ἐγένετο ἄξιος διάδοχος το-
 ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐδίδασκε
 μαθηματικά ἐδίδασκε, καὶ
 πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας
 περιοδείας ἕνεκα. Ἀποπέμ-
 λυδίαν ὅλην, τὴν Καρίαν,
 λαιστίνην, τὴν Εὐδαίμονα
 Αἴγυπτον ὅλην ὅπου καὶ
 γλῶσσαν, τὴν Μεσοποταμί-
 (διέμεινε γὰρ εἰς Αἴγυπτον
 τὴν Περσίαν ὅλην, μαθησάμε-
 ται τὴν γλῶσσαν· εἶτα ἐπ-
 μετὰ εἰκοσιπενταετῇ περιο-
 γράφει ἱστορίαν διεξοδικήν
 μεταφέρει τὰς Περσικὰς
 τὴν Ἑλληνίδα φωνήν, ἀνακ-
 ἐπιμελεῖται τὸν Σεβαστινὸν

κους συγγρο
 δεικνύεται ἔ
 φει τεσσαρα
 γράφει α Σ θ ς
 τερολογικὰ
 ἡσύχως, τῷ
 ἔχων, ἀφήσα
 τοῦ, τὸν ἀνε
 Ἐλεάζαρ
 λάμπους ἐγ
 παδοκίας, ἐ
 γεννήσεώς τ
 σὺν τῷ πατ
 προσκολλᾶτ
 ἔμπορον τὸ
 ρευόμενον, θ
 μείνας παρ'
 καὶ οὐχὶ ἐμ
 αὐτοῦ, παρ'
 ραιτηθεὶς δὲ
 τὸν Ἀλεξαν
 καὶ διδάξας
 ἔης. εὐχαρι
 τὴν ταχεῖαν
 νῆσον ἵνα ἀ
 Ζωγραφικὴν
 αὐτήν), ἐλε

(1) Τοῦτο τ
 θανόμενον ἐν
 πολλαπλασιαζ

συναίτερον τοῦ πατρὸς αἰ-
 θητῆς τῆς περιελοῦς ἐκεῖ
 διὰ μεσητείας τοῦ Ἄβραμ
 ἀπάντων τῶν μαθημάτων
 διδάσκειται καὶ τὴν Ζωγ
 τῶν λοιπῶν, καὶ τῆς Σχολί-
 μαθητεύει καὶ εἰς τὴν Σχο-
 ἀναχωρεῖ διὰ Καισάρειαν
 πτεῖ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ οὐ
 ἐκεῖθεν μετ' ἐνιαυτὸν ἕνα,
 ται διδάσκαλος τῆς Ζωγ
 ΩΞΓ' τριάκοντα καὶ τριῶν
 κοντα δέ, καὶ ἐννέα ἐτῶν τ
 ΘΡΙΘ'. δοξασθεῖς μετὰ θά-
 τοῦ Ἐπιστηθίου αὐτοῦ φί-
 ἔγραψε καὶ οὗτος τὰ «Κα
 διεδέχθη Ἀναστάσιος ὁ Ἄ-
 Σκίρων ὁ Ἰακίνθου ὁ δ
 στικόν, ἐγεννήθη ἐν Σάμω
 τοῦ Ἰακίνθου τοῦνομα ἀπ
 τώκοισεν εἰς Σύμην. Εἰς Σ
 υῖόν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα σοφ
 βλημμένον. Τοιοῦτος ὁ Σκί
 φίλος δὲ ὦν τῆς ἡσυχίας φ
 τῆς ζωῆς αὐτοῦ οἱ σύνοικο
 βλέποντες σημεῖον ζωῆς, ὁ
 οὐδὲ εἰς ἀγοράν, οὐδὲ εἰς
 εἰς τὸ δωμάτιον φιλοσοφῶ
 πῶν. Ὅτε δὲ ὁ Νέστωρ ἀπ
 δεχθῆ τὸν ἀπελθόντα· ὁ δὲ

κίτησιν αὐ-
 φερομένου
 νου εἰς τὸν
 ται, χρυσῶ
 μηγορία γὰρ
 ρευρεθέντας
 μα μέγα ἔθα
 δ' οὖν διδάσ
 ἐνιαυτοὺς ἐ
 τῆς ἡλικίας
 ται εἰς τὸ ο
 μεθ' ἡμέρας
 Συμαίοις. Τῶ
 ἀπέρχεται, ἀ
 βιβλία. Τοῦ
 Χαρίλαος
 τῆς Ἀντιοχί
 νόμενος, εἰς
 τοῦ καὶ τὸν
 γάγει εἰς τῆ
 εἰς τὴν Κοσμ
 εἰς τὴν ἑαυτο
 ἐξασκούμενος
 καὶ τῆς μητ
 εἰς Σύμην ἔρ
 χόντας ἀναβι
 σκῶν τὴν Κο
 τήτα. Ἐξήκον
 νήκοντα καὶ ὀ
 τὸν διεδέχθη

Ἄρτέμιος ὁ Χαρισράτο
 τοῦ, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῆ
 πίου καὶ Κλητεμνήστρης
 τιον τὸν μαθηματικὸν καὶ
 θεῖον αὐτοῦ· ὁ Ἄρτέμιος
 εὕρισκόμενος ἀμελῆς ἐφα
 λούς κολαφισμοὺς ἐπιμελ
 τιαίως ἐπροχώρει. Ὄξύτα
 διέλυε τὰ δυσκολότερα
 τοῦ προχείρου, ὥστε πολ
 σθεν πολλῶν αὐτὸν ὑπερέβ
 ἐνιαυτοὺς διδασκόμενος α
 τοῦ, ἀναδεικνύται διδάσκ
 δέκα ἔτι διδάξας μόνα,
 ἀδελφῶ αὐτοῦ τῶ πρὸς
 τὴν Αἴγυπτον ὅλην, Ἀσίαν
 κὴν, ἐπιστρέφει μετὰ εἴκο
 θεῖς ὑπὸ καρηδαρείας θανα
 αὐτοῦ ἰᾶται, καὶ τοῦ θανά
 πάλιν τὴν διδασκαλικὴν κα
 τικὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, γ
 καὶ ἀπέρχεται πρὸς Κύριον
 ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων
 βλία πεντεκαίδεκα. Τοῦτον

Εἰς τὰς ἡμέρας τούτου
 λουθοὶ ὀκτὼ σοφώτατοι ἀ
 νομα ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τ
 χθεῖς δὲ μαθητῆς ἐν τῇ Σ
 ἐγένετο ἀνὴρ, τῆς Σοφίας
 τοῦ Ἀνδρέας τοῦνομα πλ

υἷον αὐτοῦ,
 Ἀραβίαν, Π
 καὶ πάλιν ἐ
 σαρακονταε
 ιστορίαν αὐ
 νοὶ τῆς μητ
 χεται ὀγδοκ
 μετὰ θάνατον

Β'. Θεόδ
 ἐν Βυζαντίᾳ
 Σύμην εὕρισ
 σκεται τὰ μ
 χῶρεϊ τῆς ν
 ρια τῶν Αἰγ
 τῆς ἐκεῖ δια
 ῤόδον καὶ εἰς
 εἰς ὑπερβολῆ
 τοῦ Κνιδίου,
 σκόμενος τε
 βλία ἑπτὰ γ
 ζωῆς αὐτοῦ,
 αὐτῶν τὴν ἡ

Γ'. Ἐπίτρ
 μῶν ἀνδρῶν,
 διδαχθεὶς ἰδ
 μιον τὸν Χα
 αὐτοῦ παρ
 Κνίδον, Χίον
 λου καὶ συγγ
 καετῆ ἀπούσι

Κνίδου, Χίου, Βυζαντίου
 την γράψας ἀπέρχεται εἰς
 καὶ πέντε ἐνιαυτῶν τὴν

Δ'. Δάφνος υἱὸς ἦν Πάριος
 Χίῳ τῷ ΘΡΝΓ'. Εἰς Σύμην
 τατάττεται μαθητῆς, ἐν τῇ
 θηματικῇ, καὶ εὐδοκιμεῖ,
 Βυζάντιον ἔρχεται, ἐκεῖ ἐπι-
 θυγατέρα Ἀνδωρίδου μένει
 αὐτοῦ εἰς βιβλία ὀκτώ.

ἤσυχία, ἀπέρχεται εἰς τὰ
 Ε'. Κόρδομος ἦν υἱὸς
 νήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ πόλει
 καὶ ἀνετράφη εἰς Ἴκαρον
 εἰς Σύμην, καὶ μαθητεύσα-
 ρεῖ, καὶ περιέρχεται πόλεις
 σωθέντα μνημεῖα καὶ τὰ
 κρολόγια αὐτῶν εἰς ἓν βιβλί-
 ον λέσας. Ὀγδοήκοντα καὶ τρία

τάς αἰωνίους μόνας τῷ Ἀ

Σ'. Κεράπολος ἦν υἱὸς
 νήθη ἐν Κάσσω τῇ νήσῳ τῇ
 Σύμην εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σχολήν
 καπενταετίαν ὅλην, ἀνὴρ ἰσχυρὸς
 μάσιος· ὕστερον ἀναχωρεῖ
 ἔρχεται χρόνους δυωκαίδεκα
 δὲ καὶ τὴν Περσίαν, εἰς ἣν
 ριερχόμενος τὰς πόλεις αὐτῆς
 ὕστερον ἐπιστρέφει εἰς Σύμην
 χάριν « Περσικὰ » καλέσας

« Ἀστεῖα » καὶ
 ὕλην· ἐννενηκὸς
 Ζ'. Πάριος
 ἐν τῇ πόλει τῆς
 λιπὼν τὴν ἐσθλὴν
 εἰς Βυζάντιον,
 ἀποθνήσκει ὁ
 ὁ δὲ θεῖος οὐρανὸς
 λαμβάνει αὐτὴν
 γυναικὸς αὐτοῦ
 θητὴν, καὶ ἐπι-
 Περιέρχεται γὰρ
 εἰς Σύμην, γρά-
 πάλιν ἀναχω-
 ἐκεῖ ἐρχόμενος
 τοῦ, ὅπου καὶ
 ψιν. Οὐκ ὀλίγους
 ἔχαιρε ἀπέρχεται
 ζήσας.

Η'. Εὐπύλοιοι
 ἀνδρῶν, ἐγεννήθη
 δεύεται ἐν τῇ
 τοῦ Ἰωάννη
 ἦλθεν, τοῦ θεοῦ
 θῶν εἰς Σύμην
 ἐν αὐτῇ εἶκοσι
 ἀπέρχεται, καὶ
 σκεῖ ἐνιαυτοῦ
 ἐρχεται χώρας
 ἀποκαθίσταται

Σ
νυμφίαν Ουρανίαν τὴν πο
Ζαπλούτου σφόδρα, Νιρε
σαθείς τότε, καὶ ἡσυχάσο
κοντα βιβλία, καὶ τοὺς
ἐξ ἀμνημονεύτων χρόν
τὸν καὶ πεντεκαίδεκα ἐ

(Τὰ ἀναφερθέντα συγ
ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν,
σου Σύμης τῆ «Χρυσῆ

Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐν
κριμένοι ἐξῆλθον τῆς
σπάρησαν εἰς τὰ διάφο
ματα αὐτῶν παραλείπω

Ἀναστάσιος ὁ Ἀθανασ
χθείς, ἦν υἱὸς Ιᾶννου κα
κειαν πόλιν τῆς μικρᾶς
σθείς ὑπὸ τῶν Ἀράβων,
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' ἐ
ἐμπόρων, ἐφέρθη εἰς τὴν
τῆς τῆς Σχολῆς, ἐπιδίδ
καὶ τῆς καθέδρας αὐτῆς
καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα
ὠμότητα τῶν Ἀγαρηνῶ
μένην εἰς βιβλία πέντε.
λος καὶ τῷ ΘΡΞΘ'. ἀπέρ
τῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.
κεδῶν.

Κλέανδρος Νικολάου
ἦν υἱὸς Νικολάου καὶ Ἐλ
Κερκύρα τῆ νήσῳ τῷ Θ

τῇ πατρίδι
ραίω, ἀπῆλθ
αὐτοῦ, εἰσῆ
ἐδιδάσκετο
ἀπέρχεται,
Σύμην, ὅπου
λος τῆς Ψ η
δεικνύεται
καὶ ἐξ ἑνιαυ
ρίαν τῆς ἑαυ
κὴν. Τοῦτον

Ἄντιόχος,
Ἄντιόχου ἐνδ
σαλονίκης, ἐ
δονίας τῷ ΘΡ
Σχολῆ αὐτῆς
γραφικὴν, ἀλ
τῆς ἐγένετο,
καὶ τὰς σπορ
φρευθεὶς, ἀναδε
λῆ αὐτῆς τῷ
ἡλικίαν ἑνιαυ
τερός.

Ἰωάννης ὁ
γράτου ἦν υἱὸς
ΘΡΨΒ'. ἐπαιδε
λαστικοῦ, καὶ
χωρεῖ τῆς πα
τεύει καὶ ἐν τ
φικτὴν διδασκ

Σ
έρχεται, καὶ ἀναδεικνύεται
τρίδος αὐτοῦ τῷ ΔΙΗ'. καὶ
δέχεται Πανσέληνος ὁ Κ
Ἄντώνιος ὁ Μακεδῶν,
γασίου, ἦν υἱὸς Σωσιπά
ΘΡΑ'. εἰς Ἡράκλειον τῆς Π
νούπολιν, ἐμαθήτευσεν εἰς
ῤόδον, νυμφευθεὶς ῤοξάν
δίου, ἀλλ' ὕστερον μετοικ
κνύεται διδάσκαλος τῆς
μέχρι τέλους τῆς ζωῆς α
σου. τῷ ΘΡΝΘ' ἀναδεικ
ἀπέρχεται, ἐνιαυτοὺς ὀγ
πρῶτος ἔγραψε περὶ Κηρο
εἰκῶν μεγαλοπρεπεστάτη
γυῖος τὸ πλάτος, εἰκονίζ
μοῦντα τὸν Δαρεῖον ἐν τῇ
ὄλη, ἔργον ἀμίμητον καὶ
ψαντα καὶ ἄλλας δὲ πο
ἔσώθησαν. Τοῦτον διεδέχ

Ἰωάννης ὁ Δημητρίου,
χθεὶς ἦν υἱὸς Δημητρίου
ἐγεννήθη εἰς Ἐφεσον τῷ
ἀλλ' ὕστερον ἐλθὼν εἰς γ
χθη μαθητῆς ἐν τῇ Σχο
στικῇ, τὴν Γλυπτικὴν
ἔχων μεγάλην καὶ γεννητ
ἀπίστευτον, τοῦ μεταβά
οὔτος μίαν τῶν ἡμερῶν τ
λευκῶν μαρμάρων, προστ

χηρικῶς μετ
 ἀργίλλου ἐρυ
 ἐσκόρπισε τῆ
 κῆς κρεμάμεν
 διαφανέστατο
 κινούμενα· αἰ
 τον τὸν θεατῆ
 δὲ χείλη προδ
 τες μακίαν· ἡ δ
 κατὰ πάντα
 πάθος ψυχῆς
 χρι τῆς ὥρας
 πρὸς παραδειγ
 ψεως ταύτης
 τὰ πλέον· δύ
 ἐποίει ὁμοία
 ἐλαστικὴν ὕλη
 ὕλην δι' ὑγροῦ
 κολίαν μεγάλ
 νον τὸ δένδρο
 στου, προσήρμ
 δεκα ἡμέρας
 ἀποκαθίστα μ
 σιν εἰς τὴν κε
 (ἃ καὶ δι' ἄλλ
 ἐκτυπωμάτων
 φύσει κατὰ
 λίαν. Σημειωτ
 νετο ἢ σπογκά
 τὸ πύρ. Πολλ

περίβολον τῆς Σχολῆς
 τοὺς θεατάς· ἢ θαυμασά
 θει γὰρ πρὶν διαδοθῆ. Ὁ
 ξιν ἔφερε μέ, ὡς μόνολο
 ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πηχθ
 χουσαι διάφοροι αὐτοκρα
 σιν τοῦ θεατοῦ μέχρι μ
 σαν ζωτικὴν ὕλην, καὶ δ
 λέγεται ὅτι πρῶτον ἐπι
 λευκὴν τῶν τειχιῶν ἔ
 πεντεκαίδεκα δακτύλου
 λου μέρους, ἔφερον ὄγκο
 ἑπτακαίδεκα ἀναβαίνον
 χαι κεκλεισμένοι· διεκρ
 πιπτόντων, τὸ ρέον ἐκ τ
 οἱ δὲ τραυματισθέντες
 ζώντων· νυκτὸς δὲ ἐπελ
 λαμπάδας ἤναπτες· μόν
 οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τειχία· ὅ
 τὰ διηγηθέντα, ἄλλος ἐξ
 κὰς ὑπέλαβον αὐτὰς ἐντ
 περίμετρος τοῦ ὠραίου τ
 κοντα καὶ τρεῖς εἶχε, τὸ
 τῶν τειχιῶν, συμπεριλα
 χῶν, τριῶν πηχῶν καὶ δ
 ὁμοία μὲ τὴν τοῦ οὐραν
 μένη παντάπασι, καὶ π
 λες ποτὲ σχηματίζει ἰδε
 κεστᾶτην πάντων ἀνθρώ
 ἐφαίνοντο οἱ ἀστέρες καὶ

πάντα τὰ ἐν
 σεως, μόνη δ
 ξεως αὐτῆς.
 ἀναδεικνύεται
 κόντα καὶ τρ
 εἰς τίνα τὰς
 αὐτοῦ τοῦ κλῆ
 ρέσεως, καὶ τ
 υῖόν αὐτοῦ ἐν
 εἰς οὐδένα ἄ
 στήρια φύσεω
 ψας. Τοῦτον δ

Μετὰ δὲ
 ρέρχονται, κ
 ροφόρων, ὅπ
 λοθρεύει ἕως
 σμόν, αὐτῆς,
 Σταυροφόρους
 σεως ὑπ' αὐ
 λεπάλληλοι κα
 νήσου, ἀλλ' οἱ
 ἱκανὴν ἔχοντε
 ἀκατανοήτων
 ἀνδρῶν τῶν ἔ
 κατεσκάφη ὑπ
 των ἀπετεφρά
 κοι, αἵτιοι, οἱ
 Ὅτε οἱ ἔσπέ
 σαλήμ ἀρπάσω
 ρας, καὶ ἐνικῆθη

λωτισθέντων καὶ σφαγέ-
 τῶν νήσων οἱ διαφυγόντες
 καὶ οὐχὶ σωτηρίας οὐτο-
 πρῶτον, διήρπασαν αὐτῶν
 τῆς, ἀλλὰ διωχθέντες ἐπὶ
 λορίζου, Κνίδου, καὶ τελευ-
 τήκοντα πλοῖα Ἐσπερίω
 κόμεινα ὑπὸ βιαίου νότου
 μένα τῆς νήσου Σύμης· τὸ
 πληρώματος αὐτῶν ἐξελη-
 χούσαν λαμπρὰν μόνην
 μοναχῶν ἀντίστασιν· διήρ-
 τούς ἐν αὐτῇ εὐρεθέντας
 κοσίων πλοίων περίπου
 νῆσον (τὴν παρὰ τὴν Σύμην
 ἐχθρῶν, καὶ ἐλθὼν προλα-
 κροτεῖται τότε ναυμαχία
 ἀμφιρεπής· ὁ ἐχθρὸς, ἀ-
 ρος τῆς ναυμαχίας, ἀνδρῶν
 ἀπελπισμένος καθ' ὅλα, τῶν
 τῶν ἀκατοίκων, βλάβας
 λους νικηθεὶς ἀποβαίνει
 καὶ ὑτρέπεται εἰς φυγ-
 σου· ὁ ναύαρχος τῶν ἐχ-
 θρῶν τότε φεύγοντά, ἀφί-
 ἀδελφὸν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ
 ὑπάρχον στρατιωτικόν, δὲ
 καταλαμβάνει θέσιν ἰσχυ-
 Ὁ Ναύαρχος ἰδὼν τὸν ἐχ-
 μένον, καὶ ἐν τάξει παρα-

κτην αὐτοῦ, ἐ-
 δύσαντος, μὴ
 τῆς νυκτὸς ἐπὶ
 τοῦ, στρέφει
 καὶ ἔρχεται ἐ-
 ἀρκετὰς ὥρας
 καὶ ἐπιπίπτει
 καὶ ἄπειρος το-
 κων, καὶ θῦμα
 ἡ νύξ συμμαχ-
 θρὸν ἐξ ὀλοκλ-
 γησαν, τοῦ Ἄ-
 τῆς νυκτὸς, ὅπο-
 χεῖρισον ὅποτε
 ἐπελθούσης πο-
 περίπου ἀνδρῶ
 χιν ἐπροκάλει-
 αὐτὸ καὶ ἐξαγ-
 τοῦ, καὶ σφάζ-
 γην. Ἐξολοθρ-
 πτώματα τοῦ
 εἰς τὰ πλοῖα
 τάξει κατὰ τὸ
 νῆσος, τὸν μὲν
 λη τῆς Βουλῆ
 εἰς ἣν οἱ κάτο-
 ποιοῦ Σταυροῦ

(α) Μέχρι τῆς
 δὲ θέσεις ἰσχυρὰ ἐ-

ριφράξαντες με τείχη ἰσχυροῦ πολέμου» λέγεται. Ἐπέστειλόν τέρων ὀκτακόσιοι καὶ πενήντα τριάκοντα.

Ἐν αὐτοῖς παρέρχονται ἀπέρχεται καὶ Ἰωάννης ὁ ἀρχιεπίσκοπος (ἀρχιεπίσκοπος) διαδεχθεὶς οὗτος τῶν Βυζαντιῶν, ἐγεννήθη τῷ αὐτοῦ νέος πολλά τὴν ἡλικίαν ἐπέδωκεν εἰς τὴν Ἀγιοταύτην αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν τὸ γινόμενος, ἀπῆλθε τοῦ ἱεροῦ ἐξασκεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐρχεται εἰς Χίον, ἐκεῖθεν μετὰ τοὺς ἀναδεικνύεται διδάσκαλος διδάξας δὲ ἰσχυρόνως ἐδίδασκεται ἐν Κυρίῳ τῷ ΔΟΧΤΗΡΙῳ ἡλικίαν ἔχων οὗτος ἔγραψε τούτον διεδέχθη Ἀναστασία

Πανσέληνος ὁ Καλλιόχης Κωνσταντίνου, ἐγεννήθη

ἡλικίαν ἔχων οὗτος ἔγραψε τούτον διεδέχθη Ἀναστασία
φέρει ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης θρέχονται ὑπὸ γιγαντιαίων θαλάσσης ἔχουσα ὕψος ἀρκετὸν σχῆμα ὑπάρχει γὰρ τοῦ Ζωοποιοῦ (στην ἐσημειώσαμεν), καὶ δεξαμεναὶ ἡλίσκων· εἰς τοὺς πρόποδας ἀκαρψὸν ἐπὶ ὀνόματι τῆς Κοιμῆς Παναγίδος τῆς Ἁγίας ἐπίθεσις ἀνακαλύπτονται νομισματικαὶ ἐπιπεσοῦσης.

μος τὸ γένος
 σάντες ἵνα ἴδω
 παρέδωκαν εἰς
 διδάξῃ αὐτόν·
 ἐνιαυτοὺς πεντ
 αὐτοῦ ἐπιδόσα
 εἰς τὴν Σχολήν
 γὰρ κλίσιν ἰδι
 φυτον)· κατα
 πατρίδος αὐτοῦ
 εἰς τὴν Σχολήν
 ἑαυτοῦ πατρίδ
 γραφίας παμψ
 χωρεῖ τῆς νήσο
 σμον· ἐκεῖ ἐλ
 Βατοπεδίου, ὅ
 Τῷ ΔΞΓ'. ἀνα
 χεται ἐν Κυρί
 και σύγγραμμο
 φίαν και Κηρο
 πολύ· οὗτος ἀνα
 αὐτοῦ) εἰκόνας
 με ἐπιτυχίαν με
 τῷ Ἄγιωνύμω
 ἔχων. Τὸν Πα
 Λάμπρος ὁ Χα
 Κρατερὸς ὁ
 Κλεοπάτρας, ἐ
 χθη τὴν νομικὴν
 ὕστερον σπουδά

οὗτος μικρὸς ἔτι τὴν ἡλ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σὺν
περιέρχεται τὴν μικρὰν
θῶν δὲ πολλὴν χώραν αὐ
εὐχαρισθηθεὶς διὰ τὸ χαρί
βη δὲ τῷ ΔΙΗ'. εἰς τ
προσβάλλεται ἡ χώρα
τὴν αἰφνίδιον ταύτην τῷ
παρασκευάστος ὀπλίζετα
ἀντιτάσσεται· μάχης δὲ
δρον, νικῶνται οἱ κάτοικο
σωματωθέντες καὶ γραφέ
καὶ νικῶσιν αὐτὸν, τρέπ
ζοντες, ἀλλὰ πάλιν νικῶ
σης) διὰ τὴν πρὸς τοὺς
τες γὰρ εἰς τὴν νίκην δι
φέροντο, καὶ διωχθέντες
ἐχθροὶ ἐξυβρίσαντες αὐ
τῆς πόλεως ἔξοδον νυκ
ἐντὸς τῆς πόλεως εὕρισ
προὔχόντων γενόμενος, ἐ
καὶ παντελῆ καταστροφή
ἔδοσαν διςχιλίους στρατι
δισχιλίων ἐκείνων στρατιω
τικά καὶ σοφὰ πλεονεκτῆ
ρησεν). Λαβὼν δὲ αὐτοὺς
τῆς νυκτὸς εἰσέτι βασιλει
ρη δύω, καὶ τὸ μὲν ἐν μέρ
ἀναδεικνύει Ἐμβονον τὸν
λήτου τὸν σῶφρονα καὶ ὕ

ταλάθῃ τὰ ὅπ
 σταδίουσ τρεῖσ
 τος· σύνθημα
 τὸσ δὲ παραλα
 καὶ εὐρὼν αὐτ
 κλιον ἐκ τριακ
 λου βήματα δέ
 γῆν, καὶ δόρυ τ
 κοσίων, βήματ
 ρομφαίας ἀνατ
 θάνει αὐτὸσ καὶ
 ἐπιπίπτει κατ
 τοῦ σημείου δ
 σφάζουσι κοιμ
 καὶ παραταχθῆ
 πίπτει ἐπὶ τῶ
 ἀνδρείωσ, τὸν ὁ
 τὰσ χεῖρασ τῶν
 κῶνται, καὶ πρ
 νοι, προκρίνοντ
 Κρατερός, καὶ
 ταβάσεωσ μέχρ
 δον καὶ πάντα
 θριάμβω· οἱ Μ
 χρυσοῖσ στεφάν
 τὸν ναὸν φέρου
 ζαν, εὐθυμοῦσι
 πόλιν ὁ Κρατερ
 ἐλευθερωτῆν τη
 τῆν θυγατέρα

πολλήν ἔρχεται εἰς Σύμῳ
 τοῦ ὑποδέχονται αὐτόν.
 Ἀντιόχου, ἀναδέχεται αὐ
 κῆς ἀναδεικνύεται. Τῷ
 καὶ τῷ ΔΠΖ' ἀπέρχεται
 σας ἐνδόξως καὶ τιμίως.
 δύνω καὶ Διαμαχικῆς ἐν.
 αὐτοῦ.

Κωνσταντῖνος ὁ Διαλό
 διαδεχθεὶς, ἦν υἱὸς Στερίου
 Λάρισσαν τῆς Θεσσαλίας
 κίαν, καταλιπὼν τὴν ἑαυτ
 σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ π
 ζάντιον δὲ ἐλθόντες, ἔτυχ
 νῶν, καὶ ἔζων ἐν ἀνέσει.
 τοῦ αὐθεντὸς αὐτοῦ, διὰ
 διακαῆ ζῆλον αὐτοῦ, κα
 νῆς Σχολῆς καὶ σύσιτος γ
 τὸς αὐτοῦ. Ἐπιμελής δὲ
 τὸς καιροῦ ὀλίγου βοηθόν
 Κηρογραφίαν καὶ τὴν ἰ
 σοφὴν μυστηριώδη γλῶσσ
 διδάσκων αὐτὰς ἰδικιτέρ
 χρόνου εἰς Σύμῳ ἔρχεται
 δὲ ἐλθὼν καὶ δείγματα δι
 σκαλος ἀναδεικνύεται τῆς
 φίας, τοῦ Ἀντωνίου ἀπελ
 διδάσκαλος, καὶ τῷ ΔΟΘ'
 ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχα
 πτιακὴν παιδείαν » εἰς βι

πτον δέκα ἐν
ρων τῆς Σχο
καὶ ἔγραψε.

Παυσανίας

πατέρα αὐτο
δὲ ἦν Ἰωάννου
τῆ Σχολῆ τῆ
διδασθεῖς, ἀν
λαμβάνει ὁ π
τῷ καὶ πάλιν
ἔτι ἐνιαυτούς
ἀνακαλύψεις,
πάντα ἐπισκέ
εἶτα διδάσκαλ
στικῆς καὶ Χ
ΛΞΓ'. τῷ δὲ
τῶν τὴν ἡλικί
βιβλίον ἐν,
Σκέλλος ὁ Εὐ

Δάμπρας ὁ
Καλλιστράτου
Χαραλάμπους
ῤητορικὴν παρ
εἶτα ἔρχεται κ
γραφίας, ταύτ
ζάντιον ἔρχετο
Σύμην ἐπανέρχ
Ἄγιογραφίας
τῷ ΔΡΛΘ'. ἀπ
οὔτος ἔγραψε
δέχθη Πυθαγόρ

Παρῆλθον ἐνιαυτοὶ ἐ-
 πρου· καὶ πάλιν ἄλλος ἐ-
 ρος κατὰ πάντα τῶν προ-
 τὸν σίδηρον, φέρει εἰς τὴν
 τακοσίῳν περίπου πλοῦ-
 ληρῆ, καὶ πρὸς Ῥόδον
 βίαιος πνεύσας, τρικυμιά-
 νουσα ἐπὶ τὸ παράπαν, ἴ-
 λον, καὶ ἀναγκάζει αὐτὴν
 πρῶρας τῆ Ῥόδῳ, καὶ εἰς
 Σύμης καταφεύγει, καὶ πρὸς
 ὑψηλῶν καὶ ὀλκάδων. Μ-
 φόβου τῆς τρικυμίας συν-
 στάυροφόρον σημαίναν αὐτὴν
 ἄμα οἱ κάτοικοι ὑπεδέχ-
 γας ἔφερον παχείας καὶ
 ρον καὶ γάλα, καὶ ἐρίφους
 καὶ σιτακίαν (μετάλαμβάν-
 τον, τῶν ἄλλων βρωμάτω-
 μονίας εὐώσμου τὴν γεῦσι-
 βουτύρου τοῦτό ἐστι). Προσφ-
 χοῖς, ταξίαρχοις, καὶ λοιπ-
 προὔχοντες τῆς νήσου προ-
 νουν καὶ ἐπερίτιοιοῦντο αὐ-
 φερόμενοι, μὴ σύλλογισθ-
 ἰοβόλοις φιλοξενούσιν· ὅτι
 ὀδύνων αὕτη ἡμέρα! καὶ σ-
 τοῦνται τὰ ξένια. Οἱ φύ-
 καὶ ἀσελγῶς φερόμενοι, β-
 φρόνων καὶ εὐειδεστάτων

γίνεται παρ
 ταγγέλλουσ
 μένων, ἀλλὰ
 προχωρεῖ, ο
 μενοι. Ὅπλι
 καὶ κοράσια
 καὶ Ἰωάννης
 Πετρόλαος,
 καὶ Ἰποναύα
 ἀμφότερα τὰ
 κέντρον τῆς
 ἀριστερὰν δὲ π
 Νέστωρ· ὁ δ
 ἐνεδρεύοντα
 μύριοι ἦσαν,
 δὲ ἐχθροῦ δ
 τοῦ σημείου
 ἐνὸς καὶ ἄλλο
 στερωῶν, καὶ
 ξιφήρεις πάντ
 καὶ ἐξ ἐνὸς, κ
 πίπτουσι καὶ
 νώτων, καὶ
 καὶ τρέπουσι
 πλείων τῶν ἀ
 λαμβάνουσι θέ
 λης ὀψίας, ἐπι
 σι κατὰ τῶν
 αὐτοὺς μέχρι τ
 ζουσι καὶ καίσ

Σ
τὰ, εἰς τὰς ἀγυιάς περιπλ
νεται τότε, τοῦ φρουρίου
ριστία γὰρ τῶν ξενισθῆ
ἔξοδος γίνεται, καὶ πρῶ
θη ἀνεωγμένα, καὶ βραχ
μάλους· καὶ τὰ τέκνα
καὶ σπαράττοντα, λαμβο
ται, καὶ τὰ κρέα αὐτῶν
σαι, ἐπιπίπτουσι κατὰ
ἐκδίκησιν ζητοῦσαι. Ἐπ
χρόνως, καὶ τὰ σφάγια
ἄλλου μέρους· ἐδῶ γυν
κοράσια εὐειδῆ, ἐκεῖ βρ
τα τὰ αἱματόφερτα κρ
φίλος μὲ φίλον περιπτυσ
δρὶ αὐτῆς μαχόμενοι, πίπ
καὶ τιμῆς πολεμοῦσιν, οἱ
αἷμα τὸ ἀθῶον χυνόμεν
μὸς σύρων καὶ κεφαλὰς
θανατώμενα ποτιζόμενα
τη αὕτη μάχη ἐξ ὥρα
κρούς. Τέλος δὲ πάντα
μης ὥρας ἐπελθούσης,
ἀτάκτως οἱ διωκόμενοι
σωματοῦνται καὶ τρέπο
ξαντες πολλοὺς, καὶ ὄχυ
λιν. Ὀχυρωμένοι δὲ μέν
γιαλοῦ καὶ τὸ στόμιον
μέχρι πρωΐας. Τοιοῦτον
της ἡμέρας τῶν μαχίμων

χὰς ἐπρομήνου
 κατοίκων (μό
 τρώμαζε τοῦ
 γὰρ οἱ ἐχθροὶ
 καὶ εἰς αὐτῆ
 αὐτοὺς πολλο
 νευεν ἀφανισθ
 νετο πρὸς βο
 λάσσης ὄντες
 μάτων τῶν ἐ
 γὴν ἔτρεψαν
 πρώτην προσβ
 ὁ Ναύαρχος τ
 χίδος αὐτοῦ, ἐ
 κηρυχθῆ νικητ
 μέγα τοῦτο λό
 Θαλασσόφθογγ
 γὴν, μὲ μέρος
 κενὸν τοῦ ἐχθ
 τῶν ὀπισθίων
 μον κερδίσας
 σκαφῶν ἐκ συ
 σθεν ἔχοντες ἰ
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ
 τα ἐθύθισαν ἐκ
 ξαν εἰς τὴν συ
 τῆς γήσου Νίμ
 κροτῆται νέα
 οἱ κάτοικοι φα
 τὸν καὶ τριάκο

Σ
τῶν ἔχασαν, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες
ἐν τρίτον τοῦ πληρώματος
ἐπελθούσης καταλαμβάνουσαν
νήσου, Σκύλλιον καὶ Πολύλοπον· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐναυμάχου
τῶν κατοίκων Θαλάσσιον.
Ὁ Θαλασσόφθογος διώκεται
ραδοθῆναι, ἀντὶ τὸ σκότος
ἢ ταχύτης τοῦ πλοίου
γος, φυγὼν τὰς χεῖρας
εἰς τὸ ἀκρωτήριον Σκύλλιον
τοῖς Ἰπωναύχοις αὐτῶν
λευθέντες τὰ δέοντα, ἐκ
καὶ τοῖς Ναυάρχοις, ἵνα
μεταξὺ Ῥόδου καὶ Σύμης
ραλαβῶν τριάκοντα σκάφη
λαμβάνει τροφῆς, ἀναπαύεται
Αἰγιάλον, πλησιάζει τὰς νήσους
γὰρ αὐτὰ οἰκεῖα), περικυβερταί
ἀλλὰ δεῖξας ἀνδρείαν καταλαμβάνουσαν
σας δέκα σκάφη οἰκεῖα,
στρέφει πάλιν εἰς τὸ Ἐμπεδοκλέους
φῶν, καὶ μένει μέχρι προῦς τὸν ἥλιον
τοῦ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
εἰς τὸ ἀκρωτήριον Σκύλλιον
χεται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν
Ναυάρχους καὶ Ἰπωναύχους
τηθείσης ἐν τῇ Ναυαρχίᾳ
ἡμισυ τοῦ στόλου εἰς τὸν ἥλιον
βάλωσι τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ τὸ

νήσου, καὶ σὺν
 φιλοκλήν καὶ
 παθον, Κάσσο
 ναυτικὴν, καὶ τὸν
 σταθίου καὶ Σ
 λο ἤμισυ τοῦ
 ἀνατεταμμένα
 δράκοντα πτ
 μάχαιραν, καὶ
 ὕαιναν καὶ δο
 βίας καὶ ἰσχύ
 καὶ ἐπιπίπτε
 παιανιζούσης
 των πανηγυρι
 τὴν ξηρὰν, κα
 κατοίκων, καὶ
 φρουρουμένου
 τὴν πόλιν, ἀνο
 τέρων τῶν με
 πέντε ἐκ τῶν
 ἐκ τῶν τοῦ ἐχ
 τιος, ἢ σφαγὴ
 νάζει κοχλάζω
 ρη, ἰδοὺ καὶ ἔρ
 τοῦ ἄνω μέρου
 ρος, τρέπεται
 λαμβάνει θέσι
 ἄνω τοῦ ὄρους
 καμώντες διώ
 Σχολὴν καὶ ἐφ

ράς περίξ αὐτῆς θέσει
χάζοντα ἀμφότερα τὰ
ἐχθρῶν ἐν τῷ πελάγε
μέρους τοῦ ἐπιτοπίου
λασσαν τὴν μεταξὺ Ῥο
ναυάρχῳ, τῷ ἐν τῇ Σχ
τὴν Ἀρχιναυαρχίδα, π
θροῦ ἐξῆλθε τῆς Ῥόδου
κατακτητὴν αὐτῆς· ὁ
ἔσται τοῦ ἡμετέρου, κ
συνδεδεμένος ὢν, διὰ
ξίει τὸν ἡμέτερον. Καὶ ὁ
νῆσον, θέλει κατακάψει
τασφάξει καὶ ἐξανδραπ
κινδύνου, καὶ ὠριμότερα
κραταιότεροι ἡμῶν, σκο
νήσου ἡμῶν, πλέουσι κα
τιταχθῆναι αὐτοῖς, ἀλλ
ξοὺς προγόνους ἡμῶν· ὁ
σαν, οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι
κίνδυνος ἔσται μέγας σφ
φρόνησις καὶ ἡ καρτερία
ὁ Νικοκλῆς εἰπὼν τῷ Ἀ
καὶ διδασκάλων, στρατ
ἀξιωματικῶν, ἀπῆλθεν
στράτηγος ἂν καὶ ἕταρ
πλήρεις θάρρους καὶ τόλμ
τὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Ἀρχινα
χίδα αὐτοῦ, λαβὼν καὶ τ
ἔρχεται εἰς τὸν στόλον,

ἀκρωτήρια, σκ
 γει, καὶ ζωννύ
 ἰδοῦ καὶ φαίνε
 ἑκατὸν πολεμι
 τοικοι διὰ τὴν
 σαν αὐτοῦς, κα
 ὁ μὲν στόλος ὁ
 νότι καὶ Συμαί
 ἐκείνην, ἄνευ ὁ
 σου, ἅμα ἀπέτ
 στρατιώτας, ἀ
 ἐχθροῦ, ὑπερπη
 αὐτόν· ὁ ἐχθρὸ
 καὶ ἐπιπίπτει
 τα καὶ τρεῖς ἔ
 ὅτε Ἀρχιστρά
 μένης· ἀλλ' ἦ
 λιν τρέπουσιν
 μέχρι τῆς θέσε
 λιορκοῦσιν αὐτ
 βίαιος διασκορ
 Νίσυρον τὴν ν
 καὶ εἰς διάφορα
 κτὸς γενομένης,
 φύρου πνεύσαντ
 ἄλλο ἕδ

(1) Τὴν σήμερον
 ταύτην εὐρίσκοντα
 τῶν θάσκουσι· ἀγα
 πρὸς τὸ ἀριστερόν

Κνιδίων στόλος, καὶ τὴν
καὶ ὁ τῶν ἐχθρῶν ἐποίησεν
ρῶν ὥραν ἀρμοδίαν, πρὸς
λιμένα αὐτῆς τὸν Περικλῆ
ἐκβάλλει στρατιάν· ὁ δὲ
καὶ εἶδεν αὐτὸν δὲν ἀντ
ἐξαπατήσαι αὐτὸν, καὶ
καὶ ἐγένετο. Ὁ ἐχθρὸς, σ
σεως, καὶ τῆς κατακτῆσ
εἰς τὸν λιμένα (τὸ ἐν τρι
ἄλλα μέρη, εἰς Αἰγιαλὸν α
εἰσελθὼν δὲ κλείεται ἀπ
καὶ ἐνεδρεύοντα μικρὸν σ
αὐτὸν, καὶ ναυμαχία συγ
διαρκεῖ τέσσαρας, καὶ ὁ ἦ
τεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων
καὶ βυθίζουσιν ἐξήκοντα
καὶ πέντε, αἰχμαλωτίζου
καὶ ἐγείρουσι τρόπαιον, ἐτ
καὶ ὑψώνουσι σταυρὸν εὐ
αἰχμαλώτους δέσαντες τὰ
ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ Νικόλα
δρας, φυλάττειν αὐτούς· ο
λιν, χαίροντες διὰ τὴν νίκ
κοντα σκάφη. Μόλις ἐξῆλθ
σφάζει τοὺς αἰχμαλώτους,
ὄντας· ἐξύβριζον γὰρ αὐτὸ

(1) Τὴν σήμερον Ἅγιος Με
σημ. τῆς 59 σελ.)

Τούτους σφά
λέγει τοῖς σ
ἡμέρας, καὶ
τοῦ ἐχθροῦ,
ἔφθασε καὶ
συνιστάμενος
γενικῆ, καὶ
γραμμῆς, καὶ
ποιούμενα φ
καὶ κατὰ τ
τούς καὶ ἡ ν
μαίων, καὶ π
φουσι καὶ τὰ
ρωμένων φυγ
γῆ γίνεται ἐκ
καὶ πλοῖα αὐ
νων, καὶ πτο
ματα αὐτῆς
ἐχθρικῆ ἐκ πε
κέντρου τῆς ὀ
σα τὰ ἀντιτα
πορίου· κατα
σω τοῦ Ἐμπο
σι δέκα, βυθί
τανδρα, σφάζ
βω εἰς τὸ Ἐμ
ναυμαχούντων
μαίων περικυ
χεται συντρί
τος, ἰδοῦ καὶ

σκάφη τρία, εἴκοσι κα
 ἔχον ἕκαστον, μιᾶς τ
 θαλάσσης, καὶ πηχυαῖον
 ἐντός τε καὶ ἐκτός, σχτ
 ἡμικύκλιον μέγα, τριῶν
 τα ἔφερον ἰστία ὑψηλά κ
 καὶ σιδήρου, καὶ ἄλλων
 ὀργυιῶν τὸ μῆκος, μιᾶς
 ρίμετρος τοῦ στόματος,
 ἐφευρόντες. Εἰς ταῦτα, ῥ
 σφεροειδῆ, ἐκ σιδήρου κα
Πυρφορία (κόνιν λευκὴν
 τριάκοντα, κλείουσι τὴν
 ροῦν σωληνοειδῆ, δακτυ
 κος, γέμοντα *Ἡλιοφθαλ*
 αὐτὴν πυρφόρον). προστ
 φυάλης, τὴν οὔσαν ἐπὶ τῷ
 ἐξεχούσης αὐτῶν, ἀνάπτ
φαιστία, (ὑλὴν ῥευστήν,
 φόρον καὶ ταύτην). γενναῖ
 τριβῆς, διαδίδεται αὐτῇ
 τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν
 κεραυνοὶ σφαιροειδεῖς,
 του ὁμοίων βροντῶν οὐρ
 ἐχθρικῶν πλοίων, βυθίζ
 αὐτῶν, ἐνσπεύρουσι τὸν
 κούσι μέχρι νήσου Ῥόδου
 πᾶν τὸ ἀντιτασσόμενον. (ἡ
 σωληνοειδῆ πῆχυν, τὸν φέ
 ὀμφαλοῦ τῆς φυάλης, καὶ

θίσαι τὴν ἐν ο
 ἐξαλείφεται, ὅ
 λη ἐδέχεται τ
 μαι δὲ αὕτη δι
Πυρφορία ἦτο
 νέα. Ἐπροςίθε
 τῶν ὀπισθίων·
 δύνατο ἀνοίξαι
 πυρώδης δοῦπ
 τερος τοῦ δεξ
 τακτικῶς, ἐντ
 προσκολλημέν
 ἠνοίγετο ἢ θύ
 χανῆς ἐκλειεν
 ὁ ἔχων ὄγκον
Πυροαύλου φυ
 μενος) ἐπίπτε,
 δούπους ἐξήρ
 εἰς τὴν προτέρ
 Τοῦ βραχίονος
 τῆς φυάλης, ἢ
 σα αὐτὸ εἰσελ
 ἢ προῤῥηθεῖσα
 κλεισμένη· τ
 ἐν τῷ ἅμα, εἰ
 ὀπῆς ἐντὸς τοῦ
 ὕλην, καὶ μετ
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ
 ἀντιτασσόμεν
 μενος, ὡς ἐπὶ

Σ
ξεως ποδῶν οὐκ ὀλίγη
μόνους τοὺς δούπους τῶ
τὴν αὐτὴν πράξιν διπλ
χάος μέγα ἐρρήγνυετο
περὶ αὐτὸ ἔρριπτε νεκρο
τε δὲ στιγμαὶ μόναι ἐξήρ
Ἡ ἐπενόησις αὐτῆ, ὡς κα
ὄλαι, ἂν διεδίδοντο εἰς
γεννηθῆναι ἐχθρὸς καθ' ἡ
μόνους ἡμᾶς· ἂν δὲ ἐξ ἑ
πος ἤθελε μένει ζῶν ἐπί
της ἐφευρέσεως, διαλύ
κατακράτος, οἱ Συμαῖοι
ρήθησαν, καὶ τὸν Θεὸν ἐ
σθη διὰ τῆς θυσίας τῶν
γὰρ σκάφη, διώκοντα τὰ
τα ἐντὸς τοῦ λιμένος αὐ
πλοῖα, κατηφάνισαν τὸ
αὐτῆς ἐδίωξαν εἰς τὰ ἐν
χεν αὐτοῖς ἢ φθοροπαιᾶ
ριοι τῆς Ρόδου ἐθσωροῦν
πησαν εἰς φυγὴν, καὶ
ἐξοδον, καὶ τὰ σκάφη, κ
πλανωμένων ἐχθρικῶν π
λιμένα, καίονται τὰ σκά
ται ἐκρεμάσθησαν, καὶ ο
λεῶς, ὑπὸ τῶν βαρβάρων
θὲν ἐλθὸν εἰς Σύμην, ἀν
πικρῶς τοὺς ἀνδρας, ἐνεδ
κοι καὶ σύμμαχοι, καὶ

ἔκλαυσαν πῶς
 τούτων ἡγείρα
 «ΗΜΕΡΑ ΔΑ
 ἡμέρας ταύτης
 πάντες εἰς τὸ
 πεσόντων, ἐγ
 οἱ δὲ ἐν τῇ ν
 μησαν κατὰ τ
 τὰ ὄρη, καὶ δ
 κασαν καὶ πά
 σθείσης δὲ αὐ
 ζουσι πολλοὺς
 λυσαν εἰς τὰ
 τῆς, ἐκάλεσαν
 συμβουλευθέν
 ἅπασαν· καὶ ἡ
 ἐδιωρίσθη φυ
 τὸ δὲ ναυτικὸ
 τικὸν πέλαγος
 πων, ὅτι, συ
 Κρήτη Σαρακ
 κατὰ τῆς νήσο
 το. Τρεῖς ἡμέ
 συμμάχων, τὸ
 αὐτῶν, τὴν δὲ
 θόντας τῶν λιμ
 κατὰ τῆς Σύμ
 χος, προσκαλοῦ
 μαίους καὶ λοιπ
 ται περὶ τοῦ τρ

τῶν πλοίων. Συμβουλευθ
 μοίρας τρεῖς, καὶ τὴν μὲν
 πλοῖα συνισταμένην, ἔλα
 κοκλῆς, καὶ τῶν Κασσίου
 τοῦ ἐκ τῆς Κρήτης ἐξελ
 συνιστάμενος διευθύνεται
 καὶ δέκα πλοῖα συνιστα
 μαίων Δημήτριος, καὶ τ
 τοῦ στόλου τοῦ ἐκ τῆς Ἰ
 ὡς ἔγγυστα πλοίων συνισ
 τὴν μοίραν, τὴν εἰς ἑκατ
 Ἄρχιναύαρχος τῶν Συμαί
 ριέπλεε, θεωρῶν τὰ κινήμ
 κτικώτατα. Ταυτοχρόνως
 ριον, καὶ Ἐτεοκλῆν τὸν Σ
 τοὺς μηχανικοὺς, προσκα
 αυλοφόρον σκάφος αὐτῶν
 τῷ τέσσαρα *Πυρόαυλα* (ἠ
 νήθησαν ποιῆσαι διὰ τὸ β
Πυρόαυλα), ἀποπλέουσι
 ναύαρχον ἔρχονται, τρεῖς
 τολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ σ
 ἐξελθῶν, συμπλακείς μὲ τ
 ναυμαχίας δὲ εἰσέτι διαρκ
 ἐχθρῶν καὶ ὁ Ἄρχιναύαρχο
 γουμένου τοῦ *Πυροαυλοφ*
 θησαν τὰ *Πυρόαυλα*, καὶ ὁ
 ται αἰ σφαῖραι ἐξήρχοντο
 χια τῶν λίθων ὡς κεραυν
 ἐπιπίπτοντα κατὰ τῶν ἐ

διέδιδον τὸ
 ζον, ἀλλὰ ἠκ
 ριάσθησαν δὲ
 αὐτῶν καὶ ἄλ
 νισε τὸν ἐχθρ
 κητάς· πολλ
 πρώτοις, ὅτε
 πελάγη ζητο
 τὰ δὲ πάλιν
 κλαυθμυρῶν,
 τα κατέλαμβ
 ταχυπλόου· σ
 ἐπὶ τοῦ ταχυ
 γηθέν· ἢ προλ
 τως) ἐκσφενδ
 σφαιρῶν τῶν
 νισθέντος τοῦ
Πυροαυλοφό
 ρων, συναθροέ
 λιμένα, σὺν τ
 τισθέντας, ἐπ
 ται αὐθημερό
 λείσαν κατὰ
 πῶν τὴν ἑαυτ
 πολὴν τοῦ ἠλ
 τέρα, μετὰ τ
 τὴν ζατουμέ
 πέλαγος. Ταύ
 φόρων· καὶ πε
 πάθιον λαμένα

ἑξ ἑκατὸν πλοίων συνισ-
 μεταξύ Καρπάθου καὶ Κρ-
 ταύτης τῆς νυκτὸς ἄνευ
 σκάφος ἐκ τῆς περιπλευού-
 ρον, καὶ λέγει τῷ Ἀρχιναυ-
 προτεραίαν εἰσελθὼν εἰς
 κρότου τῶν Πυροαύλων
 μὸν μέγαν· ὑπερβαίνει γὰρ
 ἀριθμὸν, καὶ ἡ ἔξοδος αὐτῆς
 περὶ τοῦ πρακταίου, κίνου
 Ταῦτα τοῦ ἀπεσταλμένου
 τὰ πλοῖα, τοῦ σημείου δο-
 ευχῆς γενομένης πρότερον
 ἀποπλεύσαντες, συγκρούου-
 πλησίον τοῦ Σιδήρου ἀκρι-
 ναυμαχία πεισματωδέστα-
 ροαυλοφόρον, εἰσελθὼν ἐν-
 βυθίζει πολλὰ πλοῖα αὐτῆς
 ἠφάιστειον ὄρος, τὰς σφαί-
 ρώδης, κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· ὁ δὲ
 κόν τὰ κατ' αὐτοῦ ἀντιτο-
 καῖον. Ἐγένετο δὲ ἐν ᾧ ἐδ-
 σιάζει τὴν ἕπραν τῆς Κρ-
 ὑπερπηδᾷ αὐτήν, καὶ τρέχ-
 χους· διέτρεχε δὲ ἐπ' αὐ-
 τὴν γῆν μὲ ἀκατανόητον
 διευθύνει αὐτὸ, μόνος ἐκε-
 τοῦ ὄρμηλιν τούτου. Τὸ μῦ-
 σεὸς δὲν ἦτον κοινόν, δι-
 εἰς ἀπότομον κρημνόν, πίτ

τασυντρίβεται
 αὐτὸ τὸ ἀπρὸς
 συμμάχους (εἰ-
 τῶν)· καὶ οἱ ἔ-
 ἔχασαν τὸ ἥμ-
 σωθὲν ἥμισυ, ἐ-
 θῆναι πλέον κ-
 μενος, καὶ ἐπὶ
 κυριεύει αὐτῆ-
 τοὺς ἀποφυγόν-
 φυγόντων εἰς
 Καρπάθου, καὶ
 ἐσχάτην δυστυ-
 λεσαν γὰρ καὶ
 τοὺς Ναυάρχου
 πάντα τοὺς π-
 παιδάρια καὶ
 νατον· εἰς τοια-
 ἐπιπίπτει κατ-
 δραποδίζει πο-
 τῶν, κατασκα-
 Ἰούλιος μὴν ἦ-
 ἐλιμενίσθησαν
 ρων, Ἀγαρηνῶ-
 σαντες ἀπὸ τ-
 τῶν κατοίκων
 στολίσκον τῶν
 ρωμα αὐτοῦ κ-
 διασωθέντων)·
 οὐκ ὀλίγην,

πρώτην ἡμέραν τῆς πο
 κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἔσφα
 βήματα ἀρκετά· ἀλλὰ
 διωκωμένων) ὀπισθοποροῦ
 ταλαμβάνουσι, καὶ ἐξ αὐ
 ποιοῦντες αὐτοῖς. Τὴν δὲ
 Σταυροφόρων, τῶν εἰς τ
 ὡς προείπομεν, ἀνοίγεται
 καὶ ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς
 χεται, ἢ διεύθυνσις, ἐξέρ
 οἱ μαθηταί, ἐξέρχονται οἱ
 χονται πηχυαῖα καὶ γυμ
 ἀπελπισμένας κατέχοντες
 καὶ γυμνοὶ τὴν κεφαλὴν,
 ἐξέρχονται καὶ ἐπιπίπτου
 πόντες· «Θεὲ λυτρωτὰ το
 Μαρίας, παράλαβε τὰς υ
 ἢ φρουρά· ἐξελθόντες δὲ κ
 θρῶν, ὡς λέοντες ὀρυόμεν
 ἂν καὶ ὀλίγοι τὸν ἀριθμό
 θρῶν, ἐπιστρέφουσι καὶ ἐ
 κλοῦσιν αὐτοὺς στενῶς,
 σφαζόμενοι, πάλιν ὀπισθ
 σεν ἢ πεισματώδης, κα
 μάχη, καὶ ἡ νίκη ἔμεινε
 ἐπιπεσόντων τῶν ἐχθρῶν ἐν
 διασποῦσι τὴν φάλαγγα α
 (ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν τῆς
 αὐτῶν, καὶ κυριεύουσι τ
 εἰδόντες τὸν κίνδυνον καὶ

πτονται εἰς τὴν
ταῖ πάντες, μὲν
φυγόντων εἰς
τῆς ἱερᾶς θρησκείας
γέντων ὅλων,
αὐτὴν ἡμέραν· καὶ
πνέοντες, καὶ τὸ
συντρίβουσιν τῆς
αὐτῆς, καὶ τοῦ
θαροὶ! οἱ ἐλευθέρου
τὸ τέμενος, τῶν
ὀλίγας! ἕως ἐπὶ
χεῖρα μιὰν
μὲν ἐλόγχευον
λοι προσήλονα
κατακερμάτιζον
τῆς Ἱερουσαλήμ
δὲ ἐπελθούσης,
ἀπανθρωπιῶν, καὶ
τὰ πλοῖα αὐτῶν
εἰς τὸν Αἰγικλάδην
μίαν εὐρόντες,
λοῦσι τὰς ἀπὸ
καὶ κατὰ τῆς
τὴν πόλιν, καὶ
μέναι χλαμύδα
νυ κεκλειμμένο
πανίαν, καὶ χί
ἀπελπισίας, στ
στορος, Κωνσταντ

θεοῦ Ἀρχιστρατηγοῦντος·
 γίνεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
 πίπτουσι καὶ ἐξ ἄλλου μ
 λιαὶ καὶ διακόσμαι καὶ
 ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ
 τρίδος βάφουσι, διὰ τῶν
 πτύσσονται διὰ τῶν νε
 ἀγνοῦ καὶ μαρτυρικοῦ αἵ
 ζουσι. Τρεῖς τὸν ἐχθρῶν
 χιλίους βαρβάρους ἔσφαξ
 λυαρίθμου ἐχθρικοῦ στρα
 κας καταπατοῦνται ὑπ
 ἀγυιάς τῆς πόλεως αὐτ
 αὐτῶν, βρῶσις γενόμενοι
 ραν ἀποφυγόντες δὲ, τρέ
 σιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀ
 μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ
 ἡ δὲ πόλις μείνασα εἰς
 φρουῖται (ἐκτὸς τῶν λαμ
 τερον. Τῆς πόλεως ἀπο
 δραστηριότερα, καὶ οἱ π
 νῶς ἐξέρχονται τὴν δεκά
 σα τῆς νυκτὸς μὲ τὴν μ
 δος γίνεται αἱματηρὰ κα
 θυμίας καὶ Δρεπανίας· ἡ
 τὴν πύλην τοῦ φρουρίου
 σίων ἀνδρῶν συνισταμέν
 νης· αἱ δὲ λοιπαὶ διεσχί
 Καὶ οὕτως, οἱ μὲν ἐξελθ
 ρας τῶν ἐχθρῶν, ἀπωλέ

καὶ πεντακοσίων εἰς τὸν Ἀ
κατὰ τοῦ ἐκεῖ
εἰς τὴν πόλιν
λαλαγμοῦ, σφ
σια ἐχθρικὰ
βιδάζονται εἰς
πλέουσι τῆς
θρηνοῦντες αὐ
δίων χώραν κα
ἀμήτορες, ἀπά
ρίου κενωθέντο
πιοῦσαν, ὑψών
κύριοι γίνοντα
μεγαλεπίβουλο
ρέσεων καὶ ἀνε
κων ἐνδόξων σ
ται ὑπὸ τὸν δ
δήτων, ἀχαρίστ
τῶν συμμάχων
σύμμαχοι) δόσο
ρους) εὐχαρίστη
ξωσιν ὁμοῦ ὅλα
χώρησαν. Ἔδεσ
μετὰ τῶν ἀσεβ
φεῦ! ἐξ ὀλοκλα
ἀσεβῶν ἀσεβέσ
τοὺς ὄλους ἐδέσ
ποῦντο, ἀλλ' ἵ
ρηγῶν τῶν συνθ

τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρόδου
οἱ Σταυροφόροι διωχθέντες
νῆσου τὰς διαφυγούσας τὴν
πολύτιμα μεθ' ἑαυτῶν ἔφε-
ρωθὲν ἔνδοξον καὶ πολυτίμητον
πατρίδι αὐτῶν· ὅσα δὲ ὑπὸ
πόλεως ἐφυλάχθησαν, τῶν
μένων ἐκ προβλέψεως, τῶν
καὶ αἰμοδόρον καὶ ὑβριστῶν
τῶν στοῶν, μετὰ τὴν τῶν
ἐστόλισαν καὶ πάλιν τὰς
ἄπερ καὶ μέχρι τῆς ὥρας

Πέντε ἑνιαυτοὶ παρέρχο-
σος, καὶ οἱ ὑστερηθέντες
ἀλλοτρίᾳ, πλέουσι κατὰ
καὶ τοὺς Κνιδίους ἔχοντες
συνιστάμενον, ἐλιμενίζοντες
λοῦς αὐτῶν πατρίδος ἐν τῇ
χους, Θεόδωρον καὶ Ἰωάννην
τὸν Κνίδιον, καὶ στρατηγὸν
Συμαίους· ἐλλιμενίζοντο
παραπλήσια τὰ τοῦ ἐχθροῦ
σίαν πάντες, ὡς καὶ οἱ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐξαπ-
γὰρ ὑπέλαβον αὐτοὺς, πᾶσι
ἐδέχθησαν· ἀλλ' ὅτε τὴν
πάντες ἔσφαξαν ἀδιακρίτως
ἐχθροὺς, τούτους σφάζαντες
αὐθημερῶν κυριεύουσι τῆς
τοὺς ἐν αὐτῇ εὐρεθέντας

νήσου ὅλης.
 εὐχαρίστησαν
 τὴν πόλιν αὐτῶν
 ἔσυστησαν
 κρᾶν Σχολὴν ἐν
 ὀλίγα ἀγαθὰ
 δέκα ἐνιαυτοῦ
 καὶ οἱ κάτοικοι
 ἀλλ' ἔζων ἡσύχως
 δὲ χρόνου ὕστατος
 τὰ δευτέρου
 τῆς γίνονται
 δυστυχῆς αὐτῶν
 τὴν αὐτῆς εὐκλείας
 ὑποπίπτουσα,
 οὐδὲ γυναῖκας,
 νοῦτο· οἷς κρίμα
 ἔξα σοι!!!

Εἰς τὴν πόλιν
 σφάγια, καὶ οἱ
 τεχνῶν.

Ἀναστάσιος
 τρίου, ἦν υἱὸς Εὐδοκίμου
 τῷ ΛΜΓ'. ἐκπαίδευσε
 τὴν Ζωγραφικὴν
 μετὰ μακρὰν περὶ
 Σχολῆς, πίπτει
 τῶν τὴν ἡλικίαν

Ἀντίοχος ὁ
 ἦν υἱὸς Κρατεροῦ

ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ
τῆς Σύμης, καὶ ἐκπαιδε
σμογραφίαν, καὶ διδάσ
ὄγδοήκοντα ἐνιαυτούς ἔ
μάχαιραν εἰς χεῖρας, πο
τος ἔγραψε «Σφαιρικὰ»

Νεόκομος ὁ Διομήδου
Διαλόγου, ἦν υἱὸς Διομή
μῃ τῷ ΔΝΒ'. ἀνετράφη
ἑαυτοῦ πατρίδος Σύμης
εἰς ἣν καὶ διδάσκαλος α
τος πληρωθεὶς τὸν μηρό
δον μὲ τοὺς λοιποὺς συ
ἀποθνήσκει τῷ ΔΡΝ'. ἐν
ἡλικίαν ἔχων· οὗτος ἀφῆ
Δυστυχιῶν Σύμης τῆς
γραφα τούτων.

Σκέλλος ὁ Εὐδαιμόνιος
νου, ἦν υἱὸς Πραξιτέλους
νίας, ἐγεννήθη τῷ ΔΠ'.
Ἀσίας παρὰ τὴν Ἔφεσον,
δεύθη ἐν τῇ σχολῇ αὐτῆς
φίαν, εἰς ἣν καὶ διδάσκα
ἐννευήκοντα ἐνιαυτούς, ἀ
πέλεκυν σφίγγων εἰς τὰς
τος ἔγραψε λόγους τριάκι

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος,
λάμπους, ἦν υἱὸς Δούρου
νήθη ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ,
σιτος τῆς σχολῆς γενόμε

ρων αὐτοῦ· ὁ
 μητρός. Εἰς τὴν
 εὐδοκίμησεν ἐ
 ναδείχθη τῷ
 τῆς μικρᾶς Ἀ
 Σχολῆς, ἀφαιρ
 ζωὴν σώζει, φ
 τριάκοντα μα
 οἱ λοιποὶ κάτ
 πληγῶν τελεί
 κρᾶς Ἀσίας, δ
 τὴν ἑαυτοῦ πο
 θλία πέντε· τ
 καὶ δύο ἑνιαυ

Οὗτοι ἦσαν
 χνῶν, τῆς Κο
 τυρες τῆς κα
 τῆς αὐτῆς Σχ
 σφάγησαν, καὶ
 δείας ἐγγρατεῖ
 κόσιοι γὰρ κα
 σκαλοι ἐκ τῶ
 νῶν· πάντες δε
 ξου ἐκείνης Σ
 αὐτὴν ἀλλήλοι
 ἐγὼ θελήσας, ἵ
 ἐν τῇ ἀναπληρ
 τὸν λόγον πρὸ

Ἀνάξιμος, ἦ
 ἐν Σύμη τῇ νή

τῆς Κνίδου, καὶ τὴν τε
λετο· ἀπῆλθε δὲ τῷ Υ
ἔχων.

Ἄνδονεὺς, Χάρβολος,
ὀμοπάτριοι καὶ ὀμομήτρ
λων, καὶ ἡ μήτηρ Κλειώ
Σύμην γεννηθέντες, ὁ μὲν
καὶ ὁ Γ'. τῷ ΤΜ'. εἰς Κ
δευτέρια αὐτῆς ἐπαιδεύ
ἐγένοντο. Ὁ Ἄδονεὺς, ἐξ
τῷ ΤΨΓ'. ὁ Χάρβολος
ὁ δὲ Ἐλπίστρατος, πεντ

Φωτόβολος, ἦν υἱὸς
ἐν Σύμη τῇ νήσῳ τῷ ΤΝ
καὶ ἐκπαιδεύθη· εἰς Κνίδ
τεκτονικὴν μαθηθάνει, ἐβδ
γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ

Ἰωαννίκιος, ἦν υἱὸς Νέ
ἀλλ' ὕστερον βαπτισθέντ
ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀλεξάν
Τῷ ΤΜΒ'. ἐγεννήθη καὶ
τῆς γενόμενος.

Ἀγάπιος, ἦν υἱὸς Νικο
Ἀλεξάνδρειαν τῷ ΤΙ', ἐκ
φὸς ἀνὴρ γίγνεται, χειρο
τὴν αὐτὴν πόλιν, ὕστερο
γίγνεται· ἐκεῖ μένων γρά
βλία δέκα προσκληθεὶς
τῆς Σχολῆς, ἔρχεται καὶ
ταὶ πάλιν εἰς Ρόδον. Ἰπ

ἀπέροχεται τῷ
κίαν ἔχων.

Βενέδικτος
Σύμη τῷ ΤΚΙ
χιερεὺς γενόμε-
χρόνον ὀλίγον
δοήκοντα καὶ

Σχολαστικῆ
θείας, ἐγεννήθη
δρειαν, καὶ Χ
ρον· σοφὸς δὲ
ἑαυτοῦ συμπο
τοὺς ζήσας,

«Σχολαστικὰ
στικὸς ἐκλήθη

Πολύφορμος
Ἀσπαδώρου κ
πόλις, καὶ ὁ
τρίτος τῷ ΤΖ
θησαν εἰς Κνί
το θαυμάσιοι
πατὴρ αὐτῶν
εἰς τὸ χριστιο
Χριστοῦ καλλ
ὁ μὲν Α΄. τῷ
κίαν ἔχων, ὁ
ὀκτώ, μετὰ τ
τρίτον.

Σόφιλος, ἦ
Κνίδω τῷ ΤΙ

κὴν ἐξέμαθε, καὶ ταύτ
ὄκτὼ ἐνιαυτῶν γενόμενος

Ἀφρόνιος ὁ Γραμματικ
νίας, ἐγεννήθη εἰς Χῖον
εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὴν
ὠφέλησε τὰ μέγιστα δι
κοντα καὶ πέντε ἐνιαυτῶ
ψεν « Ἱστορίαν τῶν πτην

Σχολάριος ὁ Ἰωάννου
ἐγεννήθη τῷ ΤΝΓ'. εἰ
νος σοφὸς ἐς τὰ μάλιστα
ἀπέρχεται τῷ ΥΚΓ'. ὠφ

Κοσμάς ὁ Ἱερομόναχος
ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΤΘ
θη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ
νομάσθη· οὗτος ἔγραψε κ
βλία ἕξ· ὀγδοηκοντούτης

Πάρδαλος, ἦν υἱὸς Ὀ
μη τῷ ΤΜ'. ἐκπαιδεύθη
χικὰ καὶ Ἀρχιστράτηγο
πολλάκις ἔσωσε τοῦ κιν
κληθεῖς ὑπὸ τῶν κατοίκ
πέρχεται τῷ Υ'.

Παυσανίας Ἀνδρίδου.
ἐγεννήθη εἰς Ρόδον τῷ Ι
δρειαν, σοφὸς δὲ ἀνὴρ γ
λιν καὶ τοὺς συμπολίται
λειαν παρασχῶν, ἀπέρ
τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικ
ἴο· Ἀσπληάδης, ἦν υἱὸς Σ

ἐν Σύμῃ τῷ Υ
 εἶτα εἰς Ἀλεξάν
 ταύτην ἐπηγγ
 Σύμης, πρόξεν
 δοήκοντα καὶ

Ἀναδίδαμος
 λαίας, ἐγεννήθη
 περιῆλθε τὴν Α
 τὴν Ῥητορικὴν
 πολλοὺς, ἀπῆλ
 τῶν τὴν ἡλικίᾳ

Ἀσπίδης ὁ Γ
 ἐγεννήθη ἐν Σύ
 μικὸς ἐγένετο
 τῶν τοῦ λόγου
 ἐκλήθη διδάξα
 ὀγδοήκοντα ἐνια

Ἄνδρονίδης
 ἐγεννήθη ἐν Σύ
 τὴν μικρὰν Ἀσπ
 τετραπόδων, εἰς
 κόντουτής τῷ Φ
 διὰ τῆς ἰδιαιτέρ

Ζώσιμος, ἦν
 μὴ τῷ ΧΚΒ'. ἐ
 σιμος· οὗτος ἔγρ
 βιβλία πέντε· ἐ
 ἀπέρχεται τῷ Χ

Σεραφίμ ὁ Σχ
 σίας, ἐγεννήθη ἐ

σοφός περί τὰ Σχολαστικὰ
οὐδὲ ἐν ἐσώθῃ ἐννευήθη
τῷ ΧΟ'.

Ποσεικλῆς, ἦν υἱὸς Δ
Σύμη τῷ ΦΙΕ'. ἐκπαιδεύθη
γελμα ἐγένετο, ἦτον δὲ
τα ὀγδοήκοντα καὶ ὀκ
τῷ ΧΓ'.

Μητροφάνης, ἦν υἱὸς
εἰς Ἐμεσαν, πόλιν τῆς Σ
Ἀλεξάνδρειαν· ἐκπαιδεύθη
τρίδα, χειροτονεῖται Ἀρχ
λιτῶν αὐτοῦ· ἀλλ' ὕστερον
βλον ἦλθεν, ὅπου καὶ ἐκ
βιώσας, τῷ ΧΠ'. ἐννευήθη
Οὗτος ἔγραψε καὶ «Κατ

Ἰωάννης ὁ Ἀνδρέου, ἦν
ἐν Σύμη τῷ Χ'. ἐκπαιδεύθη
γενόμενος, ἀναδεικνύεται
ὀγδοήκοντα δὲ καὶ τρε
ΧΨΗ'.

Κωνσταντῖνος ὁ Εὐστα
πομένης, ἐγεννήθη ἐν Σύμη
ἀρετῇ δὲ διαπρέψας, Ἐφ
πατρίδος· ὀγδοήκοντα δὲ
χεται, τῷ ΧΞΗ'.

Εὐφρόσυνος ὁ Ὀρέστο
καὶ Εἰρήνης, ἐγεννήθη εἰς
εἰς Σύμην, ἔδειξεν ὑπεροχ
τῶν συγχρόνων αὐτοῦ, δι

Ἔφορος τῆς Συμίας
τὴν ἡλικίαν ἔχου-
σας, ἀπέρχεται
κητικὸς εἰς

Δημήτριος ὁ
φοδώρας, ἐγενν-
μην, καὶ ἀγαθός
ρος τῆς Συμαίας
ζήσας ἀπέρχεται

Διόδομος ὁ
τῷ ΧΙΒ'. ἐκπα-
γενόμενος, ἀναδ-
τοὺς δὲ ζήσας

Περικλῆς ὁ
μὴ τῷ ΧΙΗ'. ἐ-
νόμος, ἀνεδεί-
κοντα δὲ ἐνιαυ-

Τοὺς κατὰ κ-
λους τῶν διαφό-
περιέργειαν ἔχον-
τὸν Συμαῖον ἦ-
νοδίας, ἐγεννήθη
καὶ ἀνὴρ ὠφέλι-
τρίδα, εἴκοσι κα-
αὐτοῦ ὑπέκυψε
ναχωρήσας, περ-
θεῖς πάλιν εἰς τὴν
ἐχθρῶν, ἔγραψε
λῆς καὶ τοὺς βί-
φύρων διδασκάλ-

λῆς μέχρι τῶν ἡμερῶν
θόντων λοιπῶν σοφῶν ἀ-
τα δὲ πέντε ἐνιαυτῶν γ-
του ἀντίγραφον, σοὶ πέρ-

Ἄρσένιος ὁ Σχολαστι-
ρας, ἐγεννήθη ἐν Σύμη
καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο
συμπολίτας, διὰ τῆς δι-
καὶ Ὀμήρου τὰ ἔπη, καὶ
ἐνιαυτῶν δὲ ἑκατὸν γεν-

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀρχινα-
νης, ἐγεννήθη ἐν Σύμη τ-
τος δείξας ὑπεροχὴν πν-
αρχος ἐγένετο, καὶ εὐτυ-
κατέστρεψε πολλάκις τὸ
γενήκοντα δὲ ἐνιαυτούς

Δημήτριος, ἦν υἱὸς Βο-
μη τῷ ΨΗΓ'. ἐκπαιδεύθη
θεὶς, ἐδόξασε καὶ ἑαυτὸν
κοντα δὲ καὶ ἑπτὰ ἐνιαυ-

Φαῖδρος, ἦν υἱὸς Ἐτεοκ-
πάθῳ τῇ νήσῳ, τῷ ΧΞ'.
τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Κα-
διὰ τὴν χρηστότητα κα-
δι' αὐτὸν καὶ ναύαρχος ἐψηφί-
τα δὲ καὶ πέντε ἐνιαυτο-

Ὠκεάνιος, ἦν υἱὸς Εὐ-
Ω' ἐν Κάσσῳ τῇ νήσῳ
Κάσσον, καὶ ναύαρχος ἐ-
καὶ νικητὴς φανείς ὡς π-

καὶ στήλης ἧ
 ἀπέρχεται τῷ
 Νεοπτόλεμο
 Σύμη τῷ ΨΜ
 ἐγένετο αὐτῆς,
 πολὺ δὲ ὠφελ
 ΩΕ'. ἐνιαυτούς
 Ἐλάδωρος,
 Σύμη τῷ ΨΛ'.
 το· οὗτος ἐπε
 ἐνιαυτούς εἴκοσι
 τὴν Ἑβραϊκὴν ἐ
 τὴν ἐδίδασκεν
 τῶν Ἐφόρων· ο
 τοὺς τῶν Ἑβραίων
 τῆς Θείας Γρ
 ἠναγκάσθη φέρ
 καὶ δείξας ὁμο
 εἶτα σαφηνίσας
 κρῶν, εἰς τὴν
 δυωκαίδεκα ἐξ
 ἐβάπτισε τριά
 νόμενος ἀπῆλθε
 τὰ τέκνα καὶ
 αὐτῶν). Οὗτος
 ΩΚ. Καὶ ἄλλοι
 βραίοις, πρὸς δ
 εἰς ἡν βιβλιοθή
 Κωνσταντῖνο
 εἰς Σύμην τῷ Ψ

γος ἐγένετο αὐτῆς· εὐτ
ξάσθη καὶ ἐδόξασεν πολ
ἀπέρχεται τῷ ΨΠ'.

36 Ἀναστάσιος, ἦν υἱὸς
ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ, τῷ
φὸς ἀνὴρ ἐγένετο· καὶ
τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ
χεται τῷ ΩΚΒ'.

Θεόδωρος Γολιάθ, ἦν
νήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΨΟΖ
στικός ἐγένετο δεινός·
εἰς Ἀλικαρνασσόν, ἔμεν
ὀγδοηκοντούτης δὲ γενό
ἔγραψε καὶ λεπτομερῆ
ὀκτῶ, κατ' αἵτησιν τοῦ
Ἐλαφιβολίου τοῦ διαδε

Ἰωσήφ, ἦν υἱὸς Περδ
ξανδρεία τῷ Ω'. ἐκπαιδ
νετο μέγας περὶ τὴν Ἀσ
φεν ἕως ὅτου ὁ θάνατος
καὶ δύο ἐνιαυτῶν γενόμε
γραψεν « Ἀστρονομικὰ

37 Νικόλαος, ἦν υἱὸς Βα
ρόπη Κωμωπόλει τῆς Ἀ
Σύμην, καὶ τὸν στρατιω
γένετο Στερόπης, ὀγδο
χεται τῷ ΩΥΒ'.

Ἄνδωρίδης, ἦν υἱὸς Χ
ἐν Βυζαντίῳ τῷ ΘΡΓ'. ἐκ
« Βασιλικὰ » αὐτοῦ εἰς

ἑβδομήκοντα
 Ἰωάννης ὁ
 ἐγεννήθη ἐν
 εἰς Σύμην, καὶ
 ὠφελήσας τῆ
 ΘΡΠΘ'. ὀγδοή
 Οὐρανία ἦ
 ἦν, ἐγεννήθη ἐ
 τὴν ἑποποιίαν
 ματα αὐτῆς κα
 Ἀπάθεια, Δεο
 νή, Παρθένια
 χιλεὺς, Ὁρα
 ἀρχαίων Μεγά
 βιβλία ὅλα ὄν
 τῆς τε καὶ τοῦ
 τοὺς ζήσας, αἰ
 Νηρέυς, ἦν
 τῷ ΘΡΗ'. ἐκπ
 ἔδοξάσθη δὲ ἀ
 τῆς Ποιητρίας
 τῷ ΘΡΗΗ'.
 Ἰωάννης ὁ ἰ
 κλης, ἐγεννήθη
 καὶ σοφὸς ἀνὴρ
 λιμὸς· ἐγεννήθη
 τῷ ΘΡΟ'.

Ἀντίοχος, ἦ
 ἐν Πέλλῃ τῆς
 τιον, καὶ στρατ
 ἐνιαυτοὺς ζήσα

Ἡσαΐας ὁ Σχολαστικός
ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΘΒ
φὸς περὶ τὰ Σχολαστικά
τοὺς ζήσας, ἀπέρχεται

Εὐφρόσυτος ὁ Ρόδιος,
νήθη ἐν Ρόδῳ τῇ νήσῳ
καὶ τὸν ἐμπορικὸν ἀγαπ
κοντα ἐνιαυτοὺς, ἀπῆλθε

Ἀγαύδωρος, ἦν υἱὸς Ἰ
μῆ τῷ ΔΛ'. ἐκπαιδεύθη
πήσας, Ναύαρχος ἐγένετο
χειρήματά του· ἐβδομήκο
τῷ ΔΡΑ'.

Σωσίπατρος ἀδελφὸς
ΔΚΖ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σ
Ναύαρχος ἐγένετο καὶ Σ
γιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχε

Ἀγαθάγγελος ὁ Σχολ
δοκίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ
Σχολαστικός ἐγένετο περ
μεγάλῃν καὶ μικρὰν Ἀσί
ἤκουσεν εἰς βιβλία εἴκοσι
θαγγέλου τοῦ Σχολαστ
κά», ἑκατὸν καὶ δέκα ἐν

Ἐμβῶν ὁ Στρατηγός, ἦ
νήθη ἐν Μιλήτῳ τῷ ΔΠ'
τηγὸς ἐγένετο εὐτυχῆς τ
δὲ καὶ ἐγνέα ἐνιαυτοὺς ζ

Θρασύβουλος, ἦν υἱὸς
ἐν Σύμῃ τῷ ΔΓ'. ἐκπαιδε

νετο· εἰς Ἐφέσο
 μενος, ἀπέρχεται
 ἱστορίαν τῆς Ἐφ
 φίλων του τινῶ
 Ἐνθεος ὁ Ἀρχι
 νήθη ἐν Σύμη τῶ
 τηγος ἐγένετο τ
 χας δώσας ἐπι
 χεῖρας ἔχων τῶ
 ἡλικίαν ἔχων.

Ἰωάννης, ἦν ἡ
 Σύμη τῶ ΔΡ'.
 ἐγένετο· σφάξας
 τῶ ΔΡΜΗ'· τεο

Θεόπομπος,
 ἐν Σύμη τῶ ΔΠ
 ἀναδεικνύεται,
 πίπτει τῶ ΔΡΜ
 λικίαν.

Νέστωρ, ἦν ἡ
 Σύμη τῶ ΔΡΒ'.
 νετο αὐτῆς ἐνδο
 χεται μαχόμενο
 τῶν τὴν ἡλικίαν

Κωνσταντῖνο
 Σύμη τῶ ΔΡΒ'.
 νετο, πολλὰς μά
 τέλους, περικυκλ
 σφάζων τοὺς ἀντ
 τηγῶν· ὁ αὐτὸς

δον, ἐξῆλθε θριαμβεύων
Κνίδον φέρων αὐτούς· ἐ-
τὸν ἕνα, διὰ τῶν ἀνιάτ
-**ΑΡΜΘ'**. Τεσσαράκοντα
Πετρόλαος, ἦν υἱὸς
ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ Α
τηγὸς ἐγένετο, πολλάς
ἔπεσεν εἰς τὴν τελευτῶν
ἐχθρῶν. Τῷ **ΑΡΜΗ'**. ἐ-
τῶν τὴν ἡλικίαν.

Θαλασσόφθογγος ὁ
καὶ Κρεούσης, ἐγεννήθη
Σύμην, καὶ Ἀρχιναύαρχος
καὶ νικητὴς πάντοτε φ
νετο, ἀλλ' ἐπὶ τέλους,
τῶν ἐχθρῶν, βυθίζει τρ
χον τῶν ἐχθρῶν Ἰουστῖ
δίαν διασφαχθεὶς διὰ ξ
κοντα καὶ ἑννέα ἑνιαυτ

Νικοκλῆς, ἦν υἱὸς Δ
ἐν Σύμῃ τῷ **ΑΠΒ'**. ἐκ
νετο· στρατηγηματικὸς
τῆς· καὶ εἰς τὰς τελευ
τοῦ ναυτικοῦ τῆς ἑαυτ
τικὸν αὐτοῦ νοῦν· βυθί
εἰς τὴν πλησίον αὐτοῦ γ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς καὶ
δὲ οἱ ἐχθροὶ αὐτὸν ὡς ἐ
μέγα γὰρ αὐτοῦ ἀπόσ
ἦν δὲ καὶ μεμονωμέν

ἐχθρούς αὐτῶν
 νείς ἐκ τοῦ πλο
 Ἐμπόριον τῆς
 ψανα τοῦ στόλ
 θείς καταφεύγει
 ἐξόδου δὲ γενο
 ἐπιβιβάζει ἐπ'
 φεύγει εἰς Κνίδ
 σαρὰς ἐνιαυτοῦ
 κίαν.

2503 Δημήτριος, ἦν
 μὴν τῷ ΑΨΒ'. ἐ
 ῥιψοκίνδυνος δὲ
 ἐχθρικοῦ στόλου
 θίσας ἐξ πλοῖα
 φεύγει εἰς τὴν
 λέκεως νεκροῦτα
 τὴν ἡλικίαν.

Ζηλότυπος, ἦν
 μὴ τῷ ΔΟΖ'. ἐ
 γας, καὶ πρέσβυ
 ἐπρόσταξεν, ἀλλ
 ΔΡΜΗ'. ἐβδομῆ
 2504 Χρυσολόγος,
 μὴ τῷ ΔΠΓ'. ἐκ
 νετο· μεγάλως
 ἀπῆλθε μαχόμεν
 ὅπεντε ἐνιαυτῶν
 2505 Φιλοκλήης, ἦν
 2506 Σύμη τῷ ΔΨ'. ἐ

καλός, ἀλλὰ ἐσφάγη καὶ
Τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα
Ἀπολλώνιος, ἦν υἱὸς
ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΓ'. ἐκπαι-
δεύσιμος ἐγένετο, ἀλλ' ἀπέ-
χευσε χεῖρας καὶ πόδας, τῷ
ἐν αὐτῶν τὴν ἡλικίαν.

Εὐστάθιος, ἦν υἱὸς Μ
τῷ ΔΨΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς
ἀλάθησι καὶ οὗτος ὑπὸ
τῷ ΔΡΜΗ'. πενήτηκοντα

Στάμφυλος, ἦν υἱὸς
ἐν Σύμῃ τῷ ΔΠΖ'. ἐκπαι-
δεύσιμος ἐγένετο, καὶ πολέμια
πρέσβειον, πάντες δὲ οἱ
ἐκείνοι· οὗτος τυχῶν κυβερνή-
της τῶν διωκτῶν ἀπέ-
φυγε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος
ἀλλὰ φθάσαντος καὶ τοῦ
πολιτῶν τῶν ἑαυτοῦ καὶ
τῆς φαίνεται, ἀλλ' ἐπὶ
τοῦ, σώζεται ῥιφθεὶς εἰς
πλήρωμα· σωθεὶς δὲ καὶ
εἰς τοὺς ὀδόντας ἔχων,
ταῦτα παρ' ὅλων περιπτύσσεται
καὶ πάλιν, καὶ τίθεται
εἰς τὴν σχολὴν ἵνα σώσῃ
ταῦτα αὐτοῦ, καὶ ἀπαντᾷ
πρὸς κατ' αὐτοῦ σφάζει
φαίνεται, ἀλλ' ὕστερον

εἰς τὸ φρούριον
 ται εἰς Κνίδον
 μένων καὶ μὴ
 ἀπέρχεται λύπ
 ρων ἐνιαυτῶν τ
 ταίας μάχας κα

Δομέτιος. ὁ
 ἐγεννήθη ἀγνω
 φυίαν καὶ ἀνδρ
 χειρῶν Νέστορ

Νικόλαος, ὁ
 μη, τῷ ΔΨ. ἔ
 διὰ τὰ στρατι
 καὶ οὗτος, σφ
 ἐνιαυτῶν τὴν τ

ῶτ' Αὐδοξίας Ν
 ρετῆς, ἐγεννήθ
 καὶ Ναύαρχος
 καὶ οὗτος ἐπιτ
 συλληφθεὶς, τῷ
 ἡλικίαν. καὶ οὗ

ῶτ' Ἡλιοθώραξ
 ΑΡΕ'. ἐκπαιδε
 καὶ ἐγένετο κα
 τῶν αὐτοῦ, ἐφ
 νισμὸν τῶν ἐγ
 ἐδόξασε καὶ τ
 χῶς ἐπέφερε τ
 κατεδίωκε τὸ
 τοῦ σκάφους ἰσ

τὴν θάλασσαν, συντρίβουσαν
καὶ αὐτὸς καὶ τὸ σκάφος
μὴ δυνηθεὶς ἐμποδίσαι
Εὐμενίδης ὁ Σάμιος ὁ
αὐτῶν, ἐπέφερε τὴν κ
μαίων καὶ λοιπῶν συμ
σου· ἦν δὲ ὁ Εὐμενίδης
ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ
καὶ δύο ἐνιαυτῶν τὴν
τα καὶ ἐνός· ἀφῆκαν δὲ
λικὰ» ὠνομάσαντες.

Οἱ δ' ἄλλοι τέσσαρες
ξαντες εἰς τὴν ἐφεύρ
Κλεόβουλος, Λαβδάνιος
Κλεόβουλος, ἦν υἱὸς Φ
Σύμῃ τῷ ΔΡΟΓ'. ἐκπα
νετο μέγας· οὗτος ἐφεύ
φελήσας τὴν ἑαυτοῦ τ
τῶν ἐχθρῶν εἰς Ῥόδον,
ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

καὶ Πολυδώρας, ἐγεννήθη
ΛΥΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς
ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκρεμ
τοῦ ἐχθροῦ, ὡς προεγρά
σθη τῷ ΔΡΜΗ'. πεντή
Ὁ Νίκανδρος ἦν υἱὸς
Στάγειρα τῆς Μακεδον
καὶ τὰ μηχανικὰ ἐξέμα
Ῥόδον, ἀπῆλθεν ἀώρως
ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

και Πάλλας, ἔγα
 ἐκπαιδεύθη εἰς Σ
 μαθεν, ἀλλὰ δυσ
 τῶν χειρῶν και
 φῆκε και ἐν σύγγ
 ζεται μέχρι τῆς
 οἱ ἐφευρεται τῶν
 συνάμα με αὐτοῦ
 Εὐθυμία και Δρ
 δρου και Μάρθας
 θυγατέρες σώφρον
 γεννηθεῖσα εἰς Σύ
 στρατὸν γενναίως
 κατὰ πολυαριθμο
 κόπτεται τὴν χε
 τὸ φρούριον ἐξόδ
 νη και σώζεται εἰ
 τριάκοντα και ἐπ
 αὕτη «Μοιρολόγ
 πολιτριῶν αὐτῆς
 γία, γεννηθεῖσα εἰ
 δευθεῖσα εἰς Σύμ
 θριαμβεύσασα ἔσφ
 τῆς ἐξόδου, και τ
 σαράκοντα και ὀκ
 Θεόδωρος, ἦν
 Σύμη τῷ ΔΡΙΑΪ.
 νόμενος Συμαίοις,
 Συμαίων), ὁδήγησ
 λῆ αὐτῶν πατρίδα

ὡς προεγράψαμεν, ἤλ-
λίτας αὐτοῦ, ἀποκατέ-
έβδομήκοντα δὲ γενό-
Ἰωάννης, ἦν υἱὸς Π-
μη τῷ ΔΡΙΑ'. ἐκπαιδ-
μετὰ τοῦ Θεοδώρου, α-
αὐτοῦ καὶ τοὺς συμπο-
εἰς ἡν γῆν ἐγεννήθησ-
ἀπέρχεται τῷ ΔΡΞΑ'.

Δημήτριος, ἦν υἱὸς
ἐν Κνίδῳ τῷ ΔΨ'. ἐκ-
νόμος Συμαίοις, ἔλα-
Κνίδου καὶ ἐλθὼν μέχρ-
θέρωσε τὴν νῆσον, ἐβδ-
καὶ οὗτος, ἀπέρχεται τ-

Ἀγάπιος, ἦν υἱὸς Κ-
Σύμη τῷ ΔΟΓ'. ἐκπο-
γενόμενος τῶν ἐν ἀλλοῖ-
εἰς Σύμην τὴν νῆσον κ-
θριάμβῳ ἐνενήκοντα κ-
τῷ ΔΡΞΕ'.

Ἑλλάδιος, ἦν υἱὸς Ἰ-
μη τῷ ΔΠΗ'. ἐκπαιδεύ-
νετο· οὗτος ἀναδειχθεὶς
ρύχθησαν, καὶ τοὺς ἐχθρ-
τρίδα αὐτῶν ἠσπάσθησ-
ἐνιαυτοὺς ζήσας καὶ οὗ-

Ὅλοι οὗτοι, οἱ τῆς ἐπ-
τηγοὶ ἀπέκτησαν τὸν χρ-
ρωνίδα. Τὰς λεπτομερεῖ-

χρι τέλους ανάγν
 ἔγραψά σοι.

Ἰδοὺ δόξα τῷ
 μου· Σὺ μὲν λαβ

Συμαίτι· συρράτ
 καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐ

Ὁ ταύτην δέ
 φωτεινῆς οἴδας,

θημεν (ἦτοι τῷ Δ
 ἡμέραν πανηγυρι

αὐτὸν διδάσκαλον
 ρομαι ἀπὸ πόλιν

χου λοιπὸν καὶ π
 ἔγραψα ἔν

καθ' ἑκάτερα.

Ἐγραψα ἔ

Θ

[ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παρ
πλάστου καὶ γενάρχου
τες ἄνθρωποι, κατὰ τὴν
καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση
προφητάνακτα Δαβίδ «
ται θάνατον» εἰπόντα·
πόδραστον, καὶ ὄντως φ
εὐξάμενός τε καὶ εὐχόμε
νοίας, καὶ ἔξομολογήσε
ζωῆς αἰωνίου, ἵνα δέ, μ
ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς μου
τοῦ σώματός μου, ἐν
ἔχων τὰς φρένας, καὶ τ
καὶ κρίνειν, καὶ λέγειν
Ποιῶ τὴν παροῦσάν μου
θήκην μου, ὅπως ἔχη μ
ρακτον τὴν ἐνέργειαν τ
ἐνεργείας τῶν ἐπιτρόπων
ἐν Χριστῷ μοι συμμονα
των, ἀδιστάκτως πιστε
ζων, καὶ νῦν καὶ μέχρι
σης μοι τῆς θείας χάριτ
δία, καὶ στόματι, ἀπαρ
πιστεύει, ὁμολογεῖ, φρο
ῆμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ο
ἡ μία ἀγία Καθολικὴ Ἄτ
κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πνε
ἔκθεσιν, καὶ τὰς θεοπαρ

ἑπτὰ ἀγίων Ο
 ρὰ τῶν οὕτω
 ρων καὶ ἀδελφ
 τελούντων, κα
 σκόντων με ἐκ
 εὐσεβῶν, καὶ
 συμπαθείας, κ
 ὀλοκάρδιον συ
 στῶ, ἐκουσίως
 πάντα τὸν χρό
 ἐν οἰοδήποτε
 ἢ ἐλύπησα· ἐπο
 λικρινεΐα πρὸς
 ποτὲ, λυπήσα
 τρόπον ἐκουσί
 καρδίας συγχώ
 θερμῆς, συγγν
 διορίζω ἐπιτρο
 ἔλεημοσύνης κα
 λογιμώτατον ὁ
 ρᾶς ἡμῶν μονῆ
 Κύριλλον ἐπὶ τ
 μου μοναστηρί
 καὶ ἐξ αὐτῶν δ
 τε μοναστηρια
 ἱερεῦσι τοῦ τιμ
 τοῖς τῶν ἄλλω
 μέρος ἡσυχάζου
 κα Βυζαντικά
 τα τεσσαρὰντα

ΔΙΑΘΗΚΗ

καὶ ἀνέσεως τῆς ἐλευθερίας
κόσια ἐξοδοῦσαι εἰς
οἰκείων, καὶ τῶν πατρῶν
καὶ εἰς ἐξαγωγήν συντακτικῶν,
καὶ εἰς ἀρχιερατικῶν
συνον. τὰ δὲ Βυζαντινὰ
ναστηριακοῖς συγκοινωνοῖς
σωσιν ἐκ ψυχῆς, καὶ μὴ
αὐτῶν πρὸς θεὸν προσηύχοντα
πεντήκοντα ἀποδοῦναι
ρίθαλψιν τῶν γερόντων
ξένων, καὶ τὰ λοιπὰ
εἰς δύο, καὶ δοθῆναι τῷ
δρόμου δι' ἀγρυπνίαν
τᾶλλα εἰκοσιπέντε διὰ
πατράσι, καθ' ὅσον ἀνέγραψεν
βιβλία μου συμποσοῦναι
συγγράμματα διαφόρα
πάντα ἐπὶ μεμβρανῶν ἐπιπέδου
νοῦ χάρτου, καὶ ἅτινα ἐκ
ἐφευρέσεως παραδίδωμι
φῆς τῷ καὶ ὑποτακτικῶν
ἩΛΙΟΥΠΙΑΣ δὲ διότι
ὁ Πανσέληνος ἀνεῦρε
μου καὶ ὑποτακτικῶν
καὶ μόνον αὐτὸν ἐδίδαξα
τῆς διασωθείσης συνταγῆς
τὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον
δυνατὸν, καὶ εἰς πολλὰ
τῆς οἰκίας μου σκεύη ἐ

αὐτοῖς δίδωμι,
 δὲ, ἂν τούναντι
 φρενί, ὑπογράψω
 καὶ ἄλλων ἀδέλ-
 σεως, τοῖς μὲν
 θεόθεν τὴν ἀντι-
 μαι εἰς τὸν ἀδέ-

ΑΣΝΑ'. Μαρ

† Ὁ ταπ

ἰδία μου χειρ

Οἱ ρ

† Γρηγόριος

† Ἀρχιμανδρ

† Ὁ Προηγ

† Ὁ Ἱερομόνα

ΝΙΚΗΦΟΡΟ

Β

Εὐλυρος ὁ Κε

τῷ πεντακισχιλι

καὶ ὀκτακοσίοις

πόλει τῆς Κεφαλ

ὁ αὐτὸς Εὐλυρος

(1) Ὁ τὸν Εὐλυρον

τὰ ἐθνικὰ διέσωσε.

τὰ Ἐθνικὰ Εὐλύροι

μετήνεγκεν, τῷ ἑξακισ

δημιουργίας. ρ

386
 μ. χ.

ρως, κωμόπολις Κεφ
 φος τῷ γεγραφότι τὰ
 Μαθητῆς δὲ γενόμενος
 μέγας ἐγένετο ἀνὴρ· παρ
 τῷ τοῦ Θεοδοσίου διδασκα
 λείῳ ἐκοσμήθη πατριάρχης
 Ἦν δ' ὁ Εὐλυρος τὸ γένος
 ἑμπλεος Ἑλληνικῆς, χαρῆς
 δ' ὄν καὶ παρ' αὐτοῦ
 περιελθὼν τὴν πλείστην
 ἀπασαν θελήσει αὐτοκράτορος
 τῶν τὰ Ἐθνικὰ ταῦτα
 πτωπῶν εἰς Βυζάντιον ἐπι
 λευόμενος αἰεὶ. Τοῦ αὐτοῦ
 τακισχιλιοστῷ καὶ ὀγδο
 κοσίοις Ἰνδικτιῶνος ὀγδο
 γῆν διατρέχει Ἀσίας, Ἰσθμῶν
 καὶ νήσων εἴκοσι καὶ

---

(1) ΠΥΛΑΡΑ, οὐδετέρω
 θλιον δ' ἑδαφος τῷ γεγραφότι
 ἡ κωμόπολις ἐν τῷ πορθμῷ ἀπὸ
 ΔΑΜΙΟΥ κατάντησται, δύο
 καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς δέκα τοῦ
 οὕτως διὰ τόνδε τὸν λόγον. Πρὸς
 μάχην συνάψαντες καὶ Σαμίου
 τῶν ἐλόντες, τὴν εὐτειχον Σάμου
 ἤρως ὁ Φιλιππάρχου καὶ Τηρι
 ἀνεῖργε τοὺς ἑμπροσθεν καὶ δε
 χθη τοὺς διώκτας φεύγων· ἐπεὶ
 τὸ ξίφος σπάσας ὁ ἰσπλόκαμος
 μυκώμενος καὶ ἀλυτάρχην τῶν
 θοράζων· πεσῶν δὲ καὶ εὐτος τα

ἐν τῇ πατρίδι
γεγραφῶς ἐν δ
τακισχιλιοστῶ
ακοσίοις Ἰνδικ
ὀκτῶ γὰρ καὶ

αν ἐν τῇ χώρᾳ τὰς
τοῖς ὑστερον καὶ ἀν
τουδε μετωνόμαστ
τως ἀλλ' Α Μ Φ Ι
καὶ Τιμοχάρης τοῦ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΩ
Φιλητικῆς ἀνδρὸς
παρ' Ἐκαταίῳ.

Ὁ ἀπέναντι Χρου
ραλλάκτως· τὸ δὲ
γραμμῇ περικλείει
τῆς παλαιότητος,
αὐτῷ καὶ ταῦτα.
ἔδῳ ὁ σύνδεσμος Κ
ἀπαντῶνται (κα
καὶ ὁμοτίμο
αὐτῶν προνο
αὶ τοῦ 23 σίχ. μ
ἐπαναλήψεις αὐτα
τος· καὶ τοιαῦτα
Βυζαντινοῖς· προσέ
τὸ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ.
τῇ ἀντιγραφῇ (ἀν
δευτέρου χρυσοβο
ἄλλη εὐκαιρεία, ὁ
καὶ τῆς ἐν Βυζαντ
θησαν εὐτυχῶς.

Τὸν δὲ κατάλο
τῆς βίβλου καθὼς
εὐσω, διότι ἡ ἀργα

Σελ. οά. σίχ. 6
ἀνάγν. ΚΑΙ ΑΥΤ

Handwritten text in a cursive script, possibly a form of shorthand or a specific dialect. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and highly stylized, with many loops and flourishes. The lines are roughly parallel, suggesting a structured layout. The text is written in dark ink on aged, slightly textured paper. A faint vertical line is visible on the left side of the page, and a dashed horizontal line is visible near the top edge.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowed paper. The script is dense and fills the left side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowed paper. The script is dense and fills the right side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowish paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. The handwriting is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the script.

AKAD

007

